Kik nyerték az ujabb 50 inget?

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 30. szám 1948 július 24.

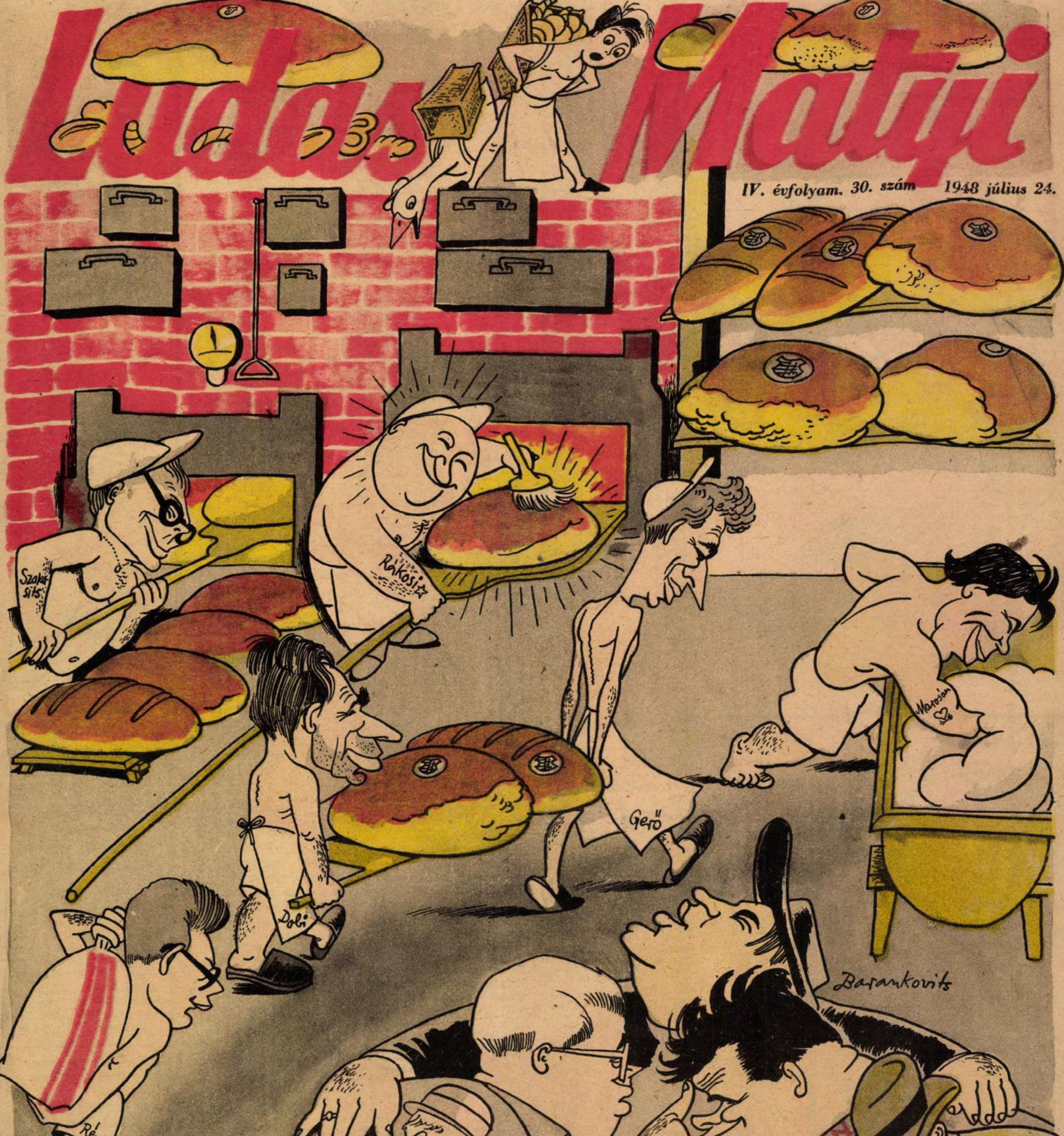

Ludas Matyi: *Mit csinálnak elvtársak?*
Rákosi: *Kisütjük a jó új kenyeret!*
Ludas Matyi: *És maguk mit csinálnak urak?*
Urak: *Mi kisütjük, hogy mi rosszat lehetne róla mondani . . .*

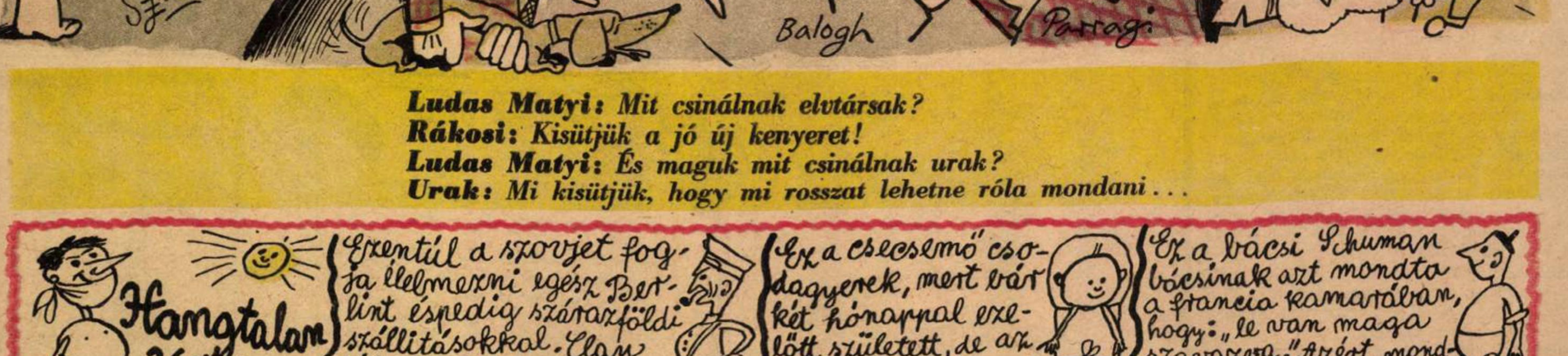

Hangtalan Heti Híradó

Ezentúl a szovjet fogja élelmezni egész Berlint éspedig szárazföldi szállításokkal. Clay tábornok bácsi kijelentette hogy az ő berlini politikája továbbra is a levegőre épül.

Ez a csecsemő csodagyerek, mert bár két hónappal ezelőtt született, de az állandó esőzés miatt csak most látta meg a napvilágot.

Ez a bácsi Schuman bácsinak azt mondta a francia kamarában, hogy: „le van maga szavazva.” Azért mondta ilyen finoman, mert súlyt helyezett a híres francia udvariasságra.

70 fillér

Az olasz helyzet

vagy ki vezeti de Gasperi kezét.

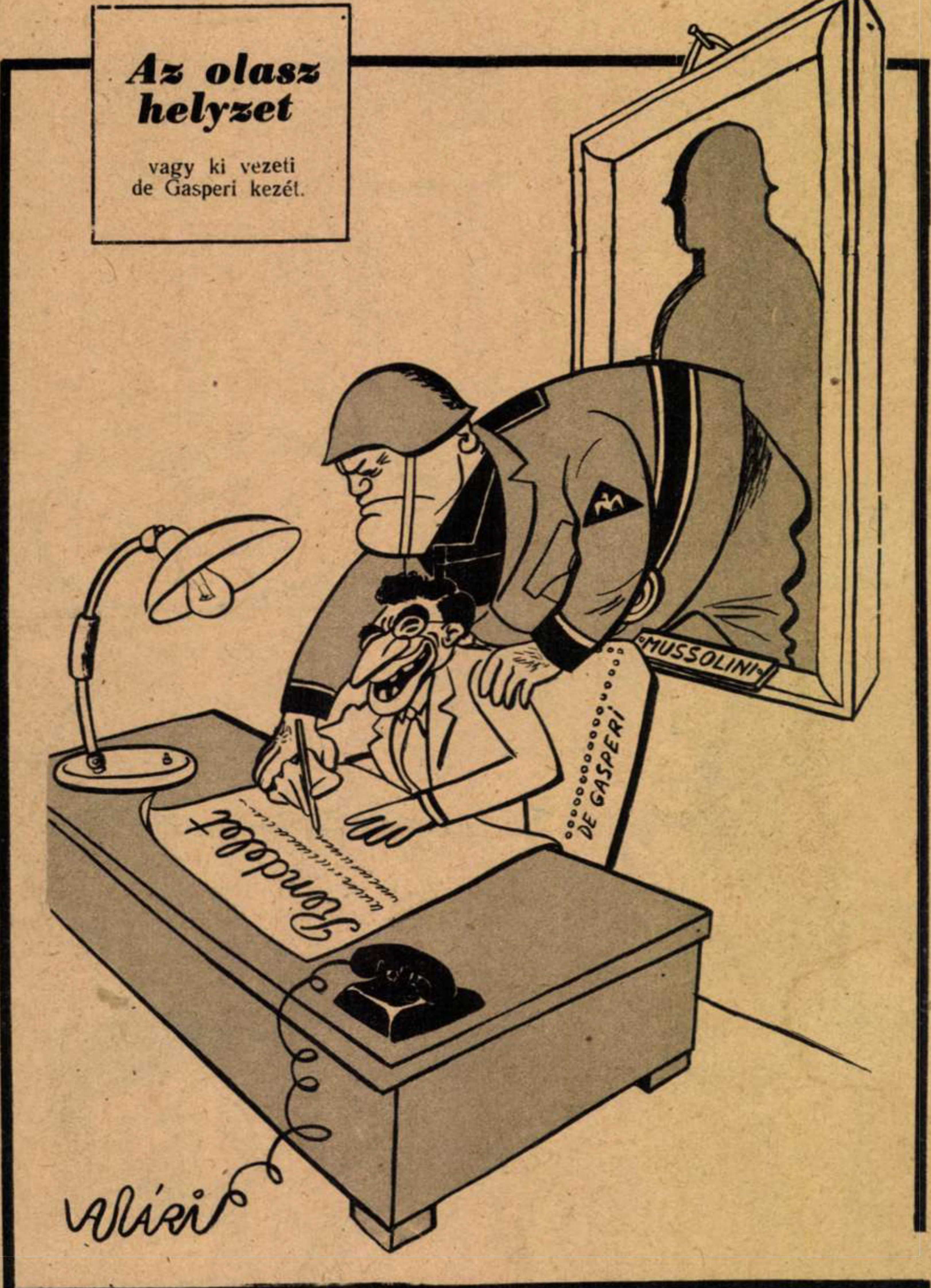

Csak szépet egymásról . . .

Csutakné: Na nézd csak, a Latyákné! Hát maga már otthagyta Lellét?
Latyákné: Mit csináltunk volna ott ilyen hidegben? Szavamra, már féltünk bemenni a Balatonba a rianástól, na meg fakutyát se vittünk magunkkal... Aztán az is rájcolt, hogy nyakig benne vagyunk a befőzési szezonba. Tudja, az uram nagyon ragaszkodik a savanyúsághoz.
Csutakné: Hát ebben maga mellett van része szegénynek... Ezzel szemben az én férjem az édeset kedveli.
Latyákné: Tudom. A szobalányukat mindig csak úgy szólítja, hogy édesem... Apropó, szobalány. Hallom, hogy a lányának mégis csak sikerült kijutnia Angliába.
Csutakné: Mi az, hogy. Hál' Istennek, ragyogó karrier előtt áll. Egy lordnál kapott házvezetőnői állást.
Latyákné: Szegény lord, szegény ház...
Csutakné: Csak sose sajnálkozzék. Különben se sokáig fog ott ilyen teendőket végezni. Azt írja, hogy a lord egyetlen fia máris komolyan udvarol neki.
Latyákné: Ez szép. Na de ki fogja ott pótolni azt a pesti orvost, aki ilyen esetekben segíteni szokott rajta?
Csutakné: A fene egye meg a csúnya száját magának. Nemhogy örülne, hogy egy úrinő szóbaáll magával.
Latyákné (körülnéz): Hol az az úrinő?
Csutakné: Mi az, kedves, maga nem lát?
Latyákné: Csak magát látom. Mondhatom, vigasztalanabb látvány, mint egy fagylaltárus a strandon ebben az időjárásban.
Csutakné: Hát ebben igaza van, az most tényleg elég szomorú látvány. Nem is emlékszem rá, mikor volt utoljára ilyen hideg nyarunk.
Latyákné: Ha már maga sem emlékszik rá, akkor tényleg régen lehetett. Tulajdonképpen hány nyarat számlált már, szívem?
Csutakné: Harmincnyolcat.
Latyákné: Érdekes. És mért hagyta abba annakidején a számlálást?
Csutakné: Mért, maga hány éves?
Latyákné: Én? Negyvenhárom.
Csutakné: Drágám, nem azt kérdeztem, hogy hányas cipőt visel. Azt úgyis látni, hogy milyen nagy a lába.
Latyákné: Azt meri mondani, hogy az én lábam nagy?! Ha mindent akar tudni, hát az uram valaha pont a lábamba lett szerelmes.
Csutakné: Az lehet. Akkor a büszkeségtől nőtt meg ennyire.

HEVES FERENC.

A férj is ember

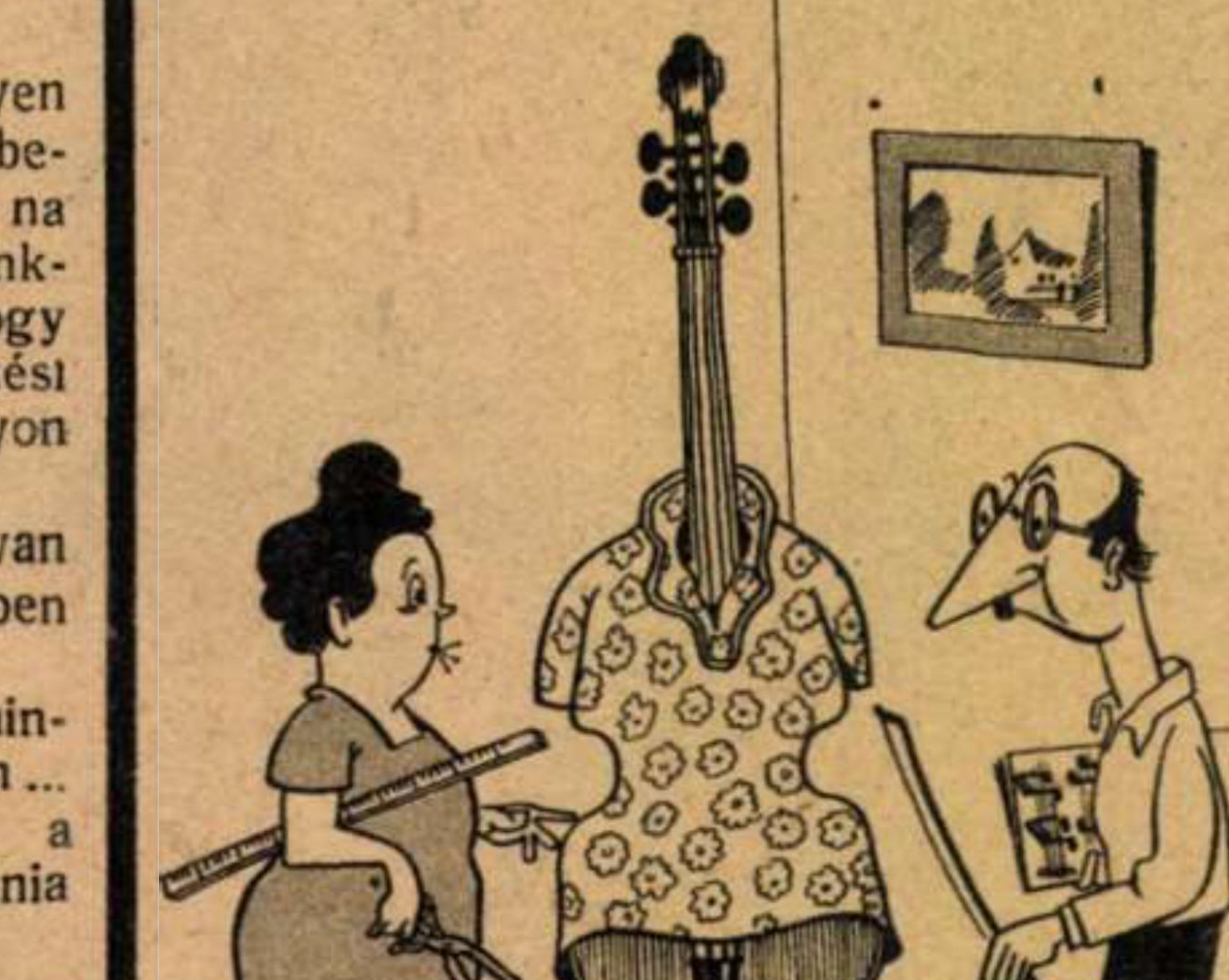

Sokáig próbálsz még, Olga? Szeretnék egy keveset gyakorolni.

* * *

Aki szereti az otthonát

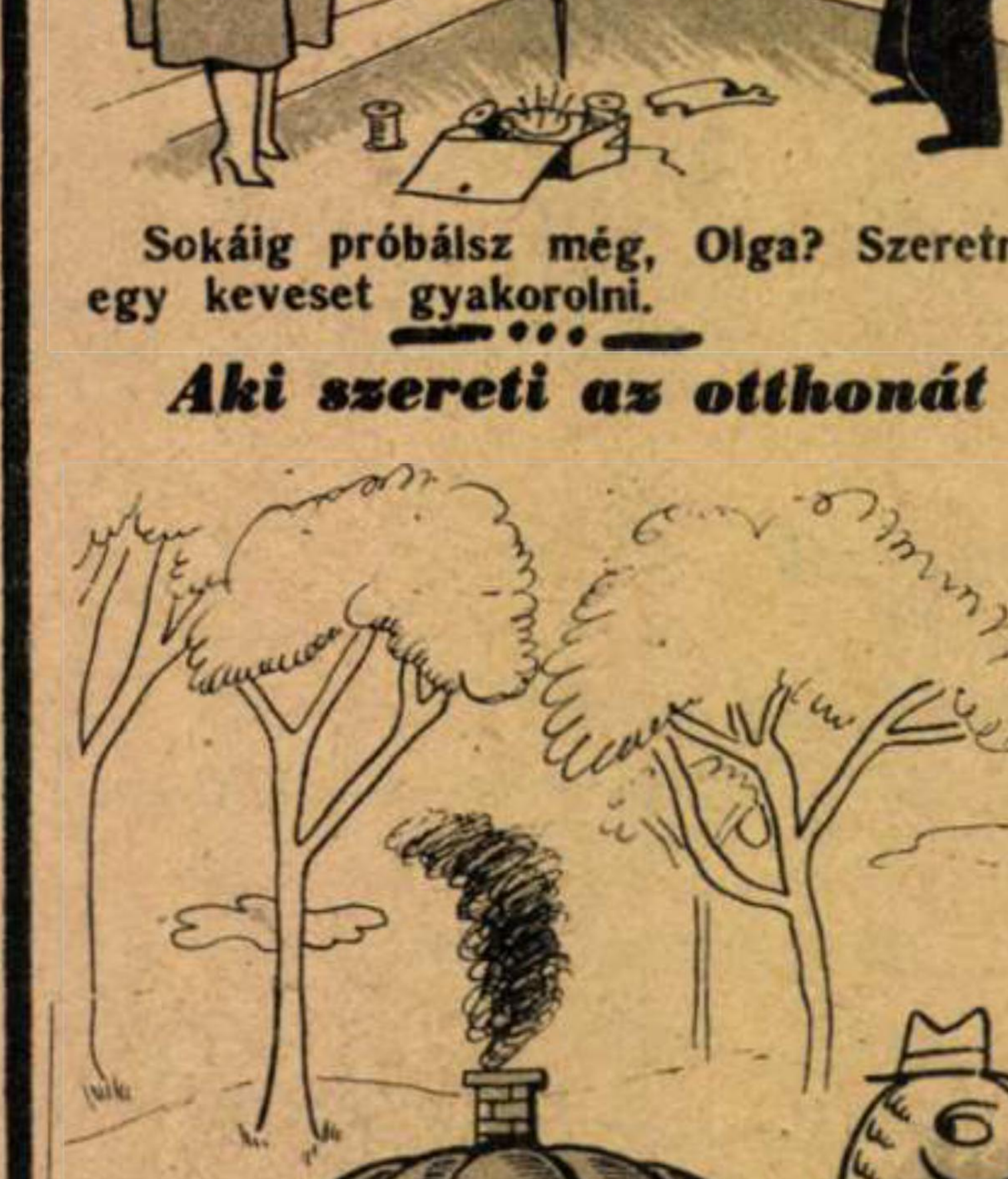

GÁDOR BÉLA:

REKLÁMŐRÜLET

Már régen bosszant engem az a kiváltságos, hogy ne mondjam protekciós helyzet, amelyet a reklám területén egyes szakmák élveznek. Ha valaki teszem azt, fogja magát és gyárt valami vacak fogpépet vagy subickot, jogában van ujságokban, házfalakon, villamosban kinyilvánítani, hogy mondjuk:

Ne légy hülye, ne légy dőre,
„Box“ subick a cipőd őre.

Aztán persze, ha valaki elolvassa ezt a marhaságot és történetesen őriztetni akarja a cipőjét, nyilván „Box“ cipőkrémet fog használni. Vagy ha valakinek mondjuk eszébe jut, hogy két üres papírzacskót összekössön egy madzaggal, az feljogosítja őt arra, hogy az egész várost telelármázza, hogy „Ámor“ melltartó a legjobb a világon és aki „Ámor“ melltartót hord, ahhoz az Isten is kegyes s attól lesz a melle begyes. De nem csak az árucikkeiket dícsérhetik szemérmetlenül ezek a szerencsés emberek, hanem saját magukat is. Például senki sem talál kivetnivalót azon, ha egy suszter azt írja magáról, hogy ő a világ legzseniálisabb susztere, ügyes, jellemes ember, a legjobb apa, a legkitűnőbb rokon. A kereskedő is úgy feldícsérheti magát, ahogy csak akarja, senki sem veszi rossz néven tőle. Akár kiírhatja a kirakatba, hogy micsoda kitűnő ember ő és mindenkit letegezhet: vásárolj nálam, ha nem vagy a pénzednek ellensége.

Miért nem teheti ezt meg egy orvos, ügyvéd vagy mérnök? Vagy hogy ne menjek messze, egy író? Miért nem dícsérheti magát egy író nyilvánosan, miért kell megvárnia, míg a kritikusai legazemberezik?

Pedig mennyivel könnyebb lenne például egy orvosnak prakszist szerezni, ha így hirdethetne újságokban és falragaszokon:

Én felvágom az ön hasát, kiveszem a gyomrát, veséjét, lépét, máját, ügyesen, jutányosan, garanciával. Egyszer próbálja meg nálam, sosem megy máshová. Úgy levágom mind a két lábát, hogy észre sem veszi. Kezem kicsi és fürge, lélekjelenlétem és tudásom óriási. Ajánljon ismerőseinek is: Dr. Barmherz, Király-utca százban, lift is van a házban.

Egyes nőorvosok például így hirdethetnének:

Hölgyeim! Akár szülni akarnak, akár ellenkezőleg, forduljanak hozzám. Diszkrét kiszolgálás, nemes arcél, úri modor. Dr. Gyütene Oszkár, Szüret-utca 3.

Az ügyvédszakmában is sokan örülnének, ha így lendíthetnének prakszisukon:

Lopott, csalt, gyilkolt, gyujtogatott? Forduljon bizalommal Dr Csalához. Óriási praxis a leglinkebb ügyekben. Ön nem lehet olyan gazember, hogy ki ne húzzam a szószból. Mindent elvállalok és mindent elintézek, mert okos vagyok, mint a majom és ravasz mint a róka. Ügyesen csűrök és zseniálisan csavarok. Táncaim a paragrafusok között utólérhetetlenek. Gaztettek előtt olcsó szaktanácsadás.

Az absztrakt festő hirdetése így hangzana:

Köreim, négyszögeim és pacnijaim utólérhetetlenek. Vegyen képet nálam, ha azt akarja, hogy vendégei a falra másszanak. Zseniális ecsetkezelés, korszakalkotó kompozíció, szinek orgiája éjjel-nappal. Legutolsó művem: „Egy asszony, ki a szemét a hóna alatt hordja“ száz példányban fogyott el és a második kiadás most van nyomás alatt. Aki nálam absztraktabb, az csal, vagy festi magát, azaz önarcképeket készít.

Minden képem absztrakt álom,
S azzal én önt absztraktálom.

De a politikusnak is megengedném, hogy hirdessen, valahogy így:

Hallgatja beszédeimet? Olvassa újságcikkeimet? Figyeli pályafutásomat? Akkor szerezze be nálam politikai meggyőződését. Szegre akasztott elvekben óriási választék. Figyelje az újságokban, milyen pártba lépek és ön is mindig lépjen utánam. Gerincem kemény, jellemem felfelé ível, öklöm nyilegyenes. Ha szereti a családját, biztosítani akarja jövőjét és fél a multjától, fizessen tagdíjat. Előrefizetőknek pártkasszaskontó.

Végül álljon itt a humorista hirdetése:

Akar ön megszakadni a röhögéstől? Szeretne ön lefordulni a székről? Akkor olvassa a humoreszkjeimet. Kérje mindenütt Blőd Ede műveit, mert Blőd Ede a huszadik század legjobb pofája. Stílusa hajlékony, szóviccei frappánsak, alig használt poénjai utólérhetetlenek. A Blőd-viccek hosszú szakállukról már az első pillanatban felismerhetők és nagyon népszerűek, mert közismertek és olcsók.

Ha rosszkedvű, fél, vagy reszket,
Olvasson Blőd humoreszket.

Vér és olaj

Ady Endre után

Nekem egyforma, az én szívemnek,
Ha némileg a lánc csörög:
Vér csurran, vagy olaj csöpög!

Én tudom: üzlet és, csak üzlet,
Ha pusztul is az emberfaj:
Bér és olaj, bér és olaj.

Meghal mindenki, múlik a béke,
A dics, az elv, a jog, a cél:
De az olaj: az többet ér.

Nemzetek halnak, népek kivesznek,
Nekem, s Trumannak sose baj:
Fő az olaj; fő az olaj!

Angolszászból fordította
Csorna Béla

Szebb lesz?

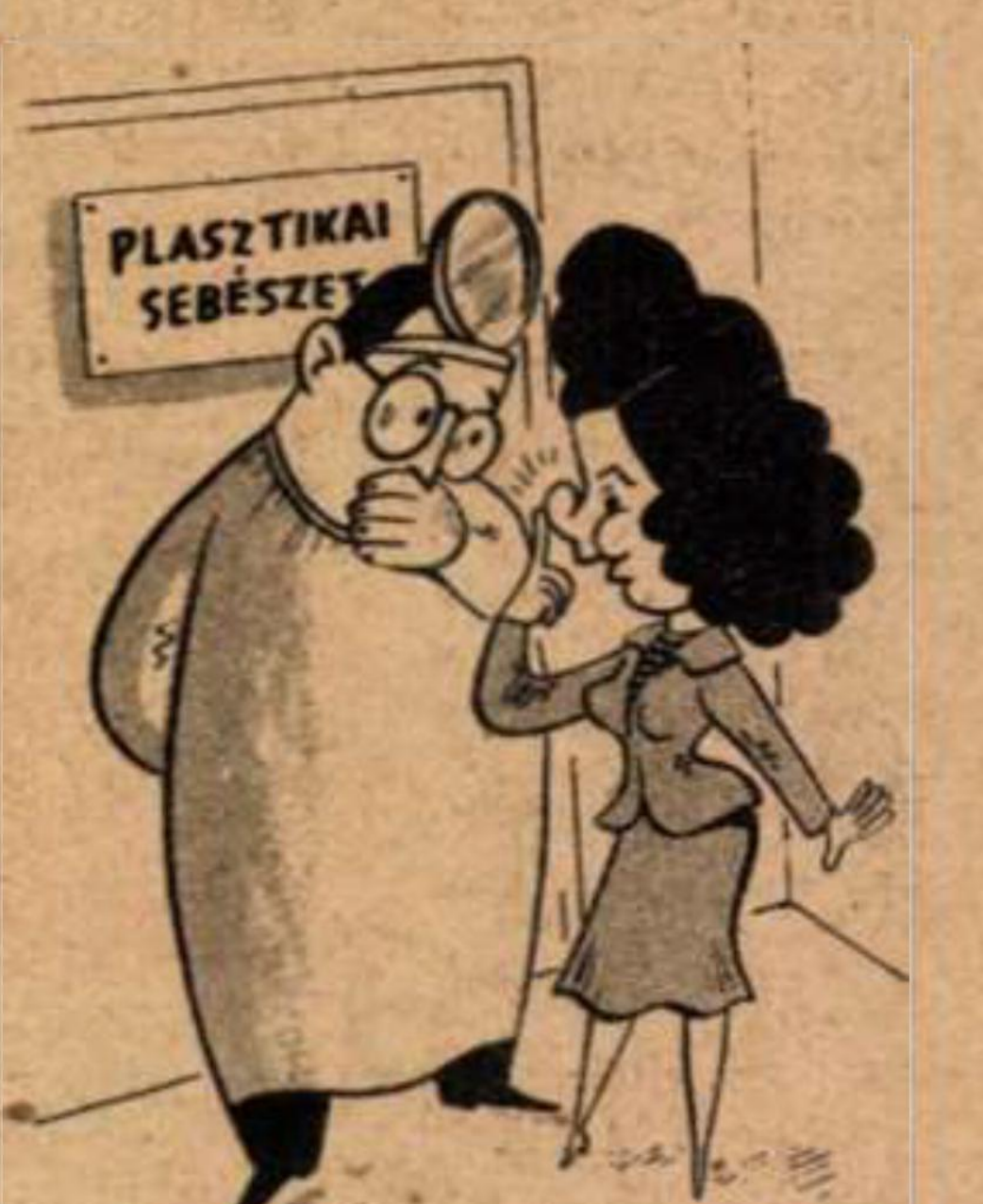

— Látja, kedves doktor úr, azt szeretném, ha ilyen pisze orrot csinálna nekem.

* * *

Egy kicsit elkésett

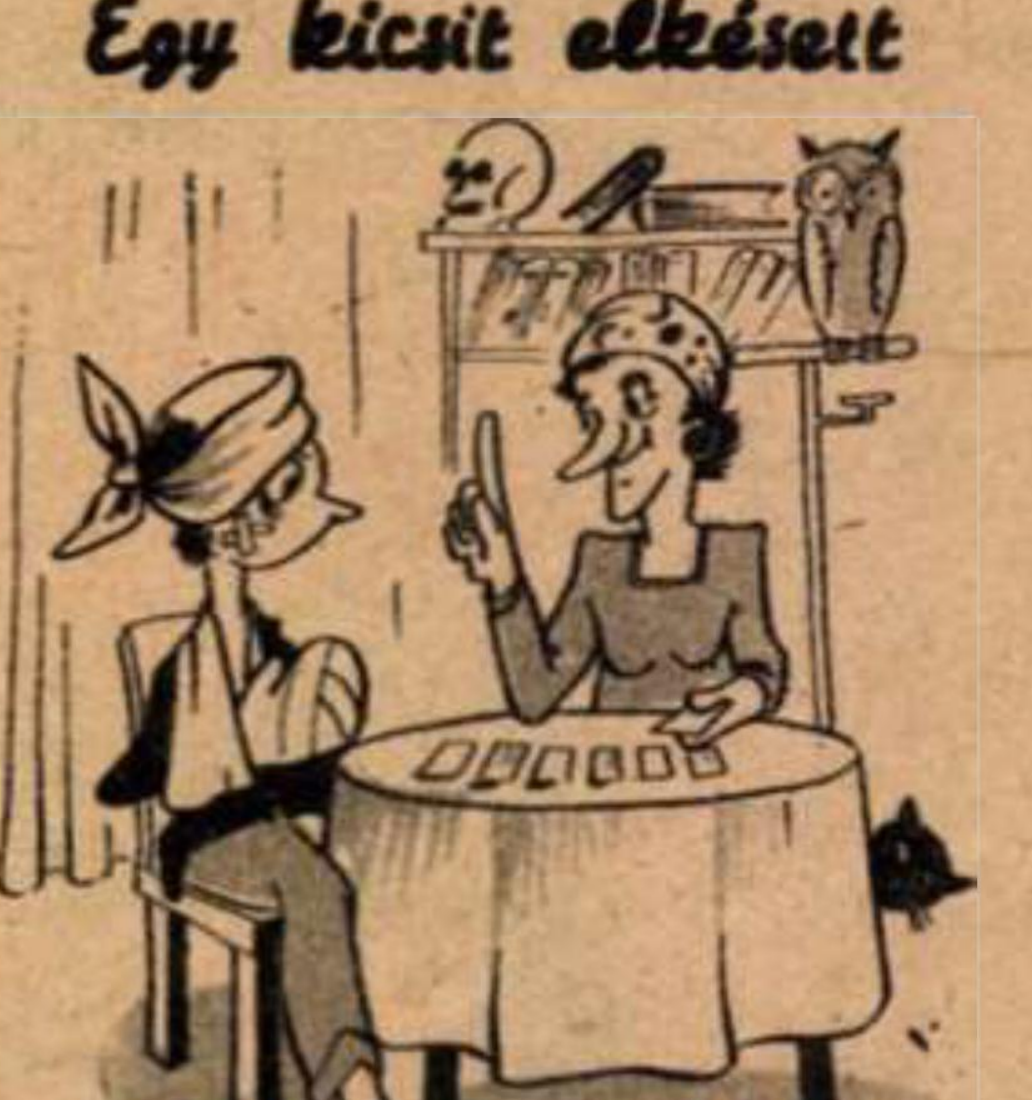

— Látja uram, ha előbb jön hozzám, megmondtam volna, hogy ne nősüljön meg...

Náci-szemlélet

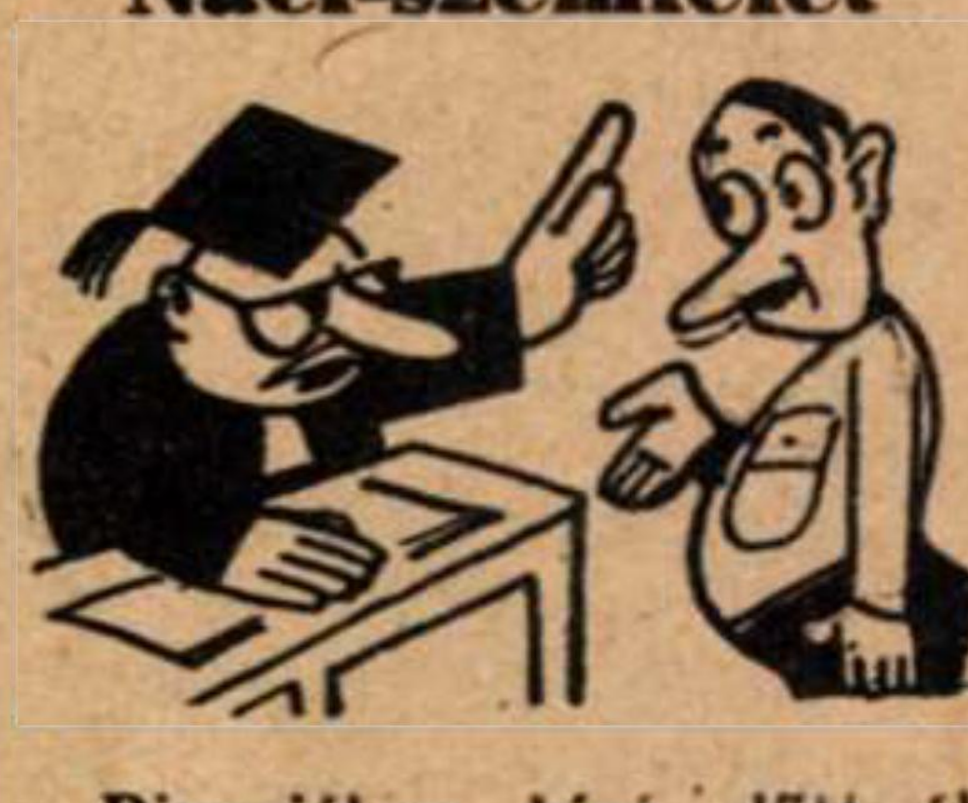

Bizoniában bíró előtt áll egy SS. A bíró felháborodva kérdi:

— Hát nem szégyeli magát, embert ölni egy darab kenyérért?!

— Kérem, bíró úr, itt egy darab kenyér, ott egy darab kenyér...

* * *

A falusi postás

levelet ad be Kis Jánosékhoz:

— Ehun a levél, bontsátok föl, óvassátok el, oszt ha nem nektek szól, vigyétek le az alvégre Cs. Kis Jánosékhoz, olvassák el ük is, oszt ha nekik se szól, adják tovább a Tehenes Kis Jánoséknak, már akkó bizonyos, hogy üket illeti, mer több Kis János nincs a faluban.

A szabad szakszervezetek politikai napilapja a

NÉPSZAVA

előfizetési ára egy hóra

15.— Ft

szakszervezeti tagoknak

12.— Ft

Budapest VIII., Conti-utca 4.

MASzOBSz jelszava

REGGEL **MEGA**

DÉLBEN **MEGA**

ESTE
MAGA
MEG A **MEGA**

Darvas Szilárd:

A horgász (Nyaralási emlék)

Ezerkilencszáznegyvennyolc nyarán egy zimankós júliusi délután érkeztem meg Balatontotojára, hogy kéthetes szabadságomat leüljem. Társaslény lévén, hamarosan összebarátkoztam egy penziótársammal, akit ugyancsak két hét nyaralásra ítéltek.

Az illető az a típusú ember volt, aki rögtön kiválik a többi közül, ugyanis annyira nincs benne semmi rendkívüli, hogy az már feltűnő.

Miután lepakkoltunk, a kosztról és más művészeti kérdésekről kezdtünk beszélgetni. Latolgattuk az esélyeket, úgy gondolván, hogy ha már ronda az idő, legalább jókat zabáljunk. Ismerősöm, akit a továbbiakban a rövidség kedvéért egyszerűen Hevedernek fogok nevezni, mivelhogy így hívják, titokzatos arccal húzott félre.

— Ne legyen gondja a kosztra — mondta. — Szereti a halat?

Mondtam, hogy szeretem.

— Akkor nincs semmi baj. Én ugyanis horgász vagyok. Az egész penziót ellátjuk hallal. Lesz rántott hal, pörkölt hal, roston sült hal. Rántunk, pörkölünk, rostálunk.

Rendkívül megnőtt a tekintélye előttem, különösen amikor elmesélte, hogy otthon kilenc horgászbotja van és másfél kiló kukacot tárol. Ide mindössze két botot és tizenöt deka kukacot hozott, a botok valódi bambuszból, a kukacok igazi sajtból készültek.

Estefelé, megkockáztatván, hogy lefagynak a lábaim, elmentem megtekinteni a Balatont. Hideg szél korbácsolta a vizet, fogaim vacogtak, lábam citerázott. Egyszerre megpillantottam Hevedert. Sötét felöltőben és fehér zsokésapkában didergett a Balaton partján, két botja a vízbe lógott és ő aggodalmasan kémlelte a hullámokat.

Megkérdeztem, mit csinál ilyen ítéletidőben, amikor még a halat is bekergetik az ólba. Azt mondta, hogy horgászik. Próbáltam a lelkére beszélni, hogy nem olyan sürgős mindjárt az első este halat enni, de felvilágosított, hogy az igazi horgász egyetlen pillanatot se mulaszt el. Nem bírván tovább a hideget, otthagytam, mert a magam részéről nem vagyok hal, nem vagyok hal, csak ember.

Heveder a továbbiakban reggeltől estig horgászott, de soha se fogott semmit, kivéve a valódi bambuszból készült botjait. Közben mindenféle különös dolgokon kaptam rajta.

Egyizben például főtt kukoricát hajigált a vízbe, egész szakajtóra valót, üdvözült mosollyal, mint egy uralkodó, aki aranyat szór a nép közé.

— Beetetem a területet — magyarázta.

Általában a halak Heveder jóvoltából remek koszton éltek. Sütött nekik puliszkát és ebédnél a legfinomabb falatokat rakta félre. Ezidőtájt a balatoni halak étlapszerint étkeztek és nem csodálkoztam volna, ha valamelyik süllő lehordja Hevedert, mert későn kapta a feketéjét.

A halak egyébként meglehetősen aljasan viselkedtek. Mindent elfogyasztottak, még a kukacot is leették a horogról, de ez volt a maximum, ameddig elmentek Heveder irányában.

Egyetlenegyszer fogott valamit, az se hal volt, hanem madár. Meg akarta mutatni, hogy az igazi horgász, hogy dobja vízbe a horgot. Meglóbálta feje fölött és széles ívben elhajította, mire a horog fennakadt egy fán. Mikor nagynehezen leráncigáltuk, egy fülemile lógott rajta.

Másnap kijelentette, hogy azért nem fog semmit, mert a halak beljebb tanyáznak. Épp ezért megalkudott egy csónakossal, aki reggelente bevitte őt a Balaton közepére, egy ottfelejtett szigetszerű képződményre és esténként visszahozta a penzióba. Ott horgászott Heveder a Balaton közepén, de a halak már ismerték őt és kihúzódtak a partra. Egyik este aztán a csónakos ember moziba ment és bentfelejtette Hevedert a Balatonban. Egész éjjel kétségbeesve ordítozott, amivel végkép elriasztotta a halakat.

Már mindent ettünk, csak halat nem, mert Heveder állandóan haladékért könyörgött és ragaszkodott ahhoz, hogy az ő zsákmányát fogyasszuk el. Végülis elfogyott a türelmem.

— Ide figyeljen — mondtam neki — az a gyanum, hogy maga még életében nem fogott halat. Legfeljebb vásárolt.

— Ez nem igaz — tiltakozott. — Előfordult, hogy vásároltam, de fogtam is sokszor.

— És mekkora volt a legnagyobb?

— Egyszer egy öt és félkilósat vásároltam — mondta büszkén.

Mikor elutaztunk, a halak kitódultak a partra és kendőt lobogtattak Heveder után, ő azonban undorral félrefordult és vonatra szállt egy potykaszemű nővel, akit előző este fogott magának.

— Mindegy volt neki, csak hal legyen.

Staféta

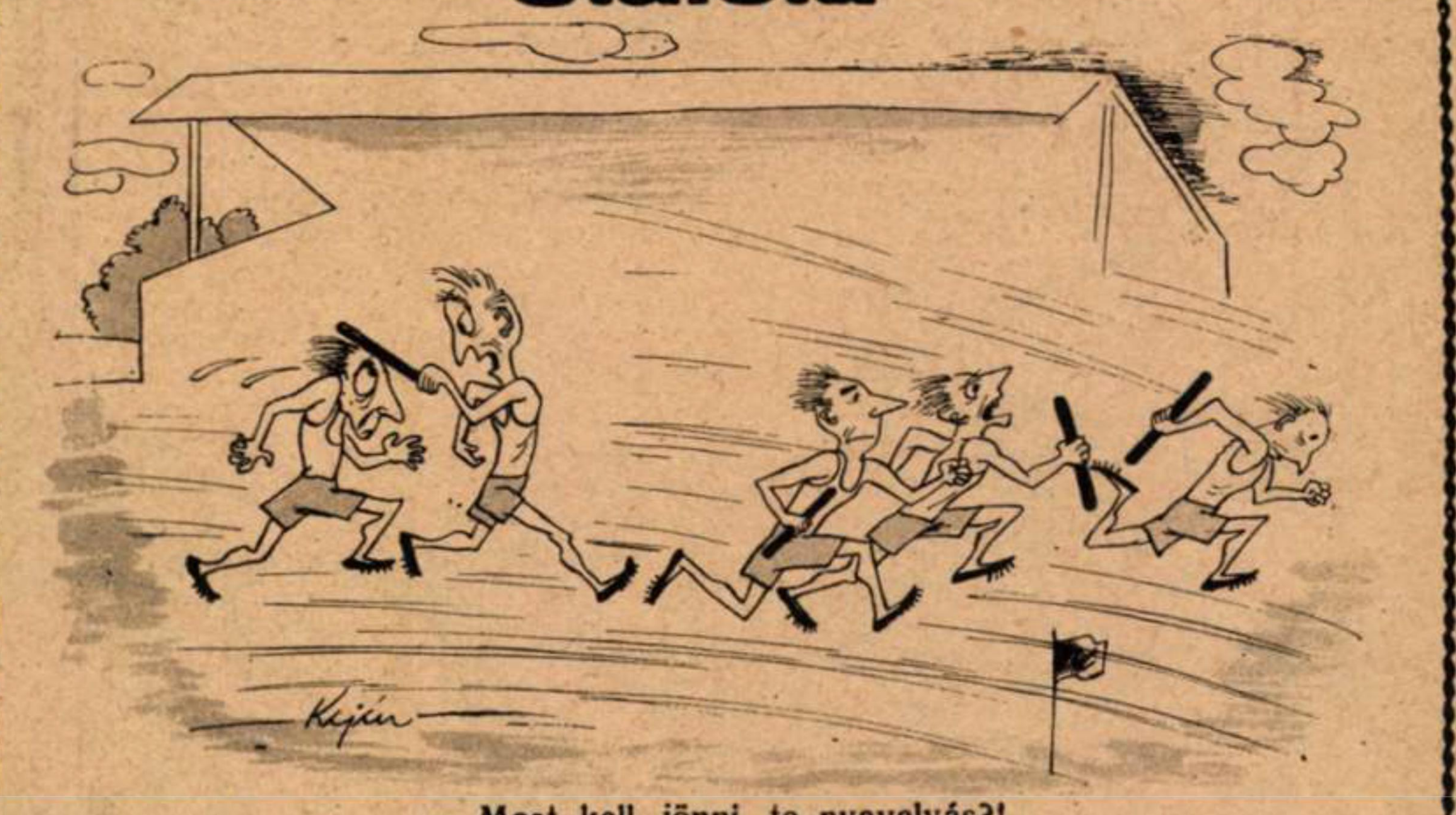

— Most kell jönni, te nyavalyás?!

Kedden este a Batthyány téren

A primás egy külföldi ujságírónak adott nyilatkozatában azt mondotta, hogy Schlachta Margit azért nem állt fel a parlamentben, mert a kommunista himnuszt énekelték

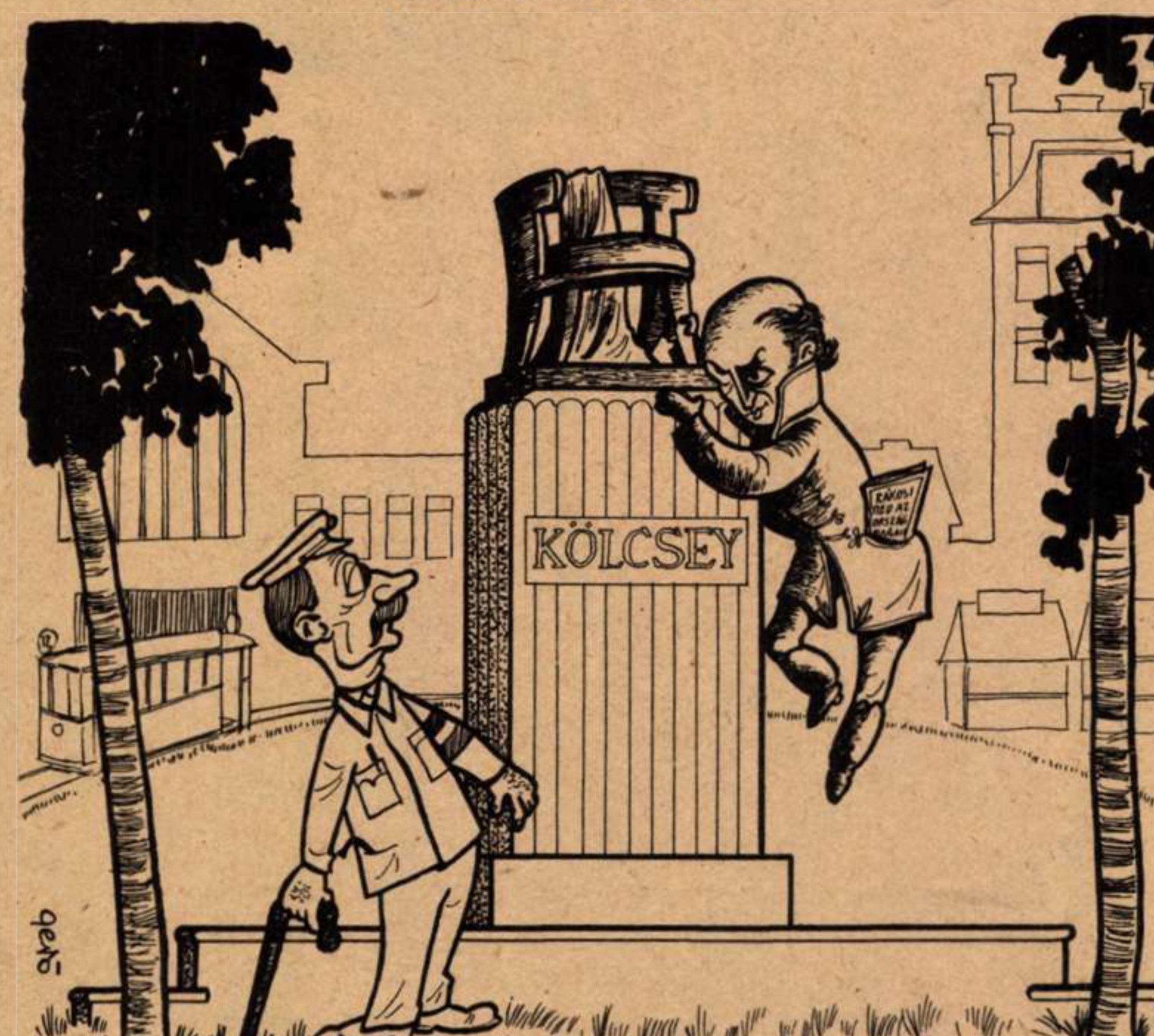

— Csősz elvtárs, ha keres valaki, elmentem a pártnapra!

Gyanus békeangyal

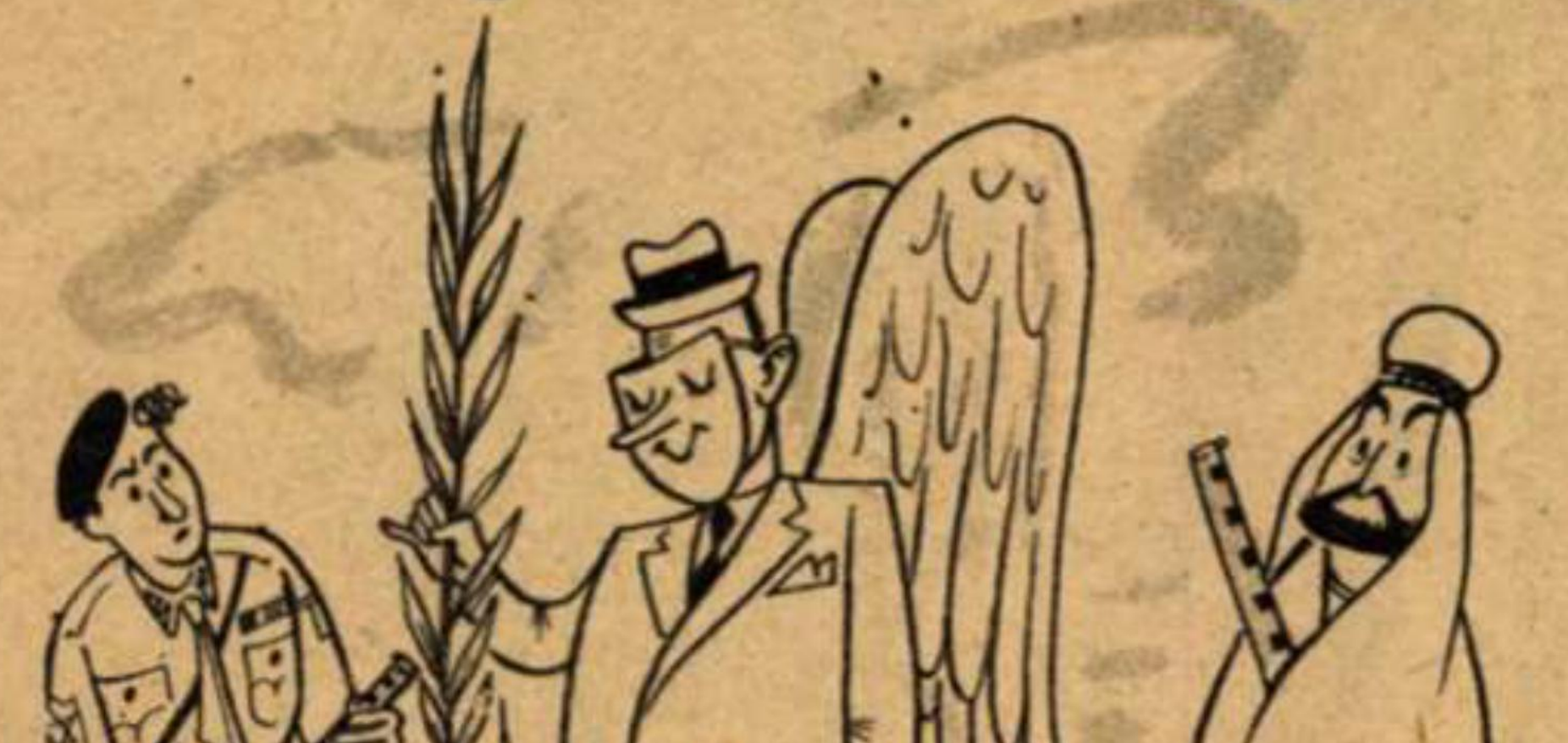

Bernadotte: Tüzet szüntess!
Izrael: Ennek a pálmaágnak olajszaga van.

A szép Kamilla megint ollót nyelt

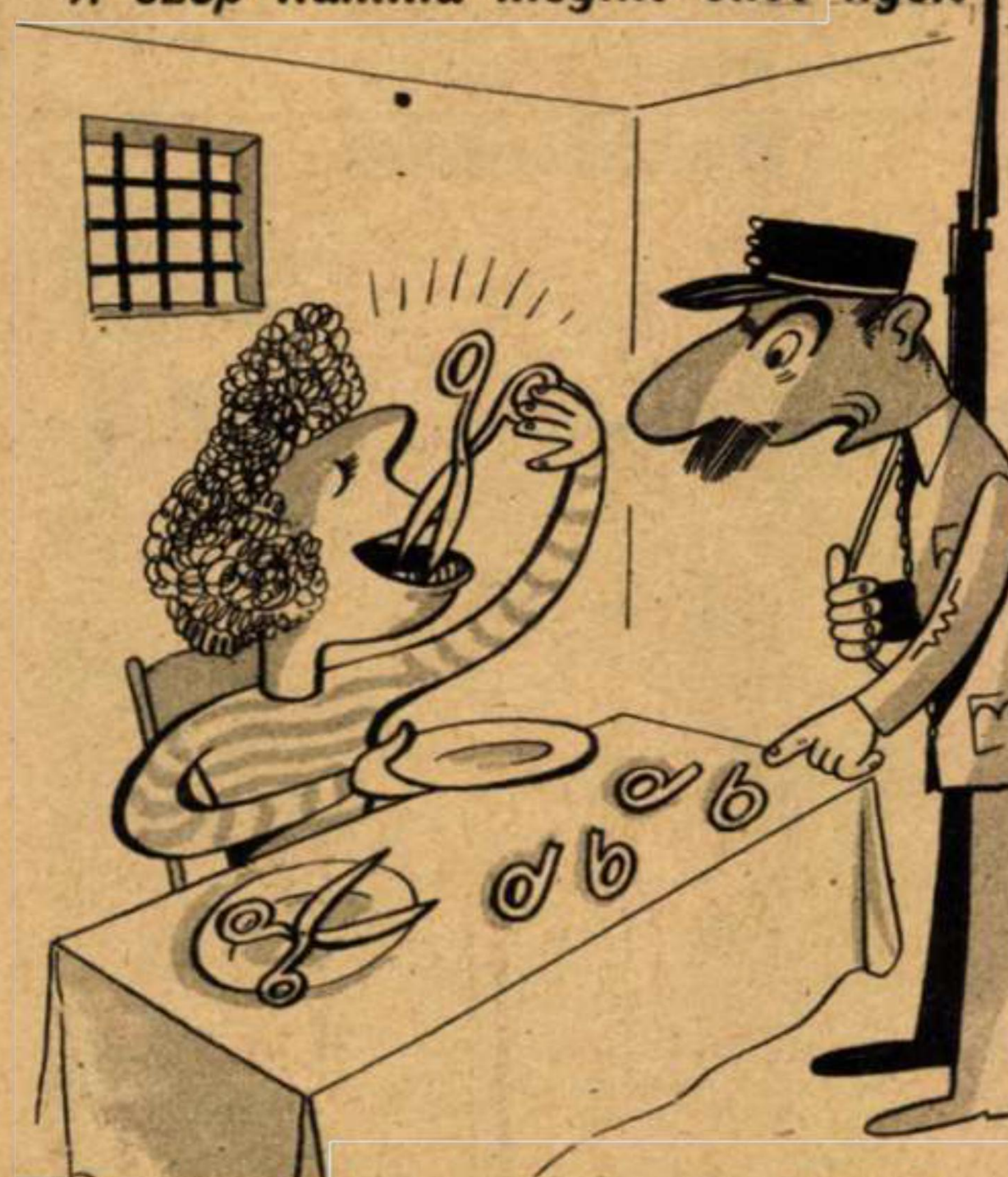

— **Megőrült, kisasszony?** Ha már ollót eszik, miért hagyja ott a **legjobb részét?**

Ez már igen!

Hegedüs Gyula beszélget az egyik nagyhirdetőjével, aki most vett új autót.

— Főszerkesztő úr, van egy kocsim, ami óránként hat litert fogyaszt.

— Ugyan mi ez ahhoz képest, hogy nekem van egy Kunszerym, egy Parragim és egy Babay Jóskám, azok óránkint 8 litert fogyasztanak!

Légyszezonban

A nyári vendéglő udvarán dühös vendég hívja a pincért.

— Ebben a sörben légy van. Vigye vissza a csaposnak és szidja össze.

A pincér rövidesen visszajön és letesz egy pohár légymentes sört.

— Na mit szólt a csapos? — érdeklődik a vendég.

— Azt mondta, hogy nem tört volna le az ujja az úrnak, ha sajátkezűleg veszi ki azt a ronda legyet.

NYILT TÉR

Nem vagyok azonos

azzal a Thomas Dewey-vel, akit esetleg elnökké fognak választani. Az illető igéreteimért semminemű felelősséget nem vállal.

Esetleges panaszok bejelentése 24 órán belül az Amerikai Sóhivatalnál.

THOMAS DEWEY
elnökjelölt.

Műértő

Gugyerák elmegy a feleségével a képtárlatra.

— Nézd Gedeon ezt a képet, milyen érdekes — lelkendezik Gugyerákné. Egy faun ölelgeti a faunáját.

— Ugyan, Margitom, ne blamáld magad. Azt úgy mondják, hogy egy szatír ölelgeti a szatíráját.

A csillagász is ember

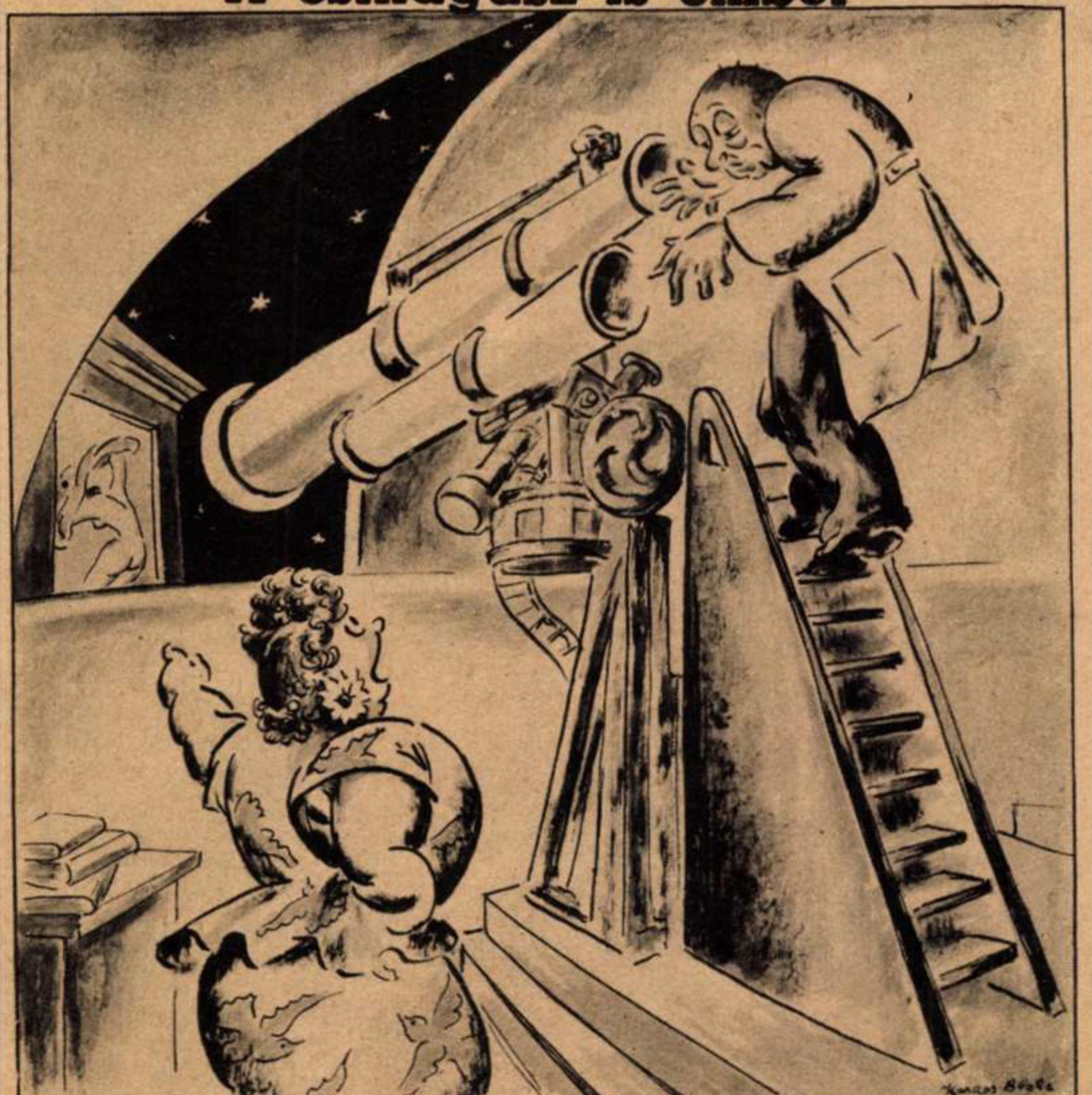

— Lajos, te gazember, megint egy új csillagot fedeztél fel!

Virágeső Szófiában

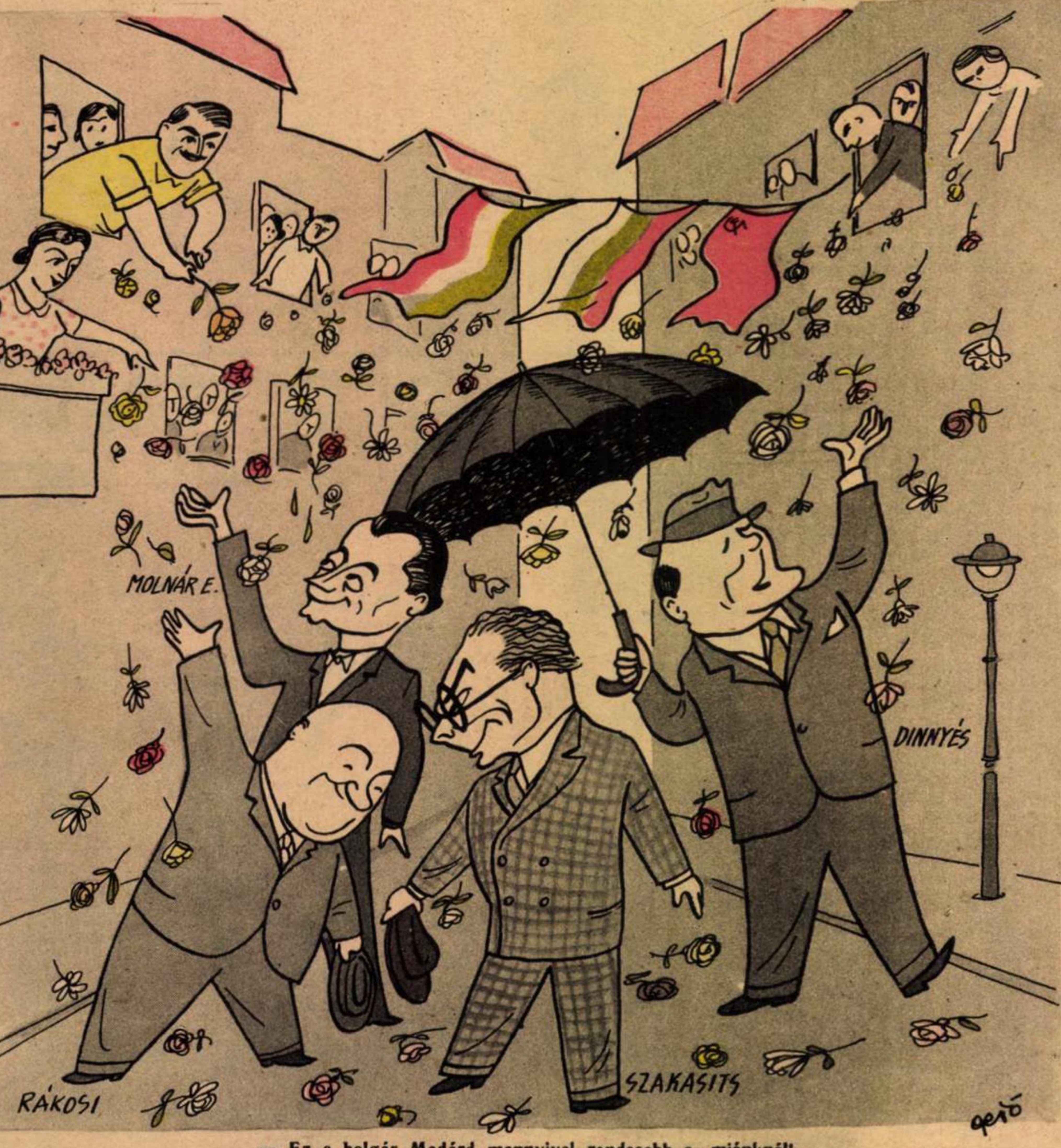

— Ez a bolgár Medárd mennyivel rendesebb a miénknél!

A Páter itt, a Páter ott, a Páter mindenütt

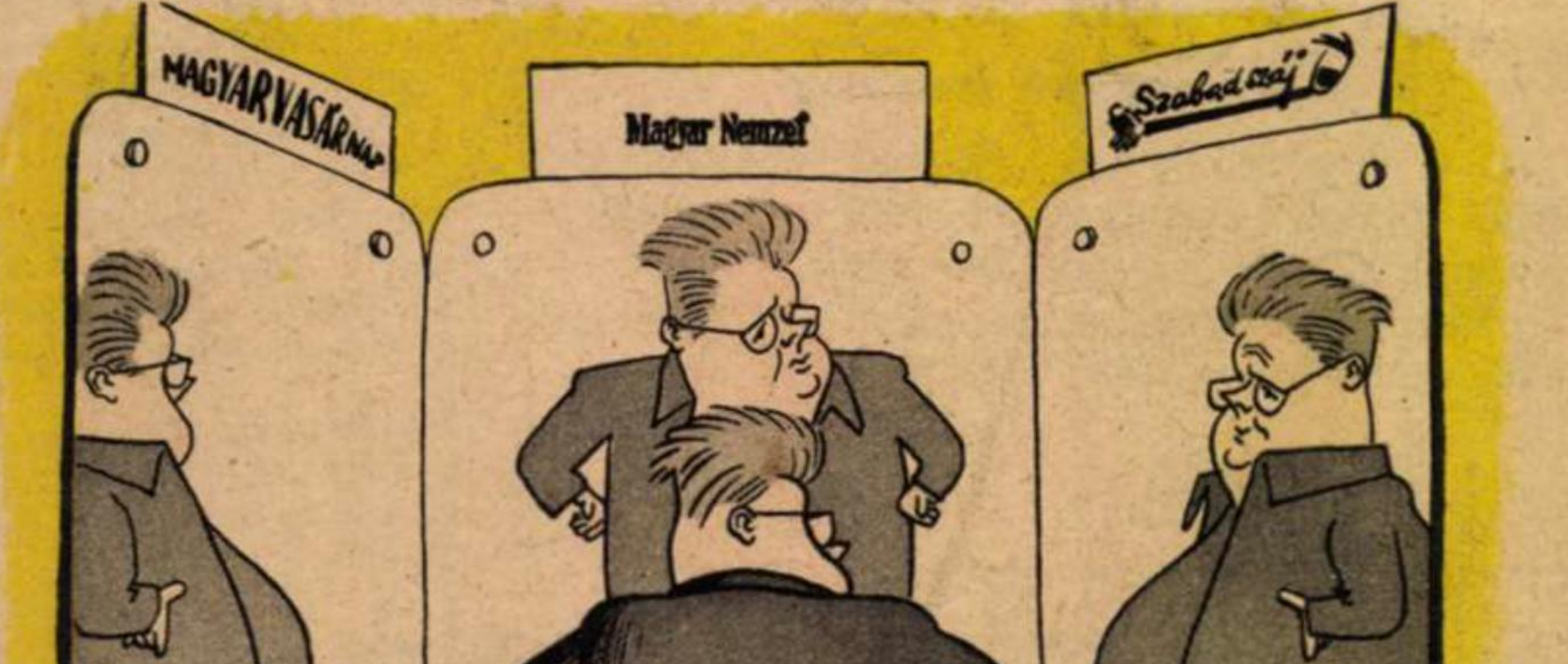

BALOGH ISTVÁN (nem kis gyönyörűséggel): Egyik szebb, mint a másik.

Egy utcaseprő, aki munkaversenyben van

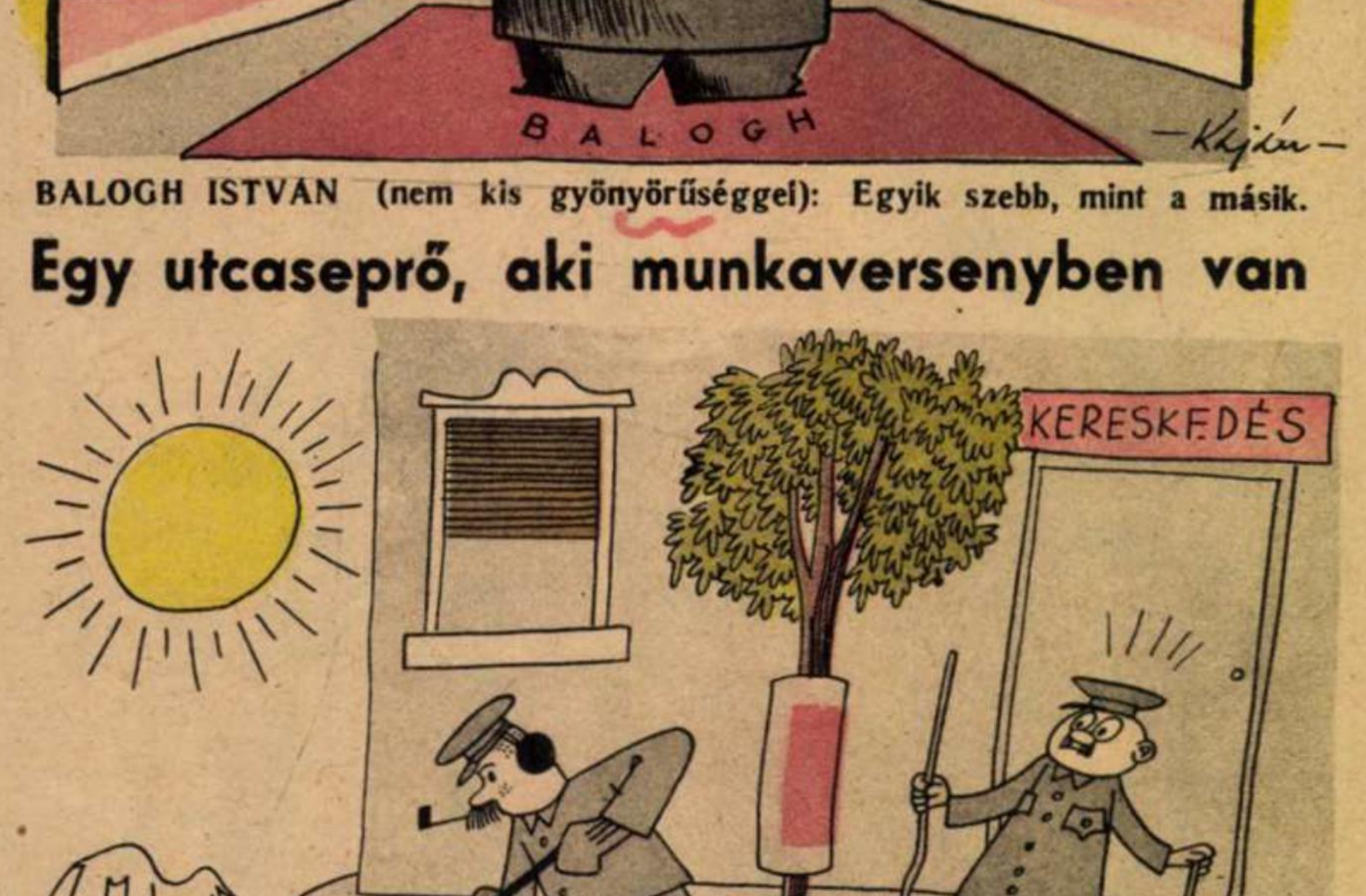

és már a december havi normát végzi.

Ludas Matyi panaszosládája

Két évig vártam hasztalan az előléptetésemre, míg aztán kiderült, hogy nem is vagyok sehol alkalmazva. Ha ezt korábban közlik velem az illetékesek, sok fölösleges bosszúságtól mentesültem volna.

Csáp Árpád
könyvszakértő.

Ha több cellulózét importálnánk, megszünne a papírhiány. Viszont, ha a papírhiány megszünne, nem kellene több cellulózét importálni és ezáltal sok devizát spórolhatnánk meg.

Esze Simon
okl. közgazdász.

A Margit-hid elkészült és ezzel Pest ismét egy kitűnő összeköttetéshez jutott Budával. De mikor kap már Buda is hasonló jó összeköttetést Pesttel? Mi, budaiak, meddig leszünk még mostohagyermekei a fővárosnak?

Cső Benjámin
tőzeg- és tufabizományos.

A 6-os a Nagykörúton, a 44-es villamos pedig a Rákóczi-úton közlekedik. Miért nem megfordítva? Egyszer elfogy a közönség türelme is.

Kétszáz aláírás

Hétévi házasélet után a héten különváltam a feleségemtől. Miért nem lehetett ezt már régen megcsinálni?

Egy boldog Havlicsek.

Helyezzék át a földalattit is az úttest közepére.

Példányonkinti előfizető

A munkaverseny hőse...

(Pillanatfelvétel egy orvosi rendelőből)

BETEG (Félmeztelenül áll az orvos előtt): A munkaverseny miatt van az egész. Higyje el, doktor úr, az az oka mindennek. Jaj a lábam, jaj, jaj, jaj... **(A lábaihoz kapkod.)**

ORVOS: Mondja el, kérem, hogy mik a panaszai.

BETEG: A hátam fáj, doktor úr **(nagyokat sóhajt)**, meg a mellem, brühühü, szúr, ha beszélek, ha lélekzem, ha eszem, már enni sem tudok, brühühü... meg a lábaim is fájnak... nem birok járni...

ORVOS (A hátát kopogtatja): Majd megnézzük, kérem...

BETEG: Az egész a verseny miatt van, doktor úr... a munkaverseny miatt. Megmondta a prímás úr, hogy ebbe bele lehet betegedni... A szószékről mondta, hogy a munkaverseny árt az egészségnek... én kérem, hétfőn reggel rögtön bementem a lakatosműhelybe és elmondtam... Nem hitték el, kérem, kinevettek... Akkor átmentem az öntődébe... röhögtek rajtam... de én tudtam, kérem, hogy ők a bolondok, nem értik meg, hogy bele fognak betegedni...

ORVOS: Sóhajtson!

BETEG (Nagyot sóhajt): Azután a préskovácsba mentem, az ott van az épület tulsó végén, jó darab út az kérem, és bementem az asztalos műhelybe is, meg a gépgyárba... és beszóltam az acélöntőbe is, igaz, kicsit sok annyit menni, de én jó ember vagyok, kérem, nem akartam, hogy valaki belebetegedjék... Még a gépházba is bementem, meg az edzőbe is... A generátorházba csak délután tudtam bemenni, a szöggyárba meg már éppen a munka végén... Este eszembe jutott, hogy a hengerműbe nem is voltam... másnap reggel azzal kezdtem... beszaladtam oda és figyelmeztettem őket a betegségre, ami leselkedik rájuk... aztán bementem az öntődébe és kezdtem elölről az egészet... Először csak a lábam kezdett el bizseregni... később már a hátamban is éreztem fájdalmat... de azért én csak mentem... jártam az üzemeket... minden műhelybe beszóltam... És most tessék! Beteg vagyok... belebetegedtem a munkába...

ORVOS: És maga hol dolgozott? Milyen munkát végzett?

BETEG (Méltatlankodva): Hogy milyen munkát végeztem? Hát nem elég munka annyit szaladgálni egész nap? Még azon kívül is dolgozzam?

József Farkas

Az a huncut Samu bácsi

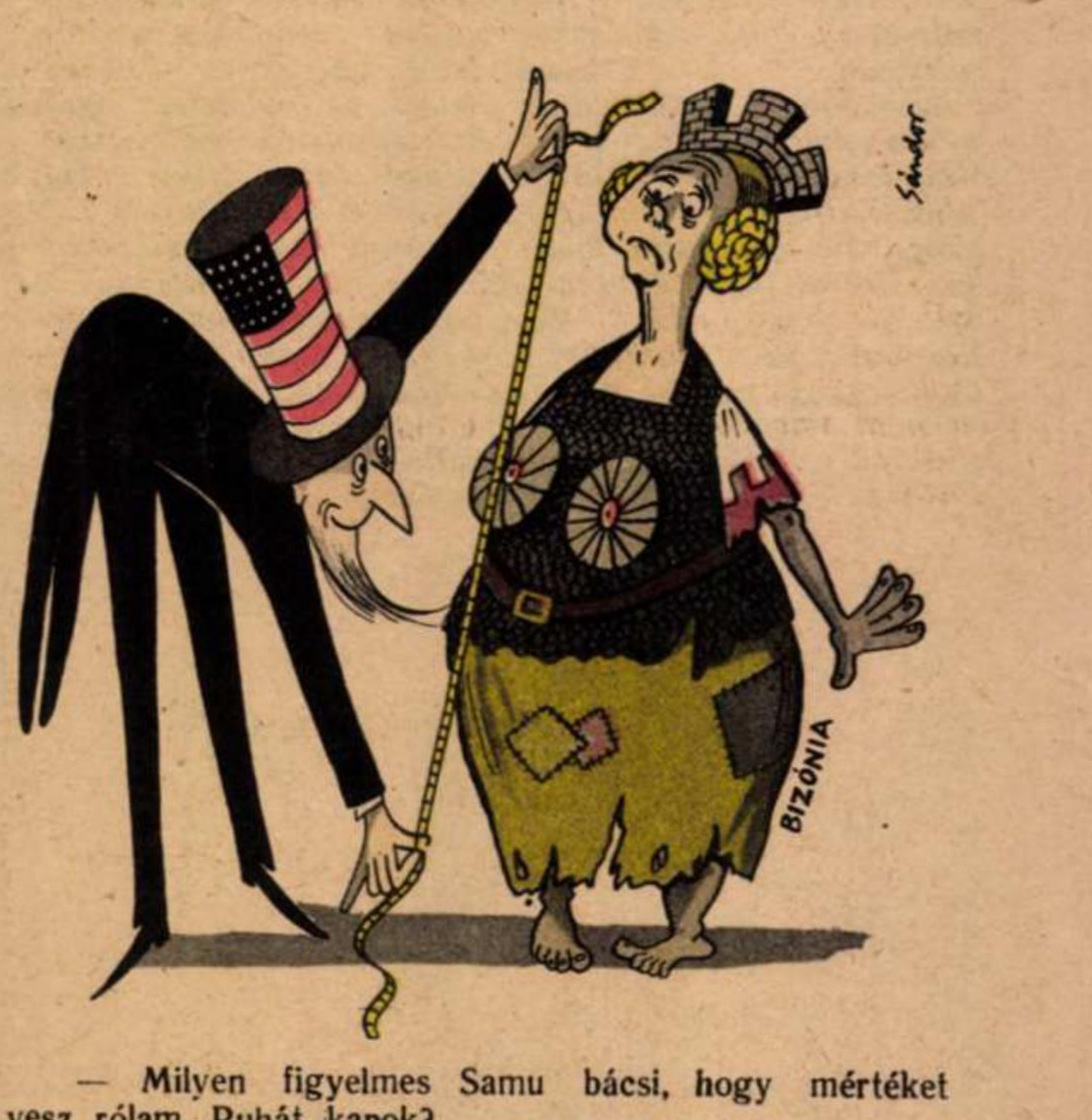

— Milyen figyelmes Samu bácsi, hogy mértéket vesz rólam. Ruhát kapok?

— Nem, szivecském, koporsót.

A 7 legszomorúbb vicce

Scelba telefonál De Gasperinek:

— Délután a munkásokkal lesz egy kis megbeszélésem.

— Jó — szól vissza De Gasperi. — Majd küldök ötven tankot és kétezer ejtőernyőst.

Relativitás

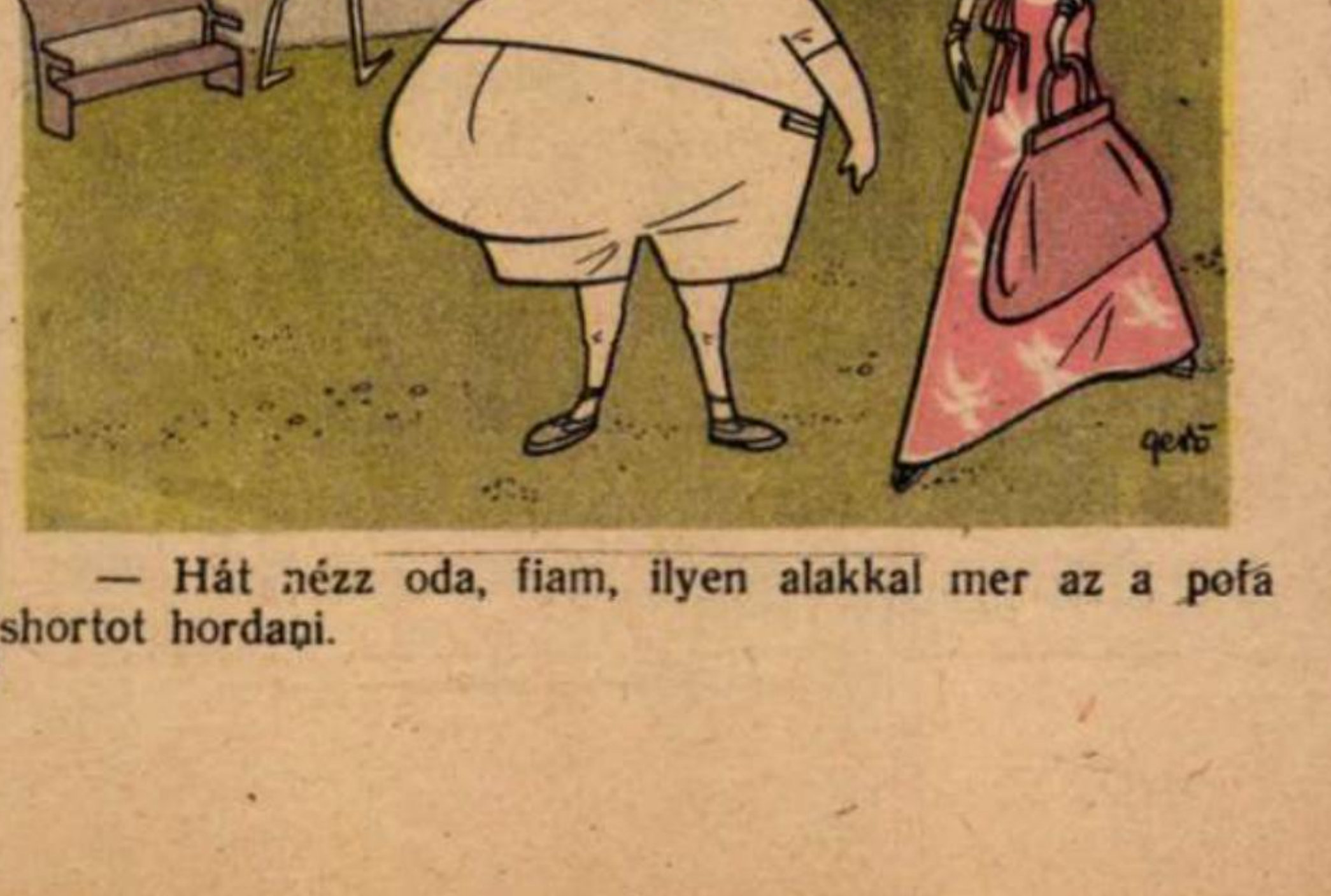

— Hát nézz oda, fiam, ilyen alakkal mer az a pofa shortot hordani.

Taszajtó Nagy Gergely esete a nagygazdával

— Minek örülsz mán megint, te Gergely?

— Én ne örülnék, te Péter? Rággyüttem, hogyan lehet velem okosan beszélni.

— Hát az meg hogy esett?

— Az úgy, hogy cséplési ellenőr lettem a Gubera Balázs gépe mellett. No, ahogy megkezdjük a munkát, odajön hozzám a Gubera Balázs, oszt aszongya, lehet magával okosan beszélni, Gergely?

Mondok mán, hogy a jófenébe ne lehetne, abszolut ember vagyok én, ismerhet a Gubera úr. Aszongya a Gubera, emmán beszéd, de meghálálom én, mer brutális finom ember vótam én világéletembe, ehen egy jó szivar, Gergely. Mondok észnél legyen kend Gubera úr, ha nehezire esik is, hát ilyen szivart ad nekem, ilyet a tehenivel szívasson, ne Taszajtó Nagy Gergellyel. Avval összetapostam a szivart. Megijedt erre a Gubera, aszongya ne haraguggyon Gergely, hozok mingyán másikat s szaladt haza. Öt perc se telt belé, ott volt egy egész katulya szivarral s elém kínálta. Emmán jobb, mondtam ahogy megszagoltam, ezt mán elszíjhatná egy olyan egyszerűbb ember, de én Taszajtó Nagy Gergely vagyok, hallja! S avval összetiportam az egész katulya szivart. No erre elrohant a Gubera a bótba s hozott egy katulyával a legdrágábbikbul. Emmán jó, mondtam, csak egy baj van, hogy én nem szivarozok, csak pipázok. Nyelt egyet a Gubera, osztán megkérdezte, hogy mit ennék ebédre. Mondok malacpörköltet ennék én a legszívesebben. Aszongya Gubera, más nem lesz jó? Mondok akaszd fő magad. Tetszett neki, hogy ilyen finoman beszélek, mer mingyár leölette a malacot, oszt délbe hozta a malacpörköltöt, nokedlivat, de büdös egy jó szaga vót s úgy hozta Gubera, de olyan szemérmetesen, akar a szűzlány a liliomot. Aszongya, no GerGgely, aszonta az imént, hogy malacpörköltet enne. Mondok persze, hogy ennék, csak az a büdös doktor ne tiltotta vón meg. Olyan színű lett erre a Gubera képe, mint a tiszai naplemente, láttam, hogy először a fejemhez akarja vágni a pörköltet, de aztán nyilván eszibe jutott, hogy abszolut emberrel van dóga s nem tette. Akkor azt mondtam, hogy a malacpörkölt helyett inkább egy szívességet kérek, Gubera úr, elveszett a bicskám, keresse meg. Evvel osztán jól eltelt az idő, mer késő estig járta Gubera négykézláb a határt, akkor osztán megsajnáltam s odakiáltottam neki, hogy most jut eszembe, Gubera úr, a bicska itt van a zsebembe, hanem most gyüjjön, most ráérek, most lehet velem okosan beszélni. No erre osztán igen megörvendett a Gubera, aszondta, ez mán beszéd, hát akkor beszéljünk okosan, Gergely. Mondok észnél legyen Gubera úr, ha nehezire esik is, ahhoz, hogy okosan beszélgessen az ember, legalább két okos ember kell magának meg annyi esze sincs, hogy tudná magáról, hogy mekkora marha.

Szakvélemény az állatkerti hangversenyről

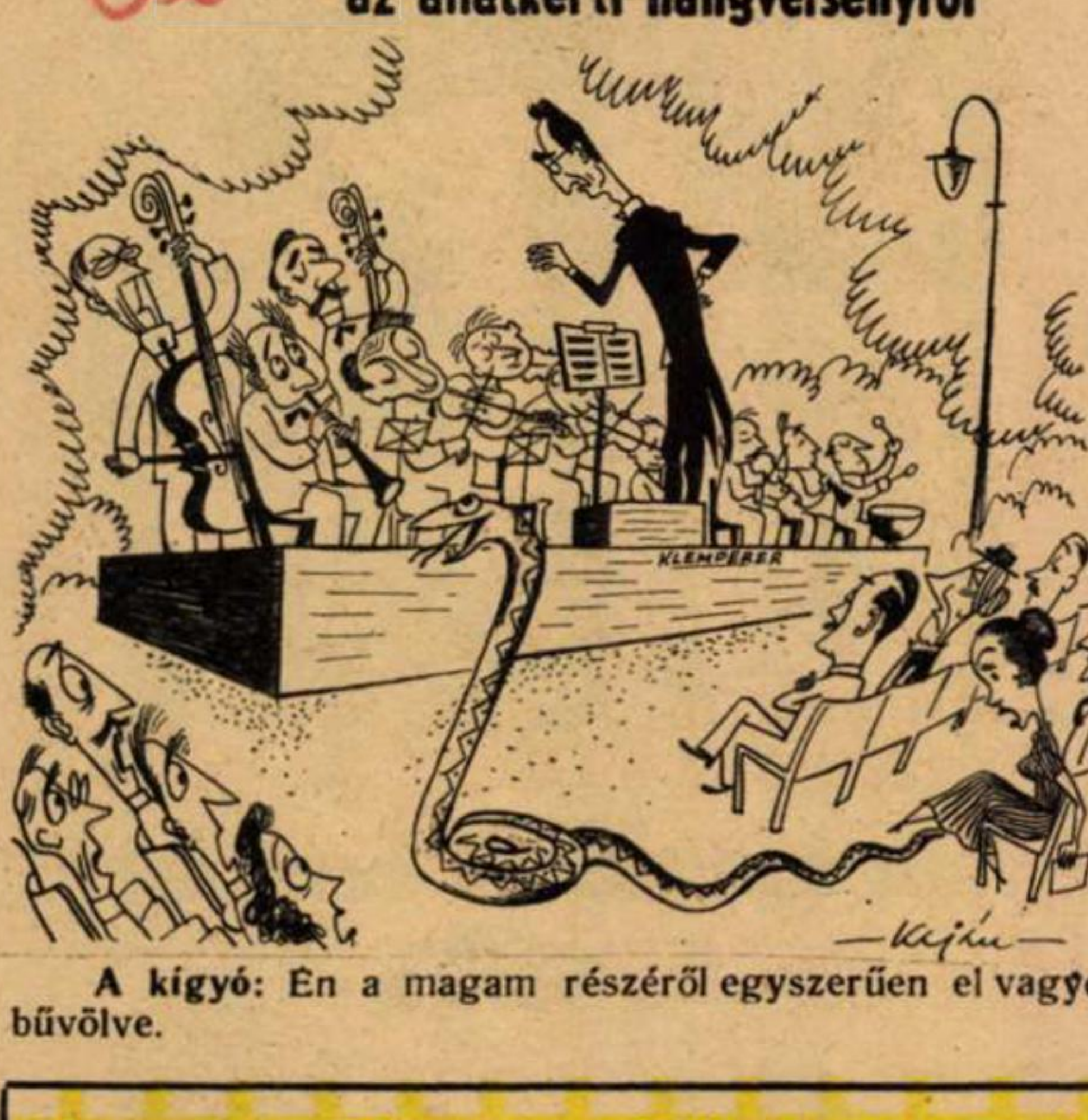

A kígyó: Én a magam részéről egyszerűen el vagyok bűvölve.

Megnyilt! Fényesen átalakítva! Megnyilt!

Bizónia

Az angolszász úriközönség találkozóhelye
(Volt Náci-Németország, a Demokráciával szemben.)

Naponta fényes műsor!

„Náci voltam, náci lettem újra ..."
Látványos revű az eredeti Hitler-boyokkal és Göbbels-görlökkel. A t. vendégeket Schumacher és a többi német főurak pontosan kiszolgálják.

Műsor után az úriközönség láncol.

Tombola! Szépségverseny! Szajrézás!

Zongoránál: Ördöngős Trumcsi!

A pilisvörösvári barlangban őslénymaradványokat találtak

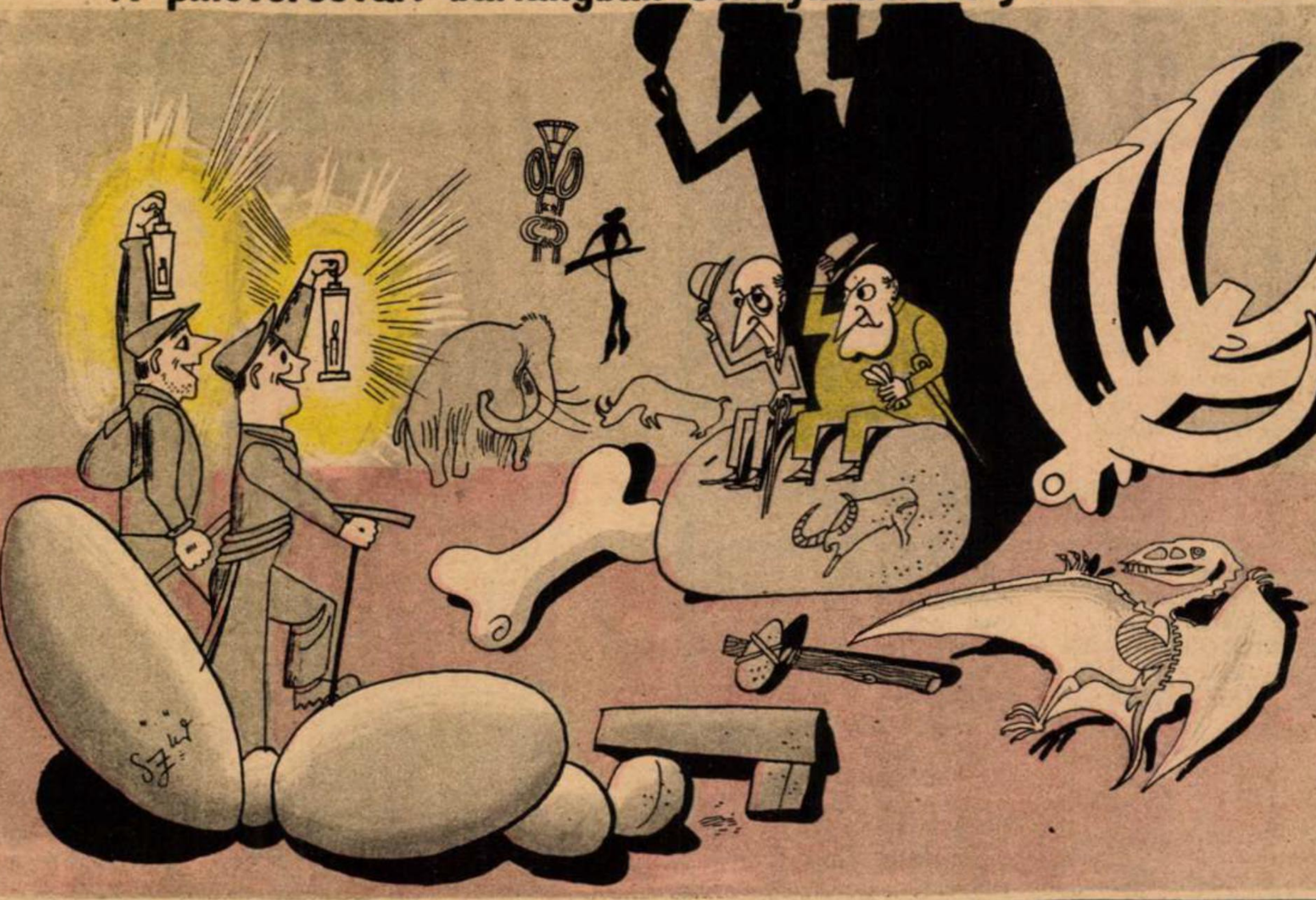

A 7 legbűbájosabb vicce

Az ismert nagytőkés egy kis disznóságba keveredett. Az előkelő ügyvéd, aki már évtizedek óta jogtanácsosa, kihallgatása előtt a következő jogtanácsot adta neki:

— Csak arra méltóztassék vigyázni, hogy a becsületszavát semmire se tessék adni, mert azzal el tetszik venni az egésznek a hitelét...

A 7 legértelmesebb vicce

Megírták a napilapok, hogy Angliában egy kilencvennyolcéves férfi elvett egy tizenkilencéves lányt. Egy társaságban erről vitatkoznak.

— Mondja, Ilonka — kérdi egy fiatalember egy fiatal lánytól — végig tudná élni az életet egy kilencvennyolcéves ember mellett?

— Az enyémet nem — feleli Mancika. — De az övét igen.

Turftragédia

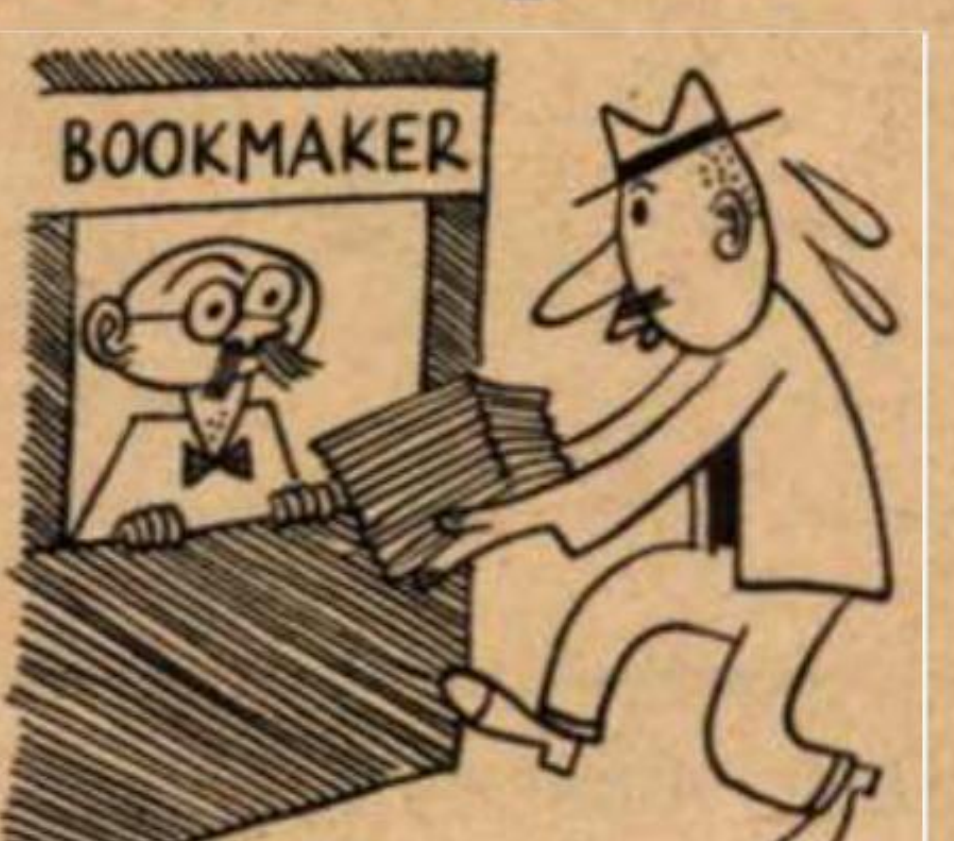

— Ez a Szvicsek abba ment tönkre, hogy összetévesztette a turfot a bírósággal.

— Hogy-hogy?

— Tévedésből a bíróság helyett a turfra adta be a keresetét.

Példázat

arról, hogy szükség van-e a G. F. árszabályozó hatáskörére a spekuláció megakadályozására.

II. József látogatást tett egy vidéki városkában. Kisétált a piactérre is és érdeklődött a tojáskereskedőnél, hogy mibe kerül a portékája.

— Egy arany darabja, felelt a kereskedő.

— Olyan ritka errefelé a tojás, hogy ilyen drágán kell adnod? — firtatta József.

— Nem a tojás ritka, — felelte a kereskedő —, hanem a császár.

A 7 legtudományosabb vicce

A 80 holdas Guba Bálint beállít az állatorvoshoz.

— Adjon már valami orvosságot állatorvos úr, mert az egyik lovam igen csak kehel.

— No — mondja az állatorvos — itt van ez a por, ezt tegye bele egy csőbe, a csövet dugja bele a ló szájába és a port fújja le a torkán.

— Ez már jó — örvendezik Guba Bálint és elköszön, de harmadnap újra beállít az állatorvoshoz. A torka be van bugyolálva s alig tud egy szót is szólni.

— No gazduram — mondja az állatorvos — mi a baj?

— Hát tudja — nyöszörgi Guba Bálint — az a baj, hogy a ló előbb fujt.

Együtt a horogra

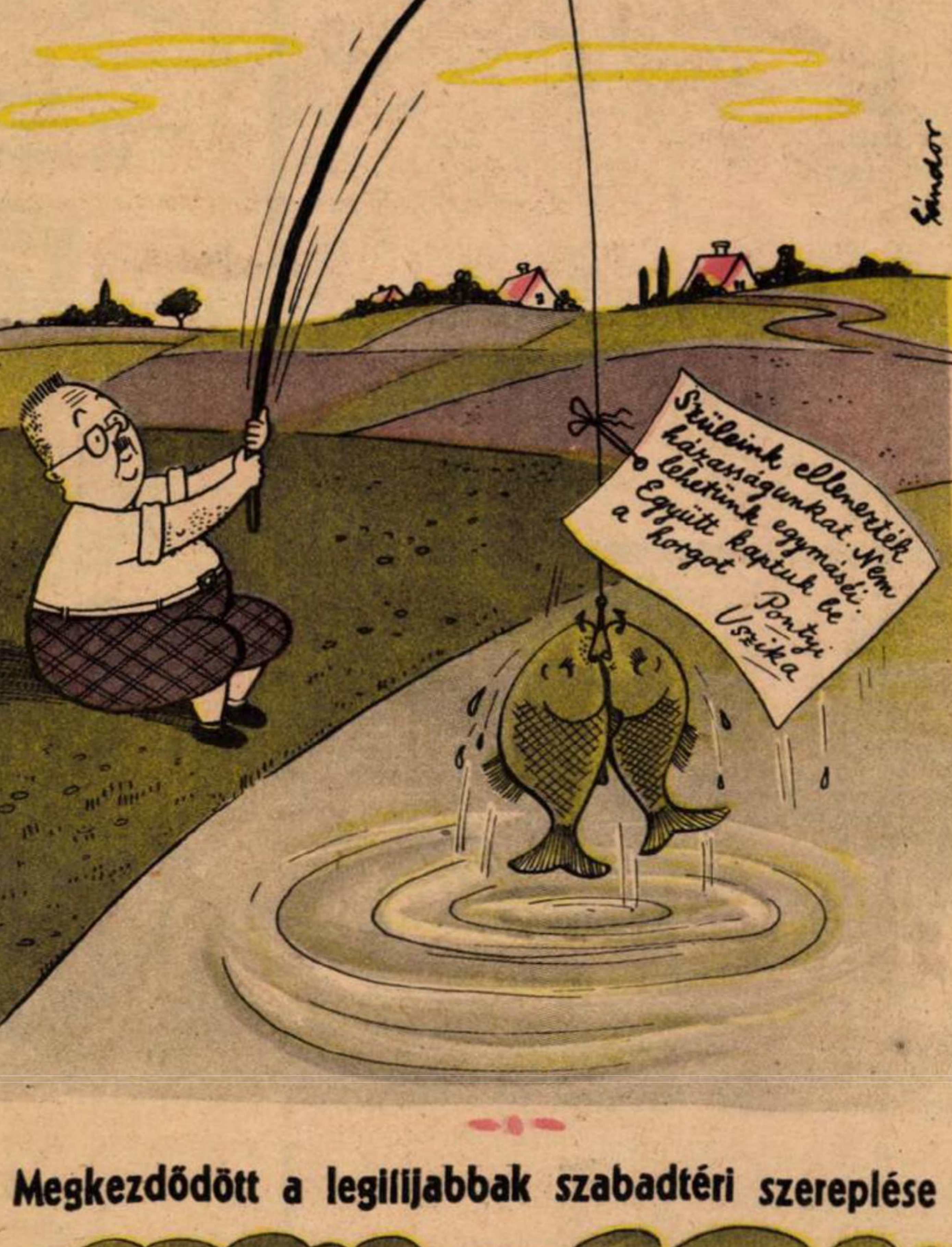
Szüleink ellenezték házasságunkat. Nem lehetünk egymásé. Együtt kaptuk be a horgot
Pontyi Uszika
Sándor

Megkezdődött a legifijabbak szabadtéri szereplése

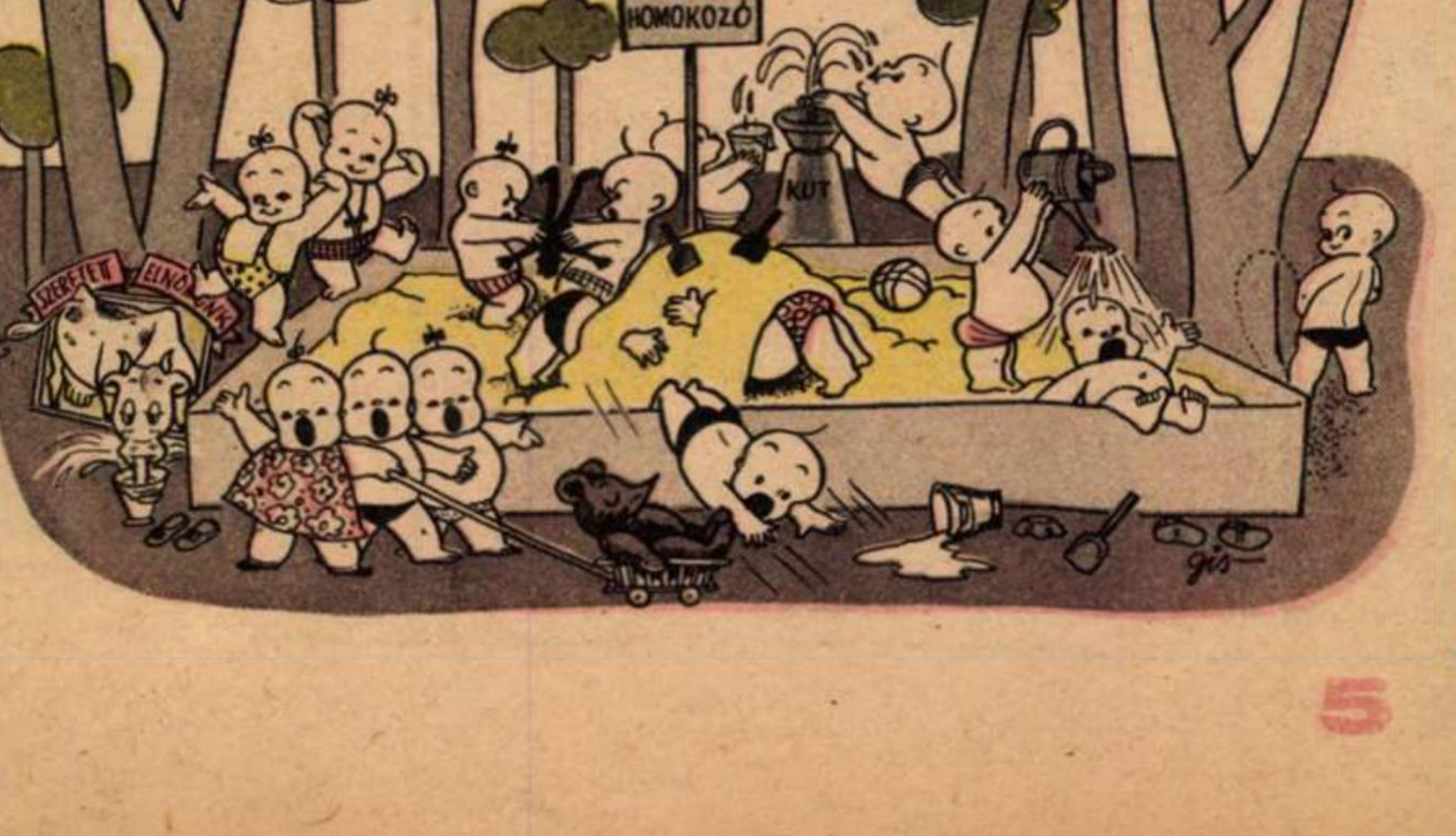

KIK NYERTÉK a második 50 INGET?

9276 olvasónk közül 8670 találta el, hogy «Akinek inge vegye magára» című pályázatunk második feladványaként közölt szimbolikus képek Petőfi Sándor életét jelképezik. Alább közöljük a második 50 ing szerencsés nyerteseinek névsorát. A vidékiek és pestkörnyékiek nyereményét postán küldjük el, a helybelieket arra kérjük, hogy július 29-től fogva bármely hétköznap délelőttjén 10 és 1 óra között személyesen jelentkezzenek nyereményeikért.

Bejelentjük egyben, hogy rejtvénysorozatunk 3. feladványát lapunk legközelebbi számában tesszük közzé.

Jakus Gyula, Pestszentlőrinc, Kaszás-u. 13.
Antal János, Rákosszentmihály, Akácfa-u. 96.
Sándor Bálint, Rákospalota, Baksai Sándor-u. 14.
Berecz István, Rákosszentmihály, Thököly-u. 15.
Dienes Sándor, Kispest, Vörösmarty-u. 14.
Regős Péter, Ujpest, Tavasz-u. 33.
Reiber József, Alap, Széchenyi-út 135.
Németh József, r. őrm., Kőszeg, Király-út 30.
Bredoczky István, Hatvan, Tompa Mihály-u. 11.
Bércs Kálmán kovácsmester, Nagygeresd, Sopron m.
Babus Sándor, Miskolc, Toronyalja 20.
Ifj. Tóth Sándor, Csepel, Csillag-u. 2.
Ifj. Kalina Lajos, tan., Tállya, Rákóczy-főút 57.
Wágner Antal, Pécsbányatelep, Gesztenyés 19. (36)
Kincses Géza, Vésztő, Perecesi-tanya.
Paxián János, Felsőgalla, Hentes-u. 75.
Szabó Rezső bányász, Pusztavám, Fejér m.
Papp János, Szeged, Feketeszél 92.
Lőwy Béla, Budakeszi, Erdő-u. 70.
Perlaki László, Kecskemét, Hetényegyháza 123. U. p. Kisnyir.
Marosi Ferenc, Magyaregregy, Baranya m.
Faddi István, Felsőszentiván.
Lach Gyula, Gyoma, V. Vöröshadsereg-u. 3.
Izsáki József, Tatabánya, Bányatárspénztár tüdőbeteg oszt.
Bognár Károly kovács, Dédes, Kassai-u. 61. Borsod m.
Balogh Mihály, Kübekháza 41.
Suhai Sándor, Komárom, Tűzoltó-köz 5.
Laczkó Imre, Somlószöllős.
Cseh Zoltán, Nagykanizsa, Hunyadi-u. 13.
Mizser Árpád, Jósvafő, Abaúj m.
ifj. Jordán Benjamin, Öcsöd, 328. tanya.
Szabó László, Nyiregyháza, Bocskay-u. 49.
Farda István, Dorog, Mátyás kir.-u. 18. Esztergom m.
Csehek István, Sashalom, Mária-u. 19.
Ifj. Csepregi Gyula, Regöly, Tolna m. Kossuth L.-u. 496.
Kóbor Gyula, Babócsa, Somogy m.
Siffer Dezső, Döbrököz, Széchenyi-u. 176.
Id. Kovács Gyula, Vámosujfalu, u. p. Olaszliszka.
Bődő György, Dömsöd, Ótemető-u.
Szendrői Sándor, Bp., VII., Szövetség-u. 17.
Bodó Fülöp, Bp., IX., Üllői-út 95.
Bivó János, Bp., VIII., Köztársaság-tér 16.
Ifj. Csery József Titusz, Bp., XIII., Gyöngyösi-u. 83/b.
Doma Kálmán, Bp., VI., Szondy-u. 94/a.
Petró Sándor népi kollegista, Bp., VI., Bajza-u. 31. József Attila koll.
Szekeres Endre, Bp., VI., Bajnok-u. 31.
Tóth Gyula, Bp., XIII., Váci-út 69.
Kapuy Rezső, Bp., IX., Vágóhíd-u. 32.
Barta Gyula prb. rdr., Bp., Mosonyi-u. 5. Rp. Számvevőség.
Klemensz Bódog (címét irja meg).

Uti emlékek

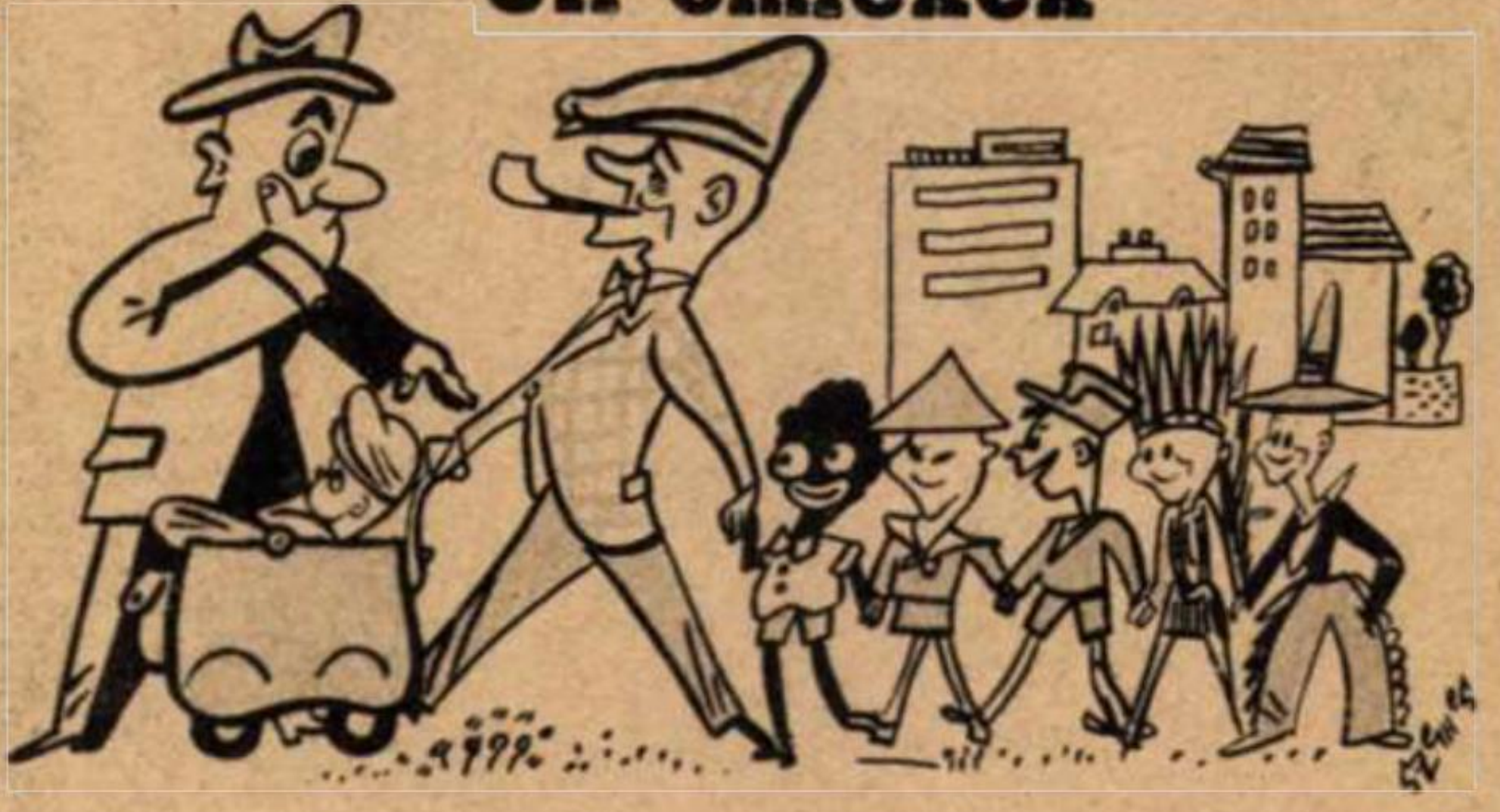

— Mi ez Gugyerák úr, milyen gyerekei vannak magának?

— Mit csináljak, világcsavargó vagyok.

Kész cirkusz

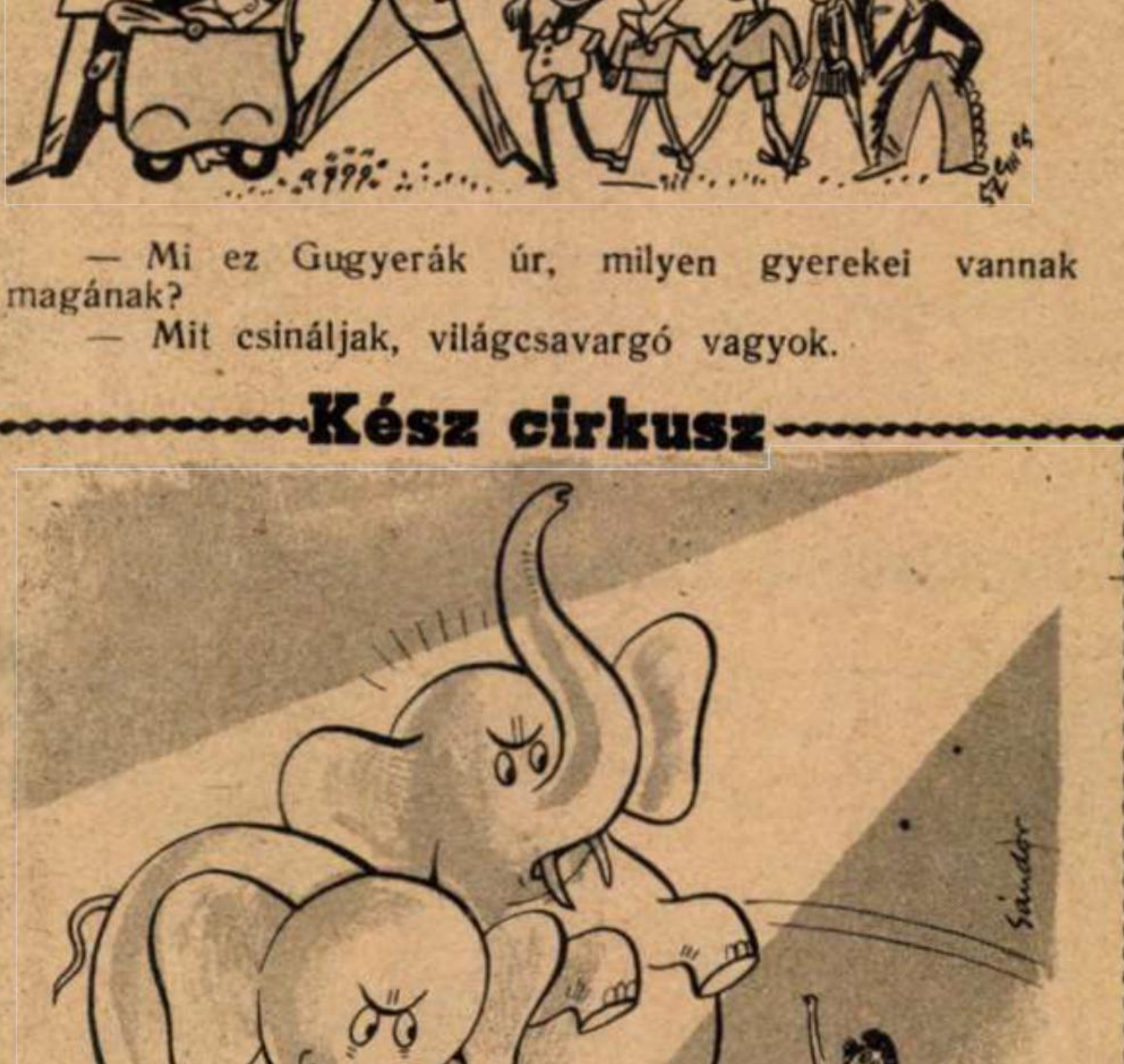

AZ ELEFÁNT: Igazad van, Jumbó, nem érdemes egy szem cukorért szolgálni, amikor jegyre annyi befőzési cukrot kapunk, amennyi belénkfér.

Palesztinai helyzetkép

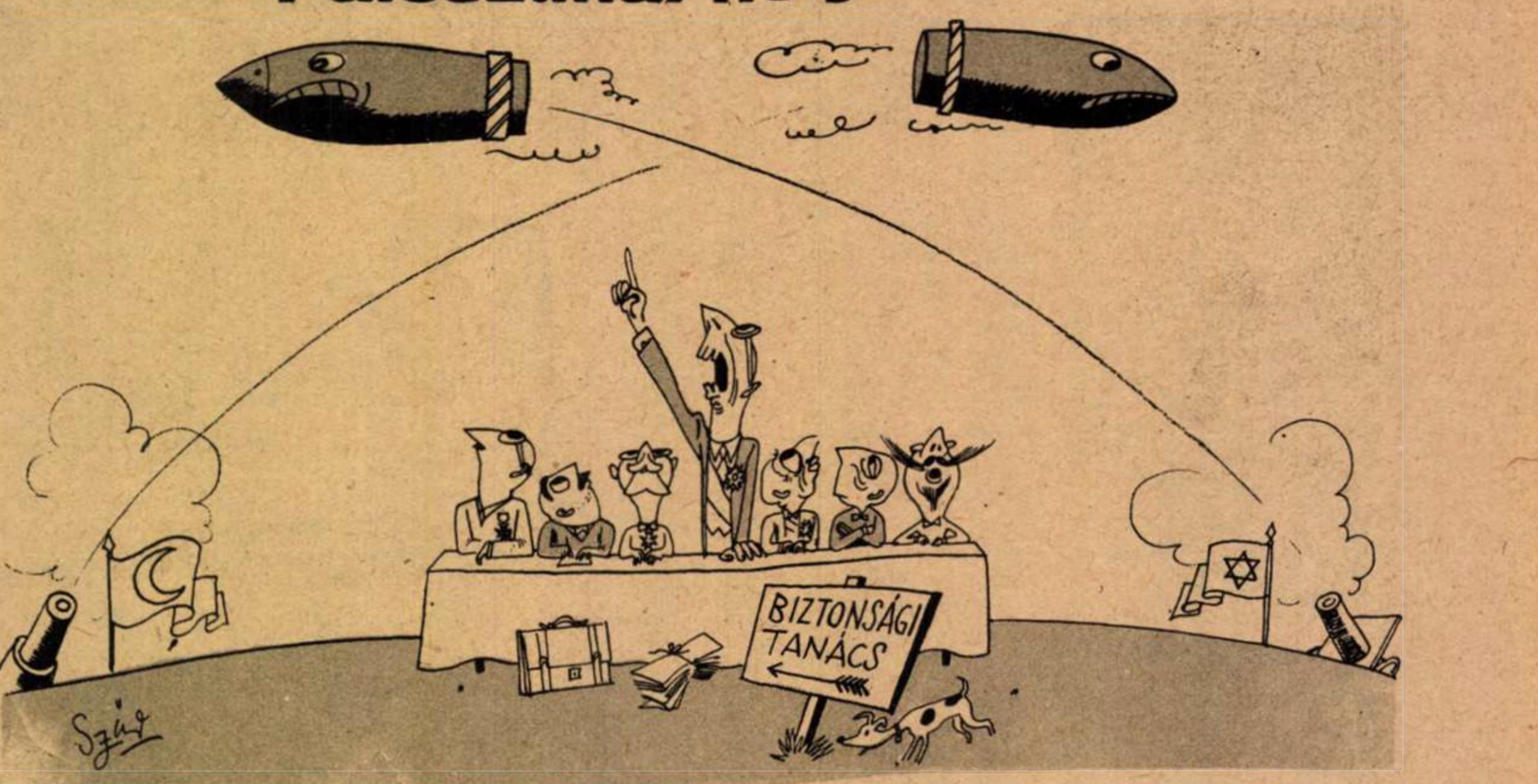

— Halló, azonnal álljanak meg!

Tervgazdálkodás

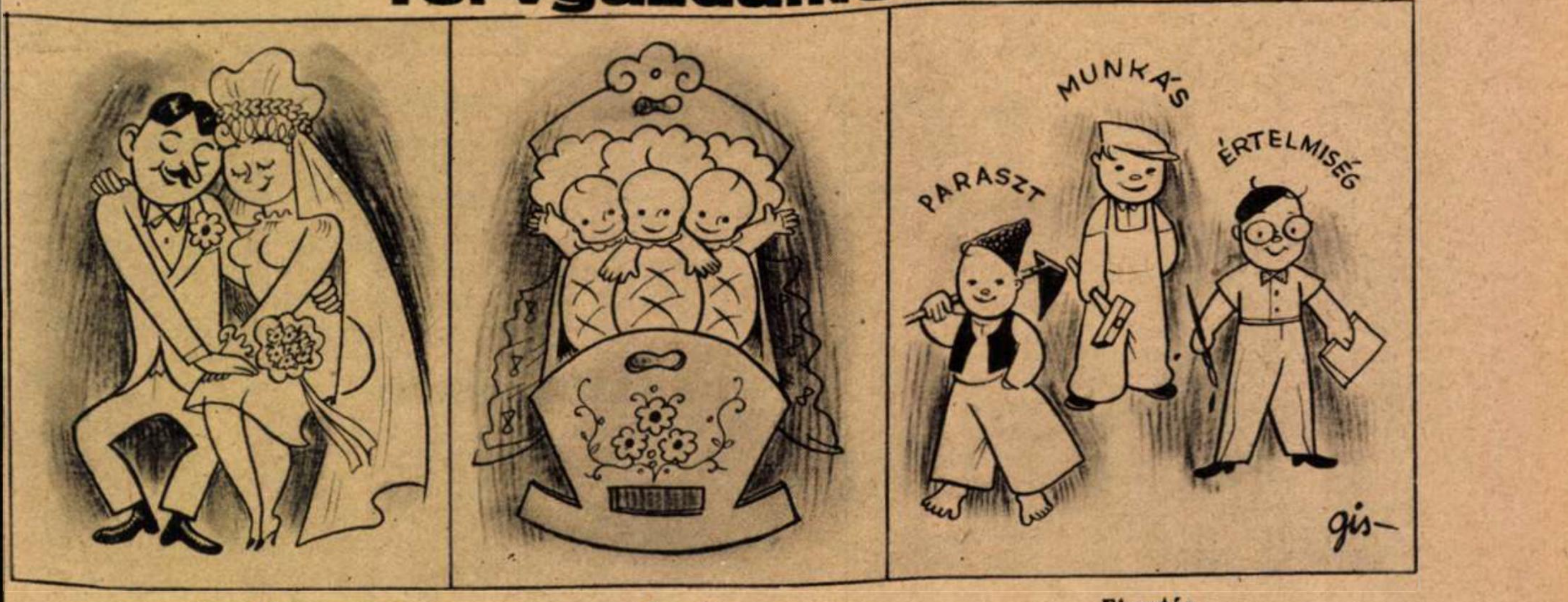

Termelők. Termés. Elosztás.

Kényelmetlen viselet

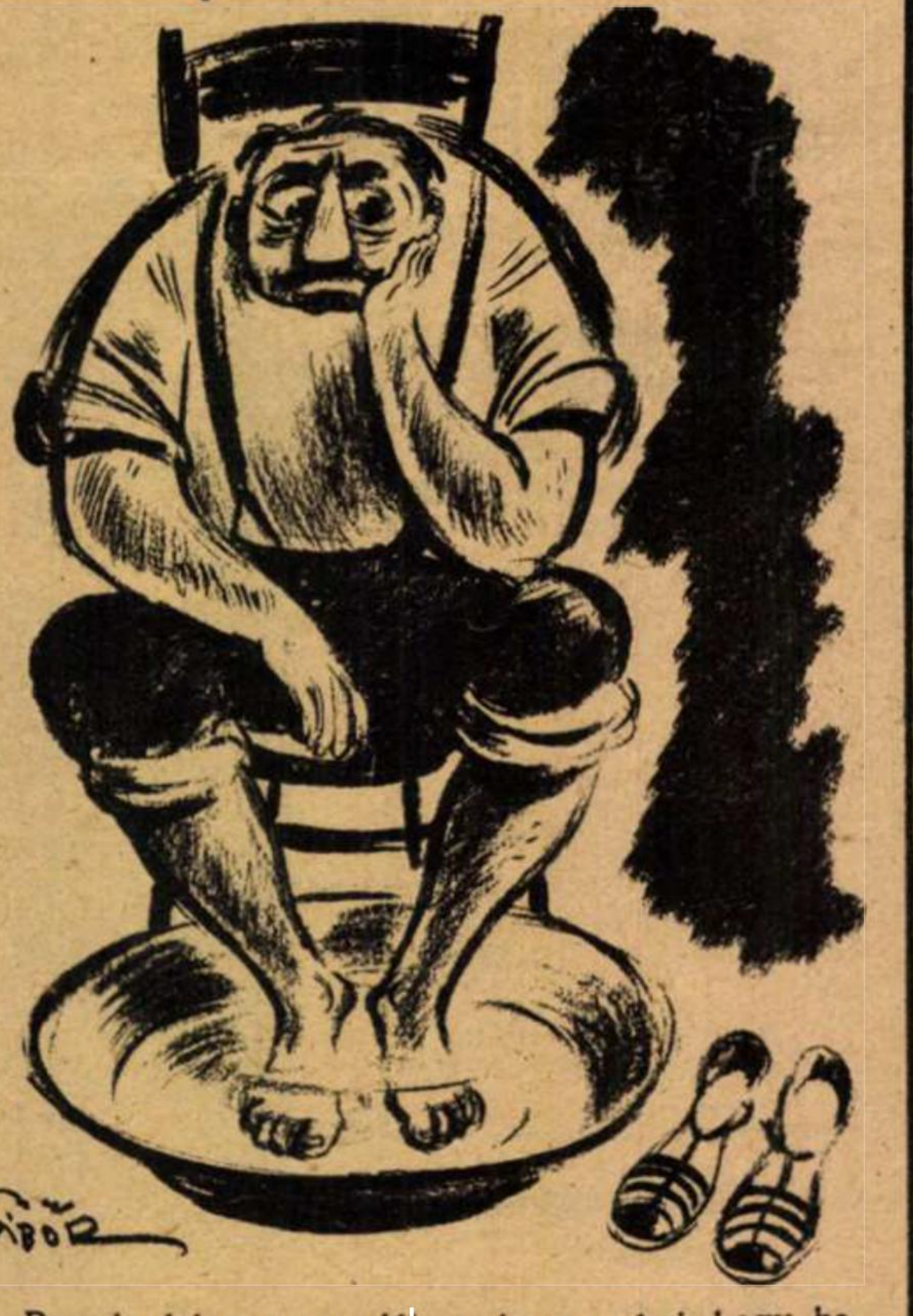

— Remek dolog a szandál, csak az a baj, hogy hetenkint egyszer lábvizet kell venni.

Milyen könnyen válaszol

(Ujsághír: Dollárt csempészett egy kecske.)

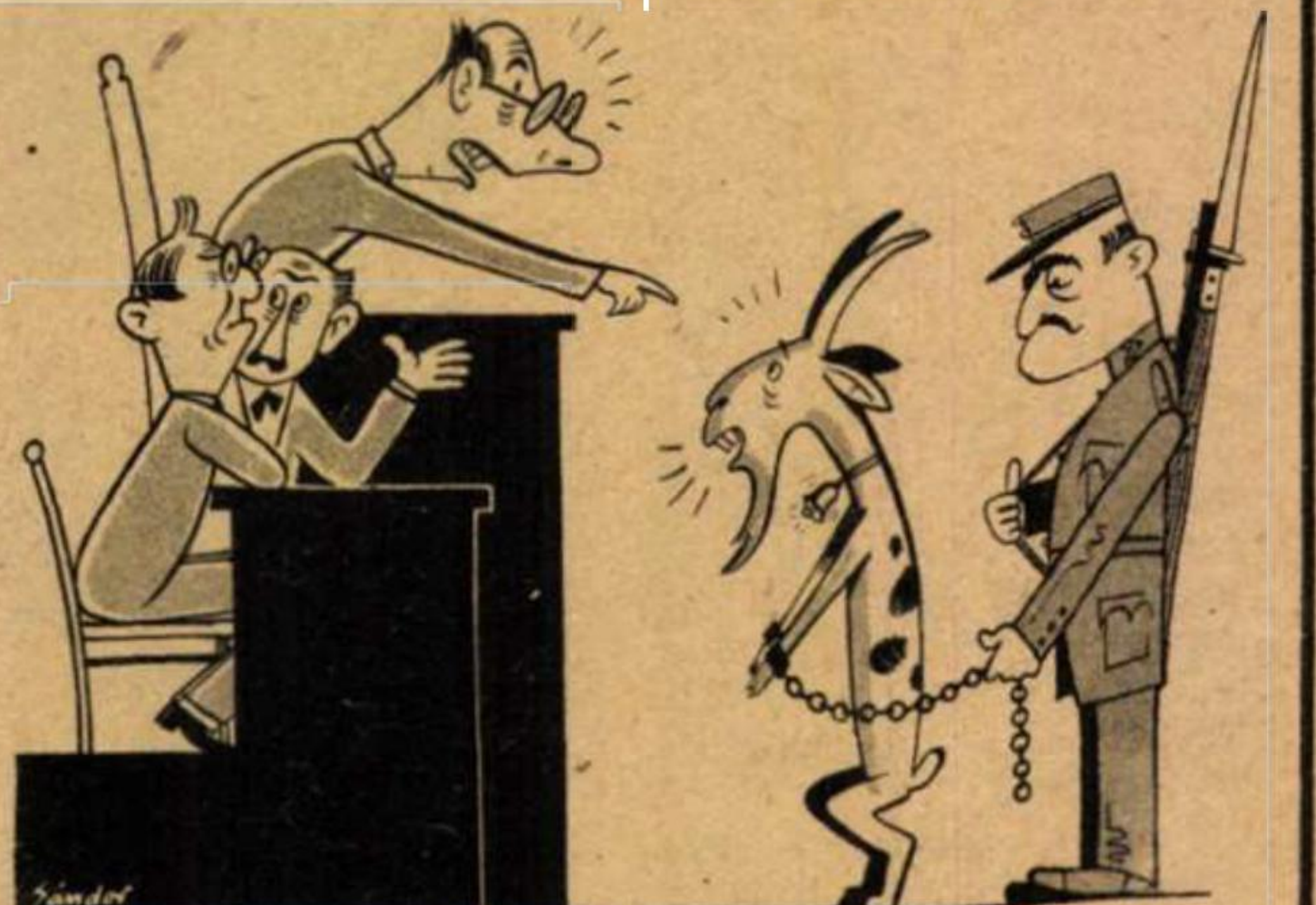

— Megértette a vádat?
— Mek, mek.

Megfelelő környezetet kíván Mindszenty a katolikus rádióközvetítésnek

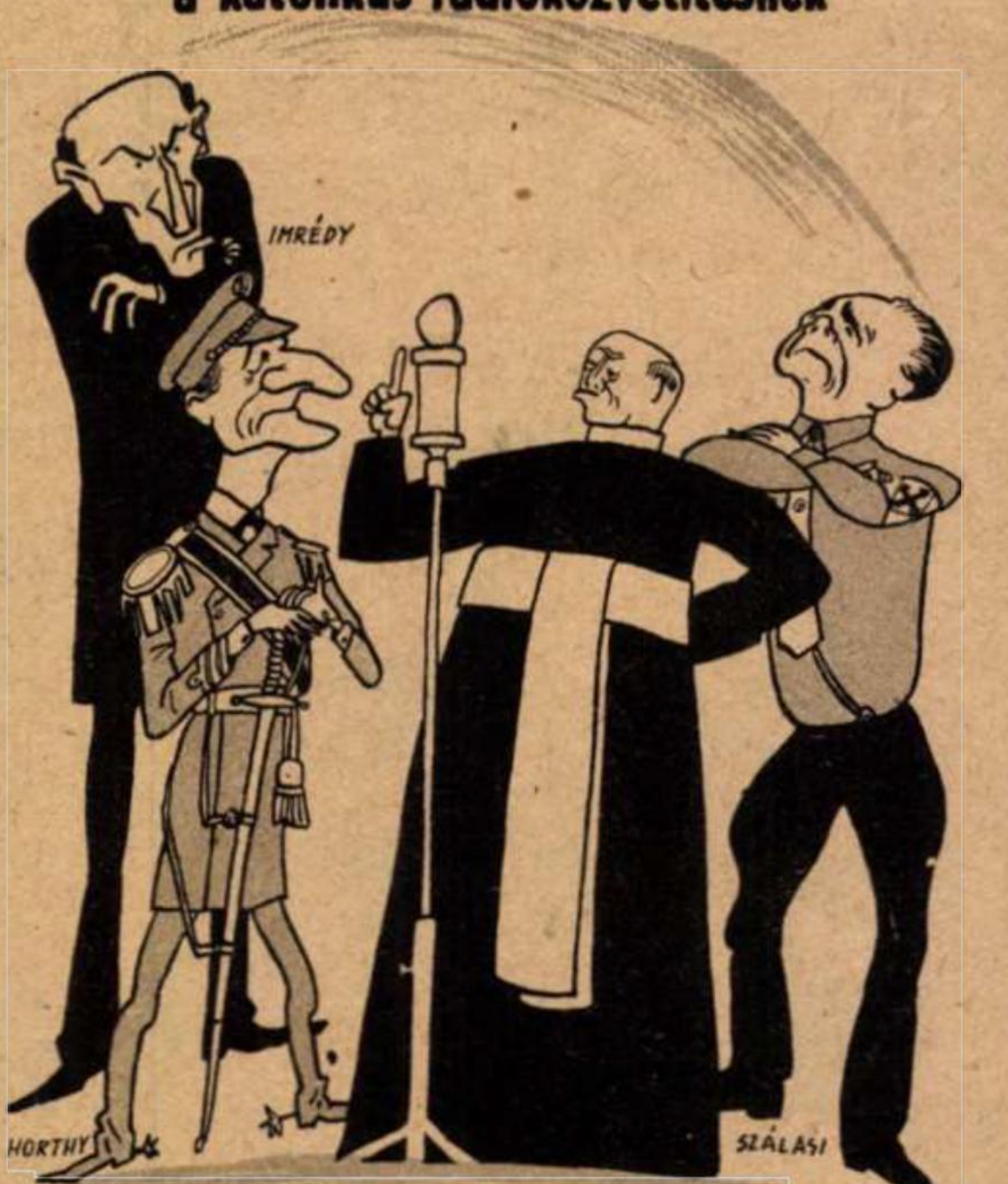

Mi lerajzoltuk a megfelelő környezetet.

Most már jöhet a hasfájás!

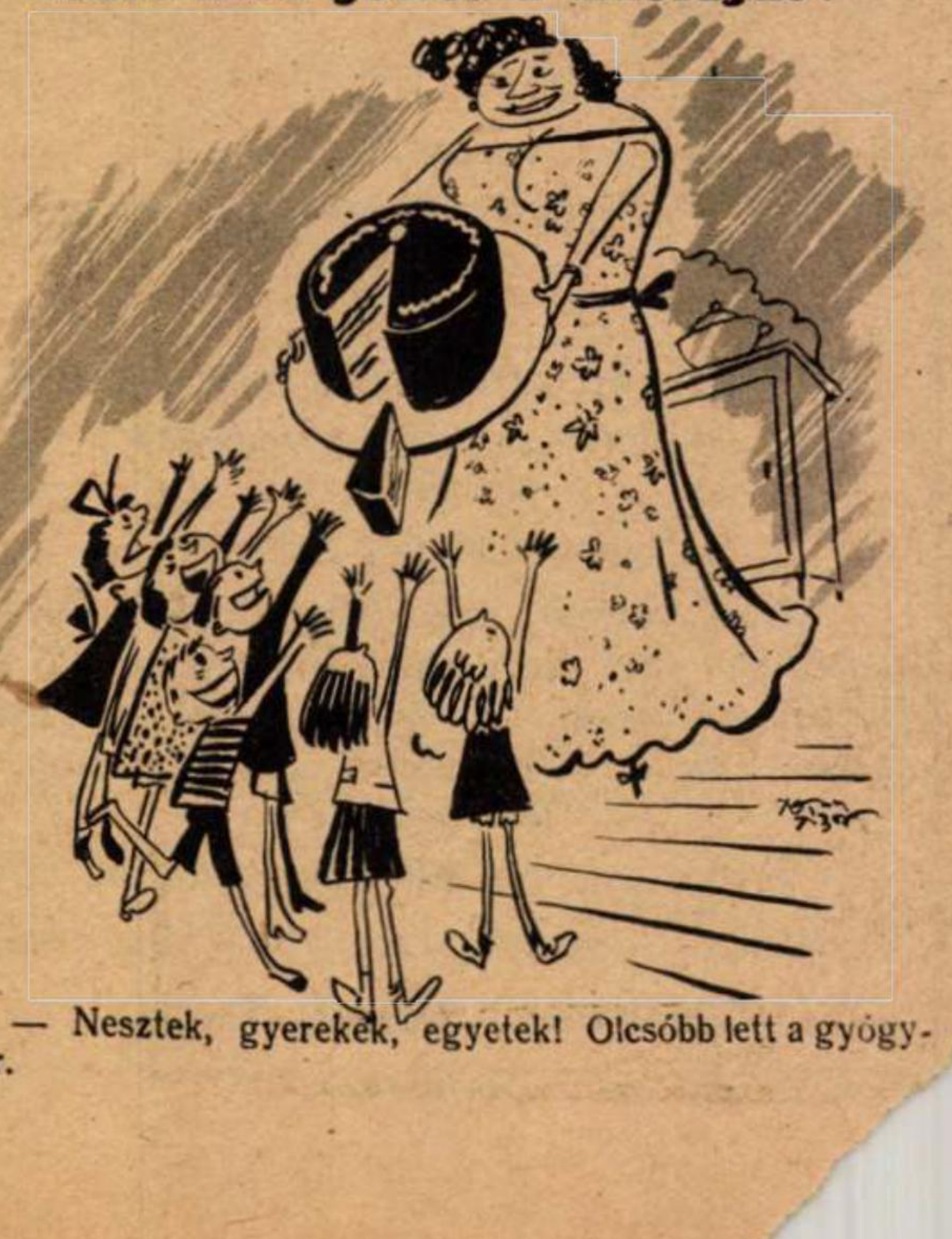

— Nesztek, gyerekek, egyetek! Olcsóbb lett a gyógyszer.

Ez a kifogás nem helytálló!

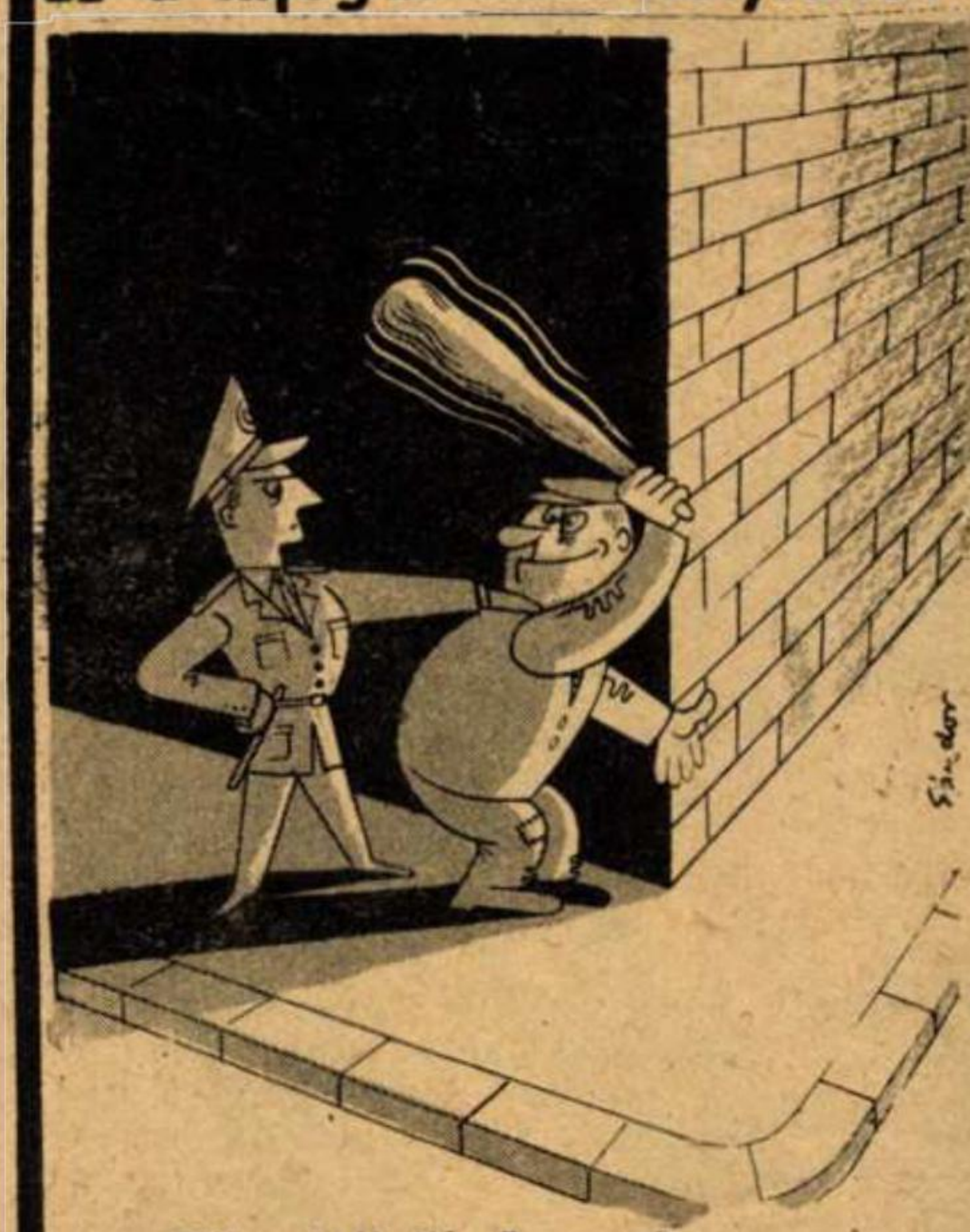

— Mit csinál itt, öregem?
— Semmit! Csak az időt akarom agyonütni.

A kiritikus is lehet absztrakt

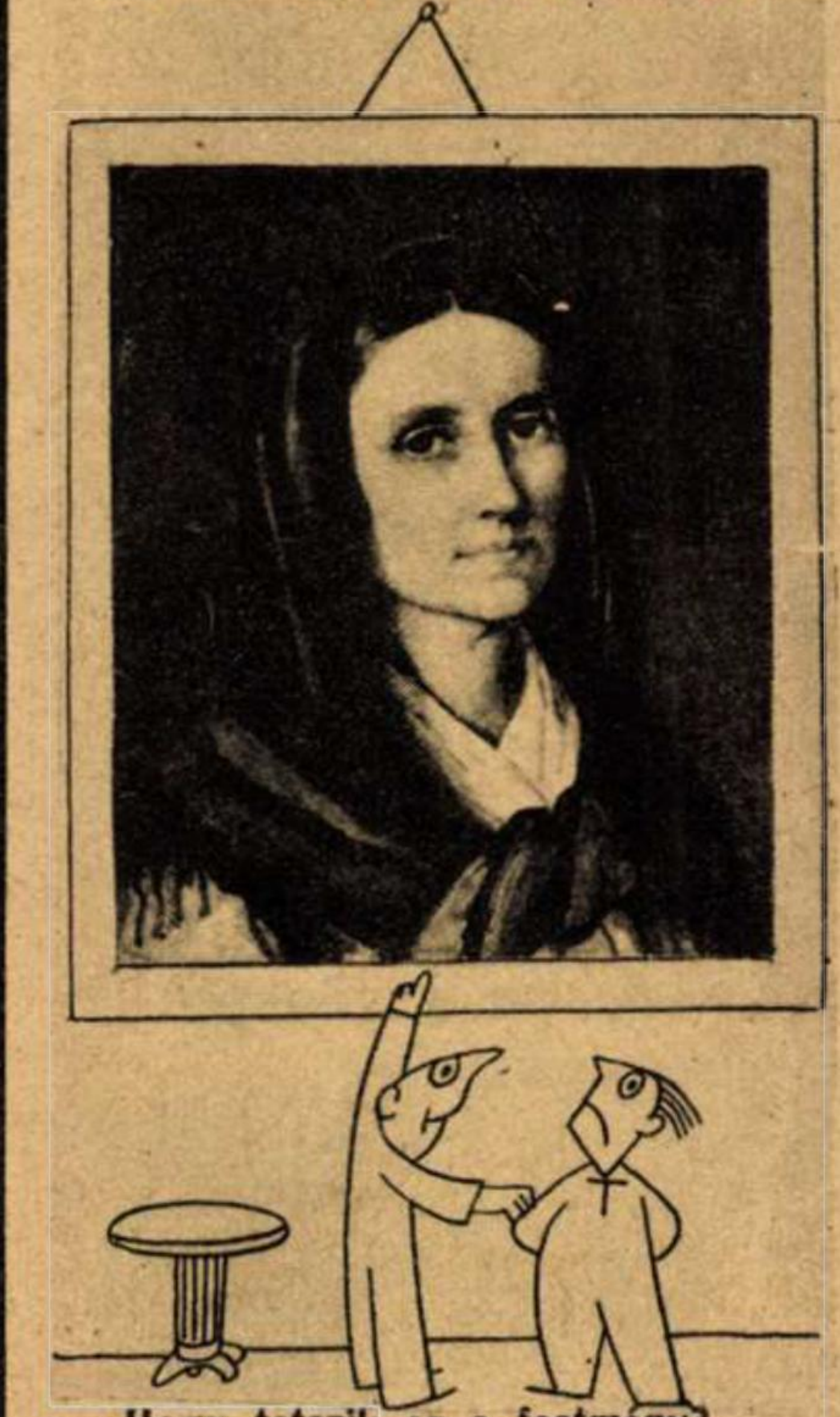

— Hogy tetszik ez a festmény?
— Jó, jó, csak a házak színe túl élénk és az előtérben levő férfi-akt formái nem elég lendületesek.

Tapper úr, az életművész

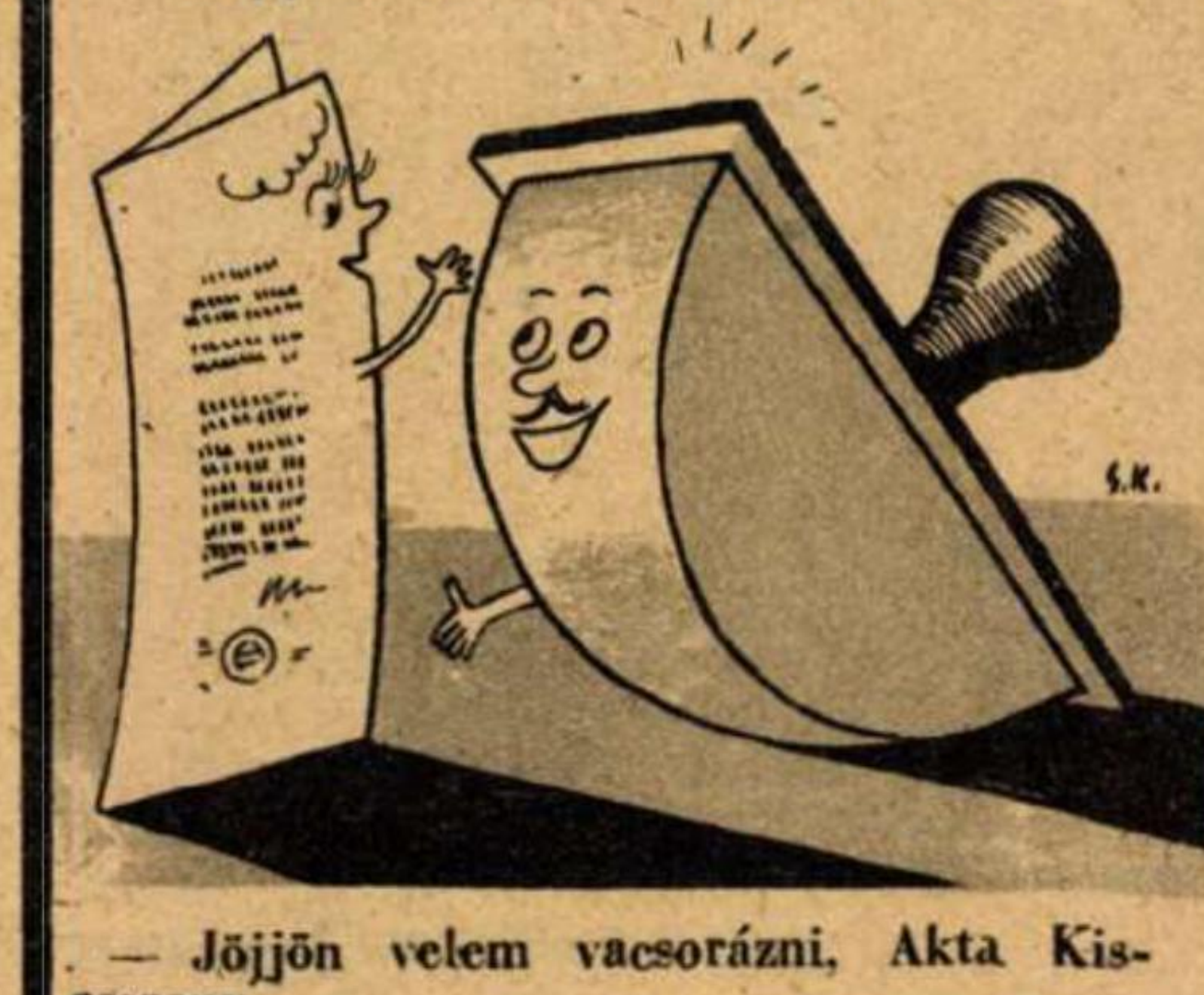

— Jöjjön velem vacsorázni, Akta Kisasszony.
— Nem megyek, Tapper úr!
— Miért?
— Mert félek, hogy a végén leitat.

A halaknak is imponál

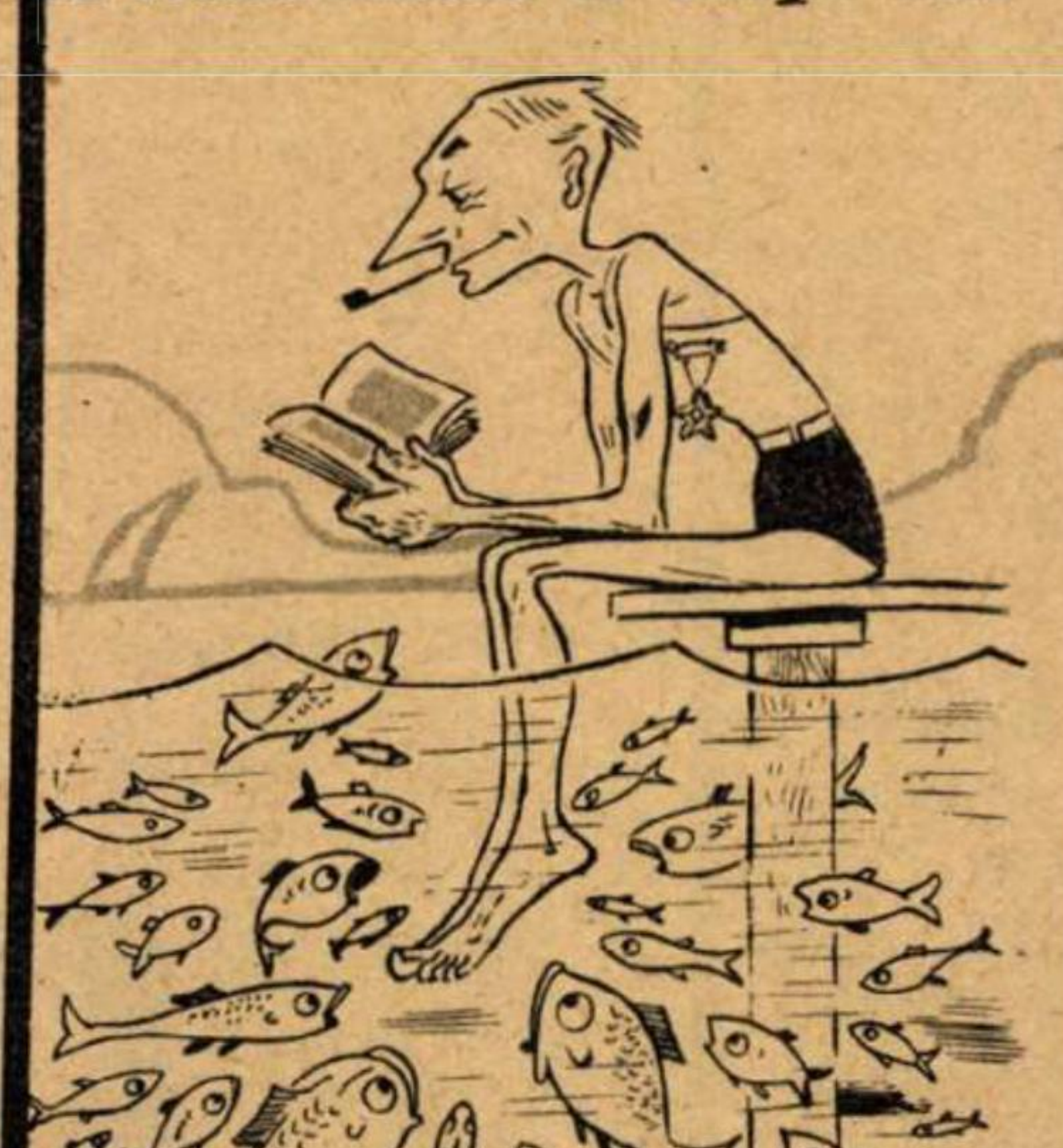

— Gyertek csak gyorsan, ha látni akartok egy élmunkást!

Módosult közmondás

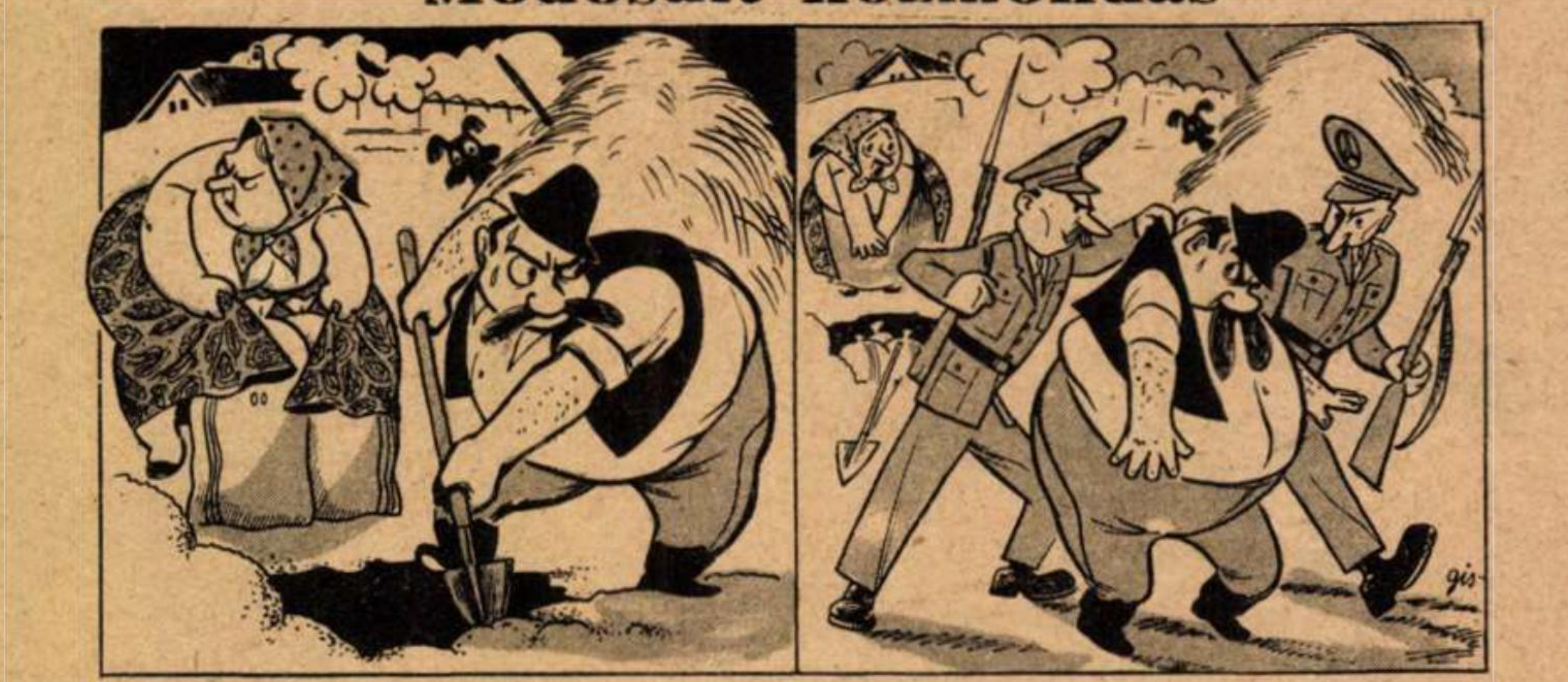

Ki búzának vermet ás... ... maga esik bele.

Két szendvics

A frász a pofámat, mért kellett nekem pont a gombás szendvicset ennem. Láttam én azon a gombán mindjárt, hogy romlott, vagy mérges, mert különben mitől lett volna olyan pettyes? De — gondoltam — a Strasszerék csak nem adnak bolondgombát a vendégeknek — és megettem. És most olyan gyomorgörcsöm van, hogy mindjárt lefordulok a székről. És a többiek vidáman kacagnak és mulatságos történeteket mesélnek egymásnak. Én meg csak ülök a sarokban meggörnyedve, mert ha elmegyek, a Strasszerné megsértődik és nem mondhatom meg neki azt sem, hogy romlott volt a gombája, mert híres, jó háziasszony és szakácskönyve is jelent meg már egy könyvnapon.

Ülök a gyomorgörcsömmel a sarokban és egyszerrecsak odajön hozzám a Bruznicza Lenke és így szól:

— Mondja, minden humorista ilyen keserves pofával nézi a világot?

Erre a társaság felfigyel, körém ülnek és vita indul meg arról, hogy milyenek a humoristák. Azt mondja Strasszerné:

— A humoristák mind ilyen rosszkedvűek. A bátyám jól ismerte Karinthyt, az is mindig ilyen volt.

— Maga mindig ilyen kétségbeesett pofát vág? — kérdi tőlem egy úr.

Bólogatok, hogy igen. Erre mindenki röhög.

— Kérem — mondom halkan — a dolog úgy van, hogy... tetszik tudni, mi humoristák, csakugyan fanyar emberek vagyunk... jaj... mi az élet fonákságait látjuk állandóan... ilyen a beállítottságunk . . . ööh... az emberi gyarlóságok éber figyelői vagyunk... uhh... mi a fenségesben is megtaláljuk a nevetségest... ööh... Bergson szerint a humor mint életszemlélet...

Itt tartottam előadásomban, amikor lefordultam a székről. Harsány kacagás közepett visszatettek a székre és biztattak, hogy csak beszéljek tovább.

— Tulajdonképpen nem is lehet más a humorista, mint elégedetlen, zugolódó ember... Humoristának lenni éppen azért nem mesterség, vagy hivatás... öhh... uhh... hanem egy bizonyos lelkiállapot... zsörtölődő, nyugtalan, ideges... ember... ööh... tetszik érteni...

— Ezek szerint tehát — szólt közbe Végsőczy Lulu — mi vidámabb emberek vagyunk, mint te, a humorista, hehehe...

Bólogatok, hogy igen. A társaság erre egyöntetűen megállapítja, hogy szánalmas életem lehet. Bólogatok, hogy igen. A számat már nem merem kinyitni, mert kevereg a gyomrom és érzem, hogy nem vagyok ura a helyzetnek. Most bejön az ajtón a Strasszer Lajos. Azt mondja neki a felesége:

— Nézz meg egy humoristát és röhögj.

Erre mindenki rámnéz újra. Nyakamon kidagadnak az erek és olyan görcs van a gyomromban, hogy csak lehunyom a szemem szótlanul. Harsány röhögés a hatása ennek. Egymás hátát verdesik, úgy röhögnek.

Most hirtelen észreveszik, hogy Piacsek bácsi nem röhög velük, hanem csak ül a zongoraszéken és keserves arccal néz maga elé.

— Mi az, Piacsek bácsi — kérdik tőle egyre röhögve — maga is humorista?

— Nem, — feleli erre Piacsek bácsi fakó hangon — nekem tegnap halt meg a keresztlányom...

Erre csend. A röhögés elül.

Piacsek bácsi később, amikor karonfogvást együtt jöttünk vissza a kertből, a palánk mellől, elárulta, hogy ő ette a másik gombás szendvicset.

Tabi László

Hangverseny a szabadban

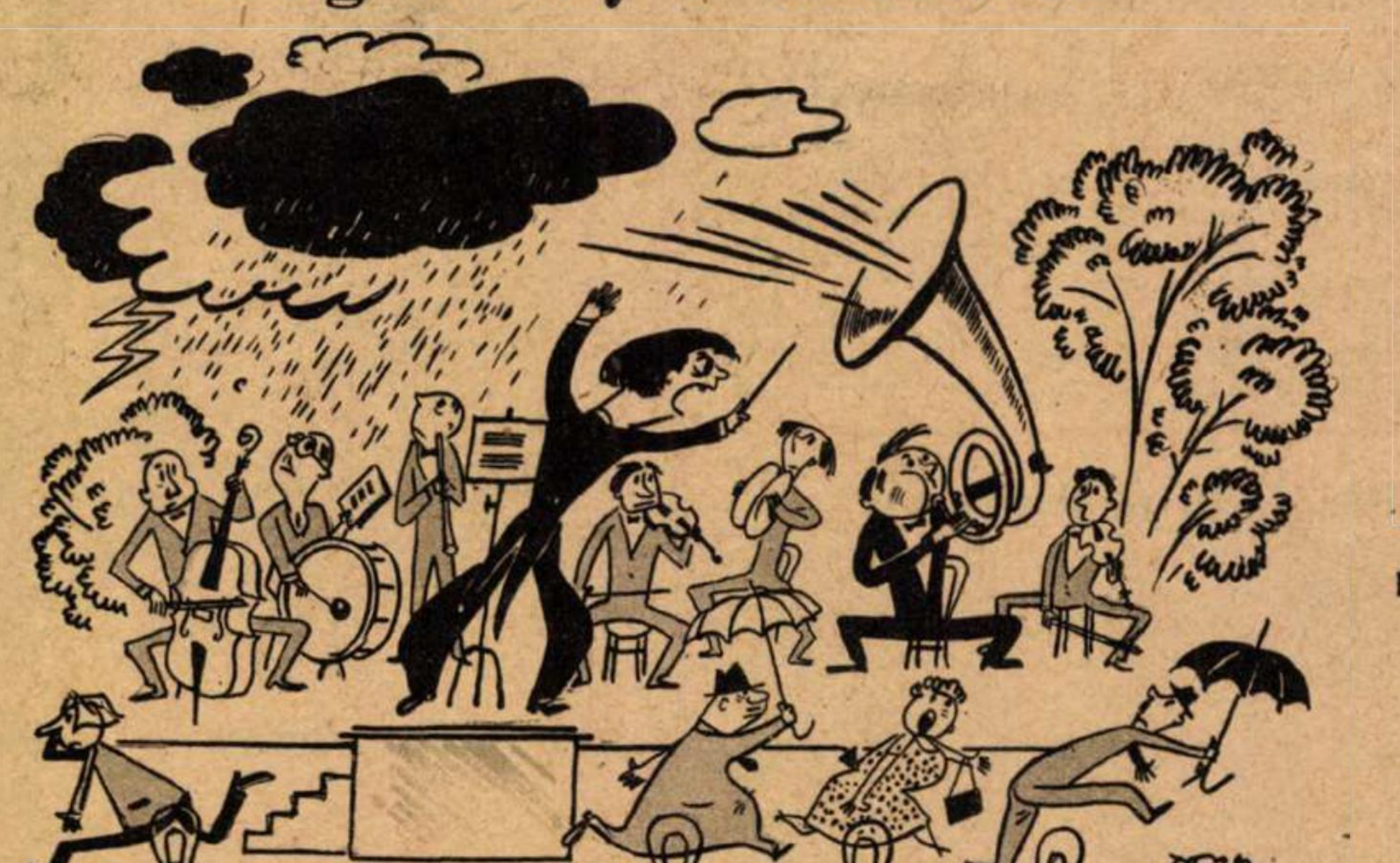

— Fújd vissza Emil, azt az esőfelhőt!

Illusztráció a berlini eseményekhez

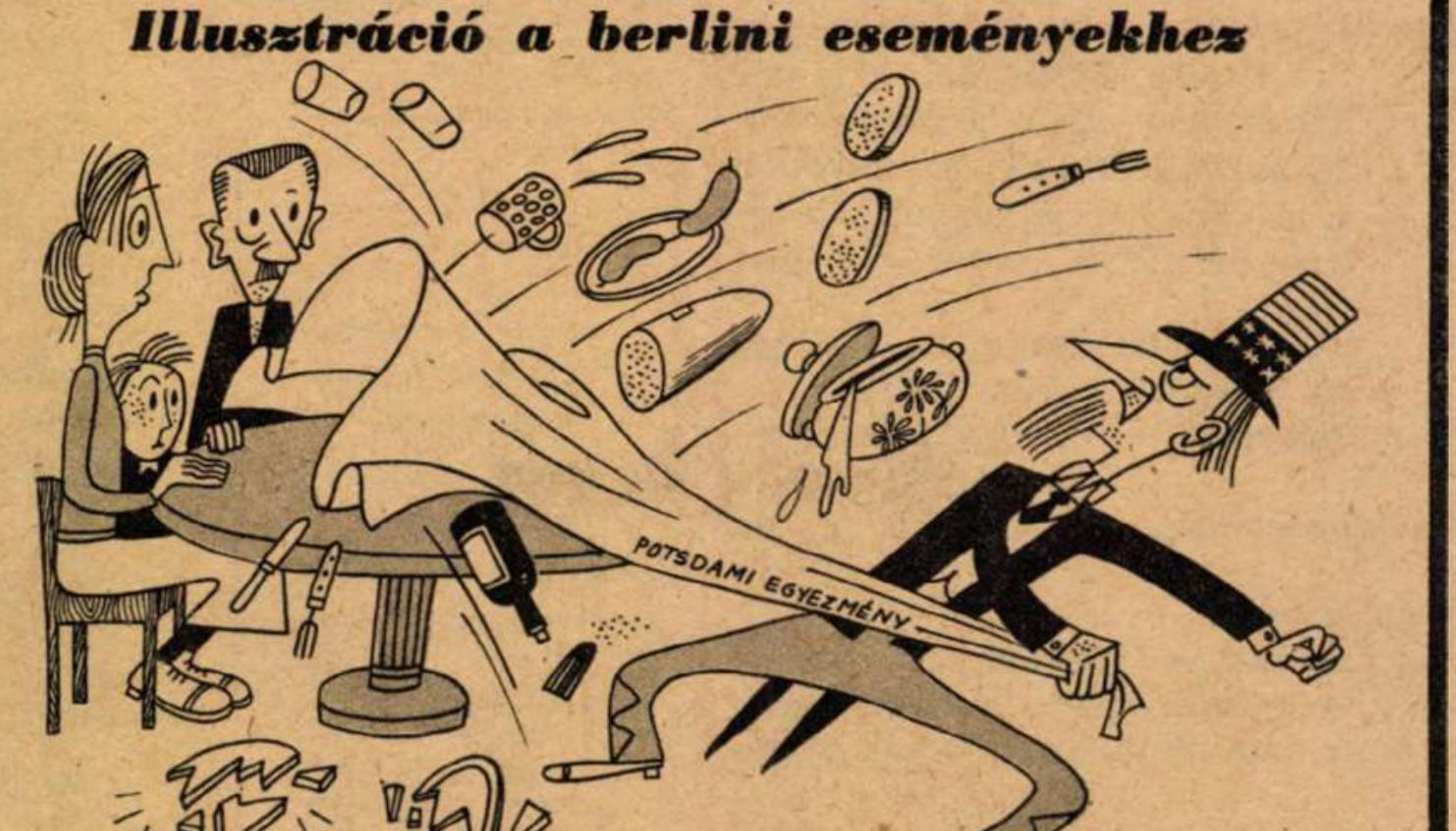

JÓ TIPP

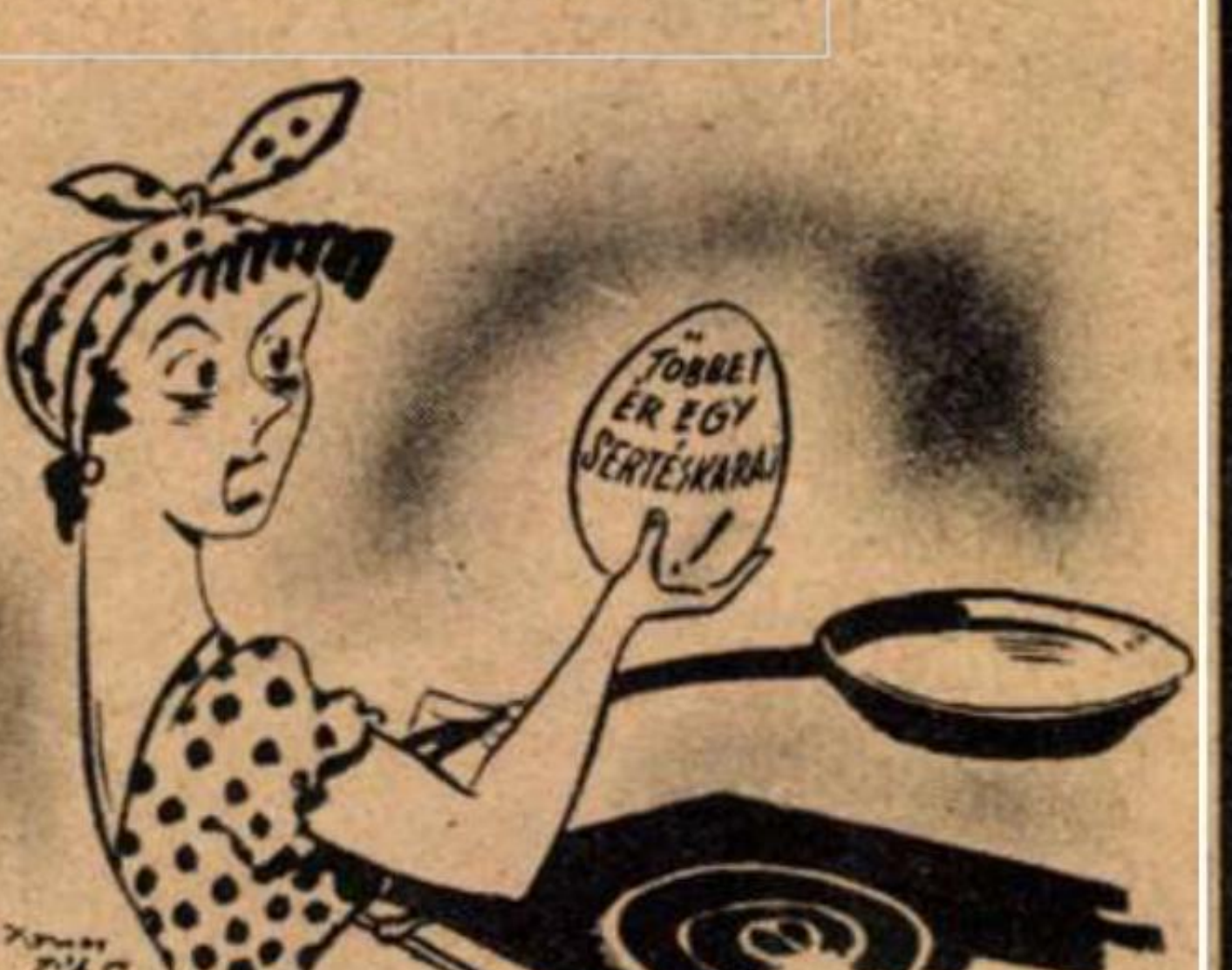

Hirdessen tojáson!

Okos kis molyocska

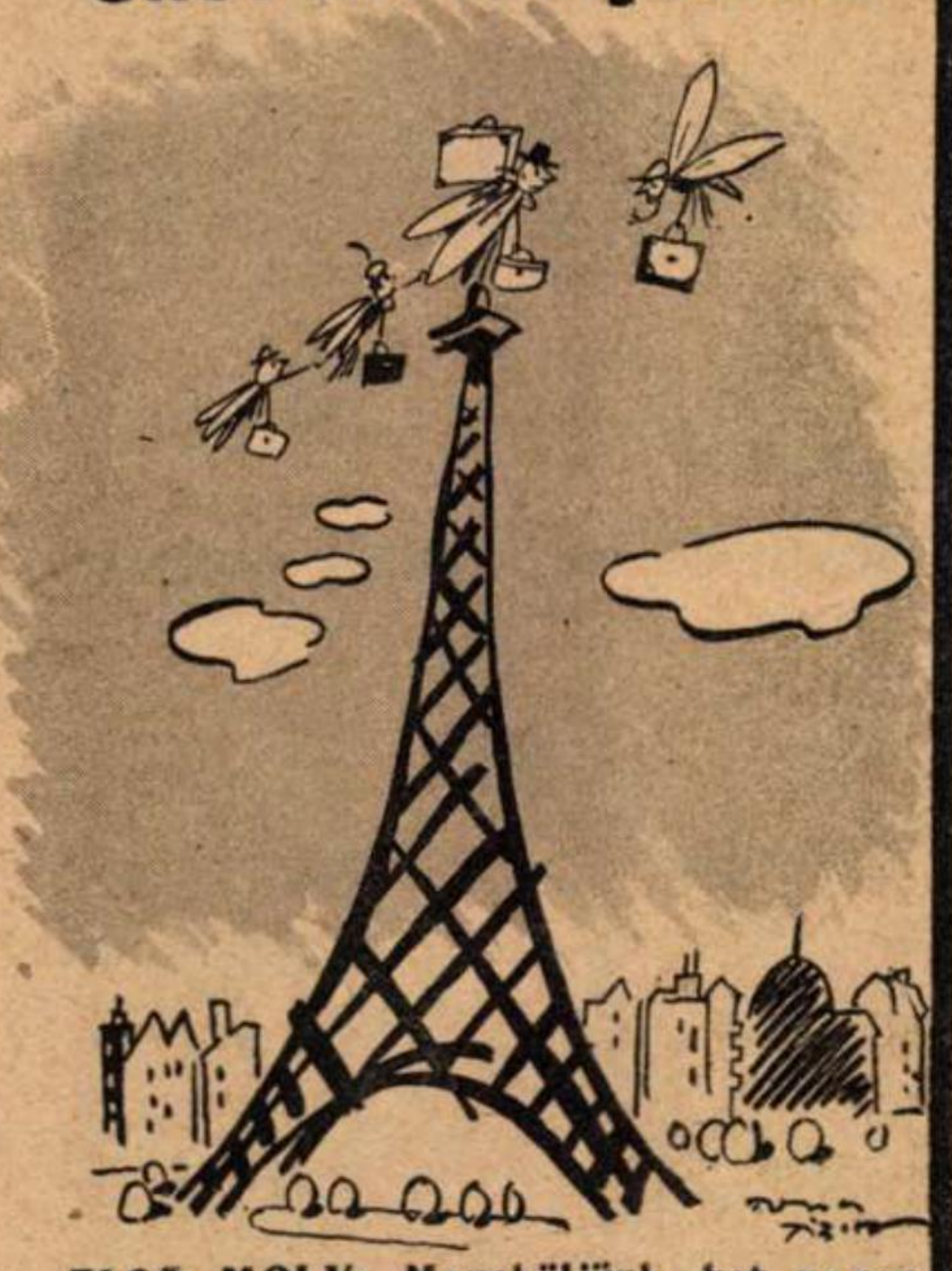

ELSŐ MOLY: Meneküljünk, hat vagon naftalin érkezik Párisba!
MÁSODIK MOLY: Nem kell begyulladni, a Marshall-terv keretében ígérték.
ELSŐ MOLY: Akkor maradhatunk.

Huncut angyalkák

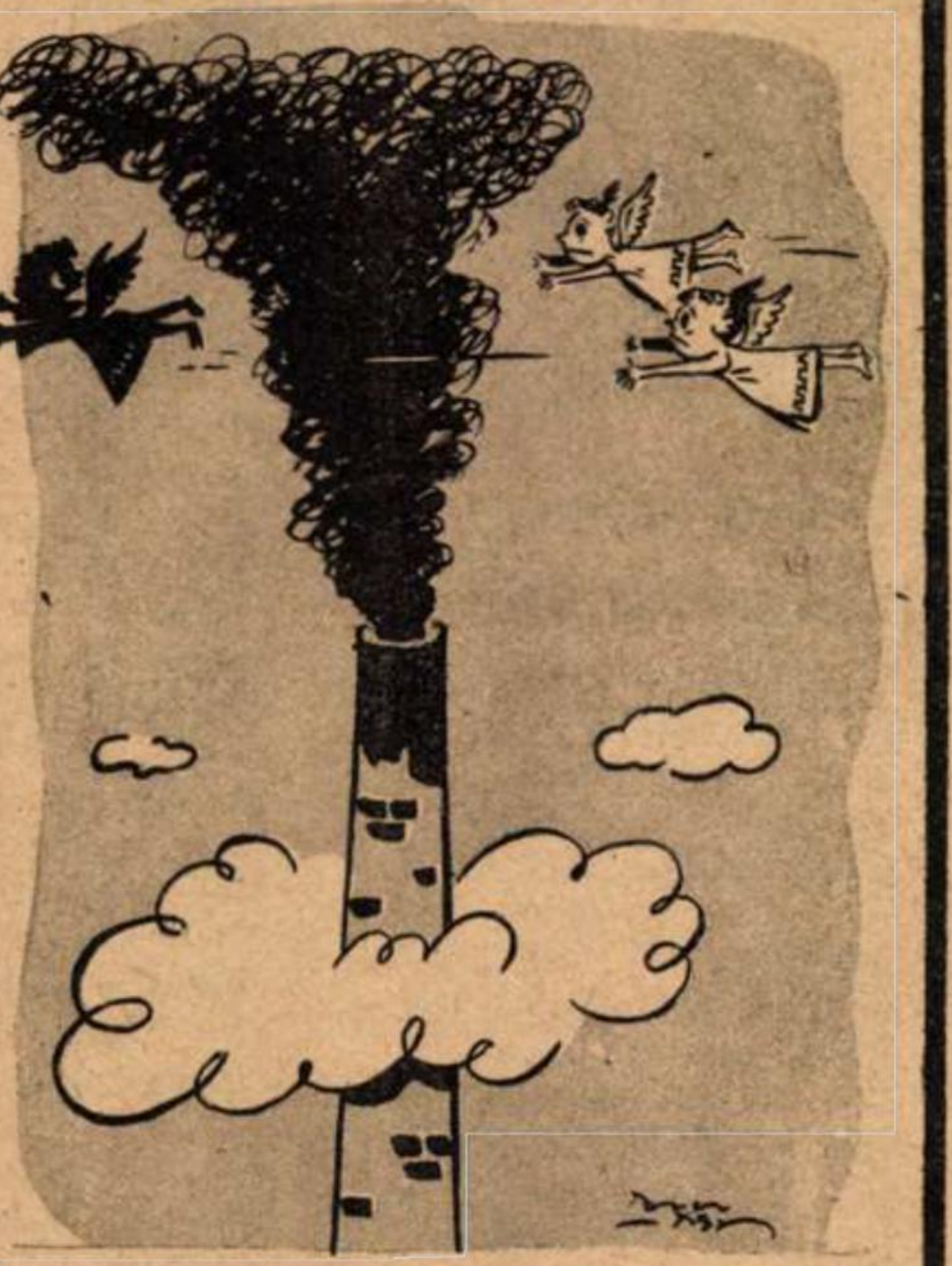

— Repüljetek rajta keresztül gyerekek! Fínom meleg...

MONSIEUR BLUM,

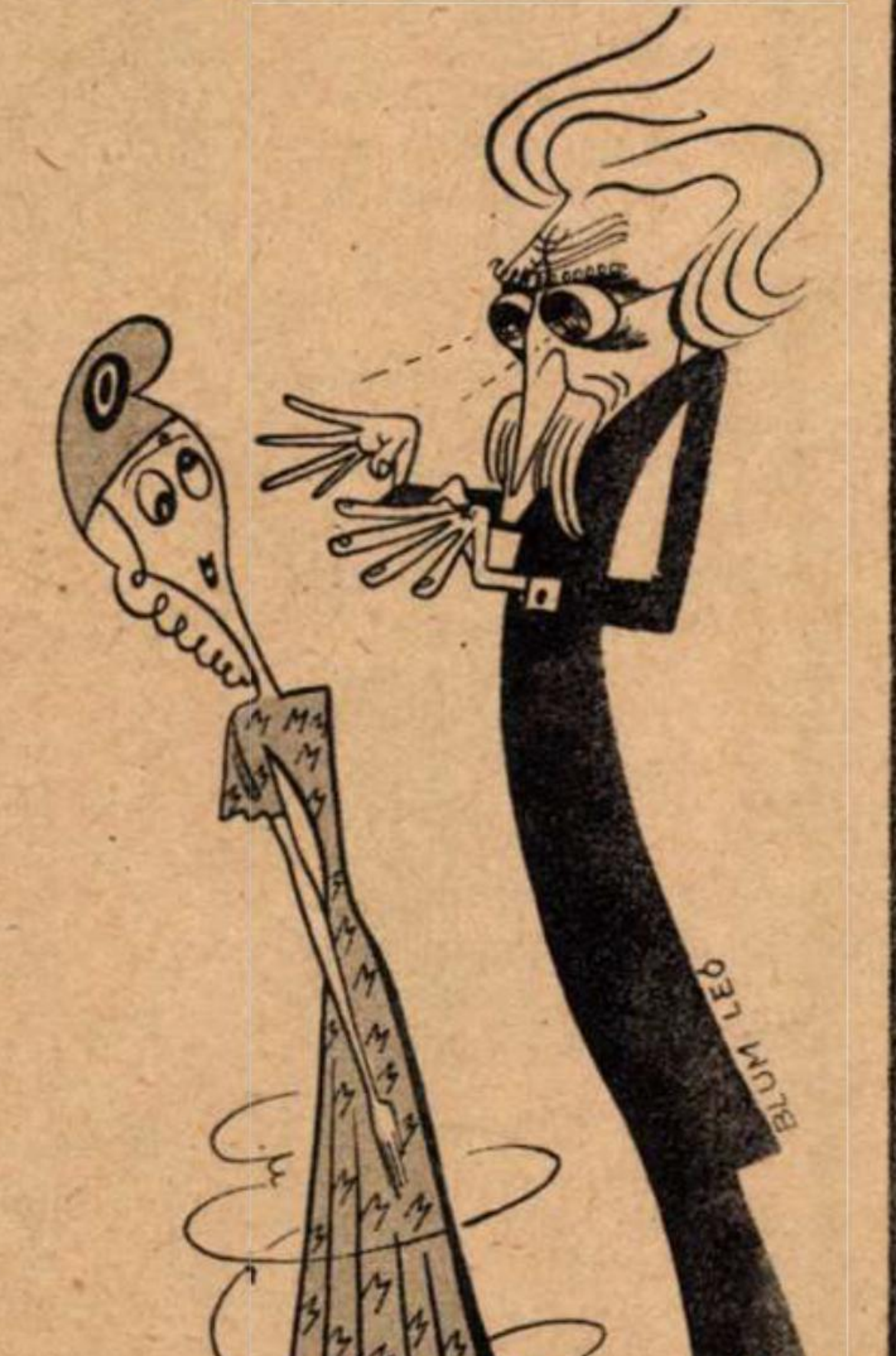

Franciaország Leója.

Budapest Virágváros

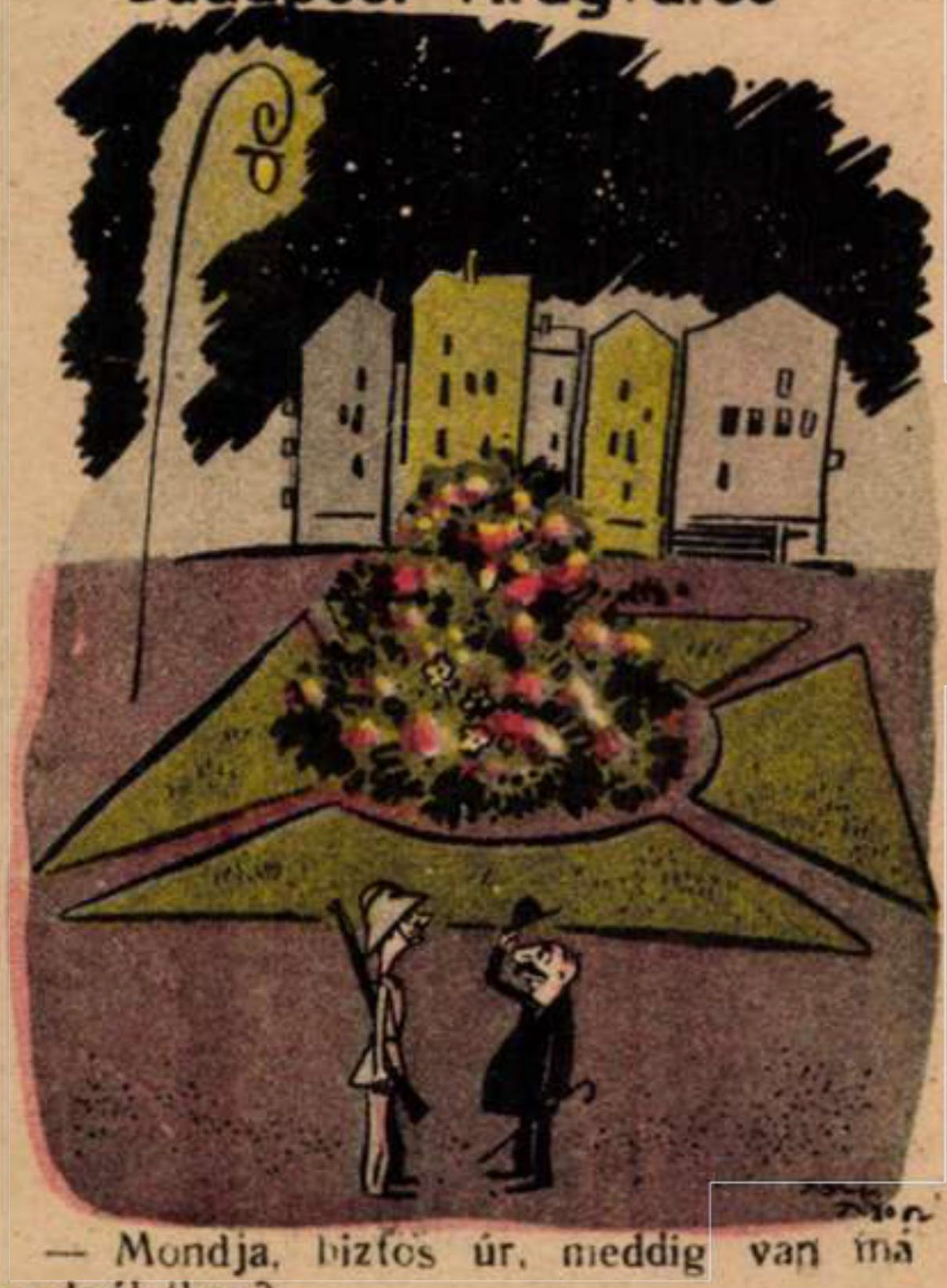

— Mondja, biztos úr, meddig van ma szolgálatban?

— Miért érdekli ez magát?

— Mert holnap lesz a házassági évfordulónk.

Amerika igazi arca

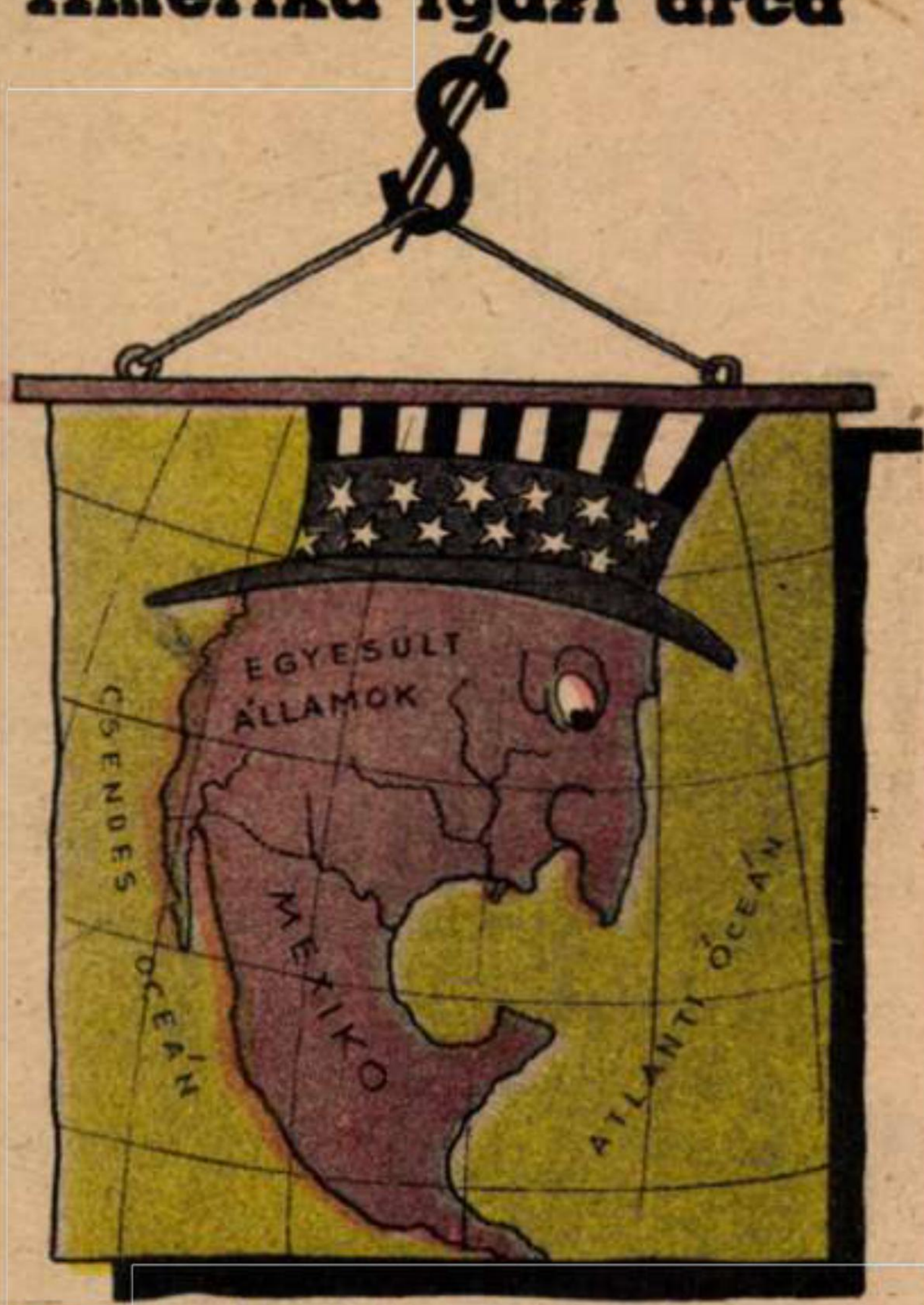

Ez a száj mindent benyelne.

Ha nem hiszi el, nézze meg a profilt a térképen és olvassa el az amerikai politikusok nyilatkozatait.

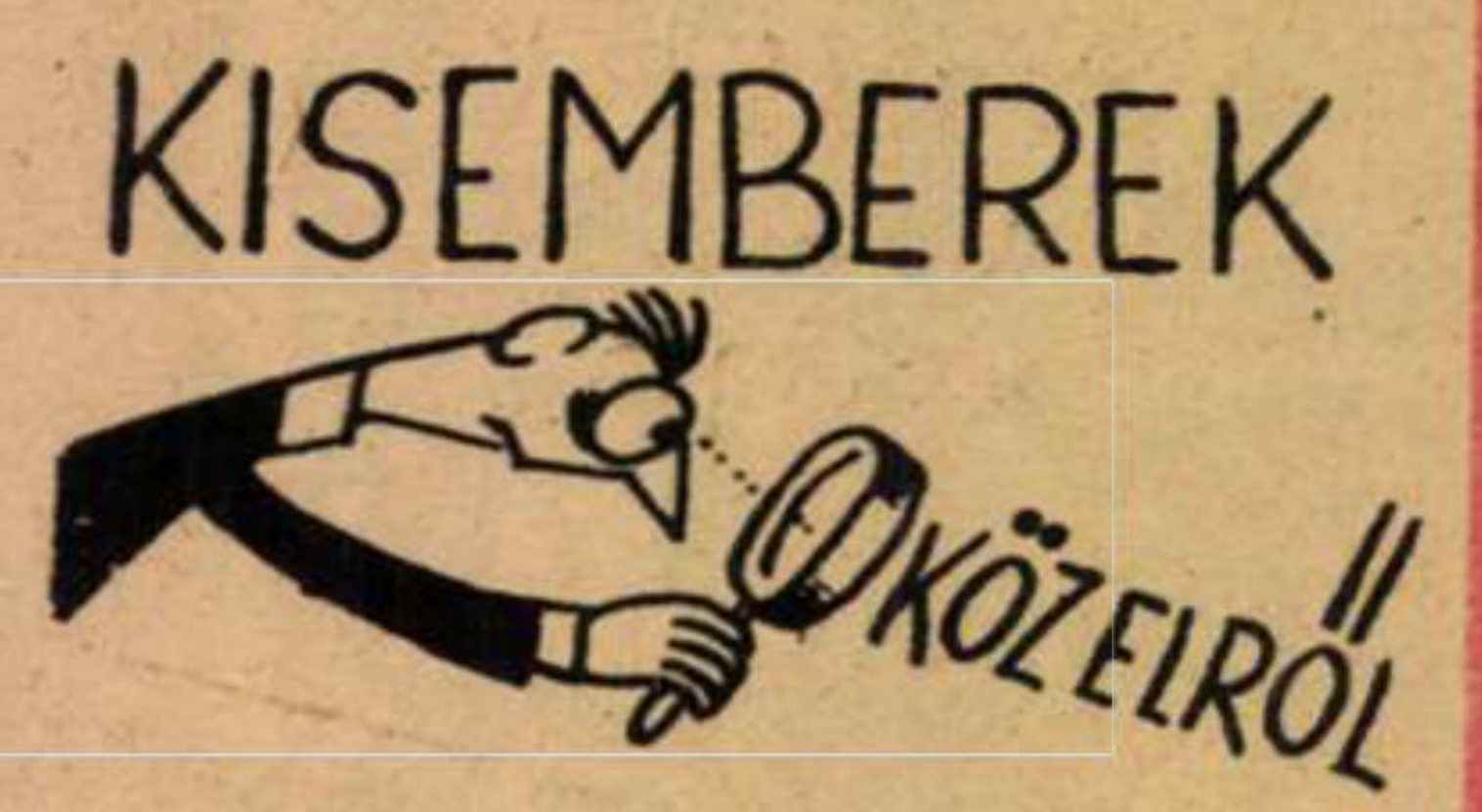

De Gasperi

De Gasperi nyílt, egyenesjellemű ember, irtózik mindentől, ami ravasz. Ezért a ravaszt mással húzatja meg, ő csak helyesel.

Környezetét zseniális ösztönnel válogatja meg. Nála az agy a legfontosabb, ezért munkatársaitól elvárja, hogy erős revolveragyuk legyen.

Barátságos természetére jellemző, hogy egyízben többek előtt így nyilatkozott:

— Közelednem kell már Togliattihoz, hiszen csak egy revolverlövésnyire lakik tőlem.

A barbár, középkori politikai módszereket elítéli.

— A huszadik században — szokta mondani — nem méreggel, tőrrel és hasonlókkal küzdünk politikai ellenfeleink ellen, ma Itáliában az egyedüli politikai eszköz a rábeszélés és a revolver.

Thurmand

Thurmandot, mint ismeretes, Amerika déli államai választották demokrata ellenelnökjelöltté.

Erről a következőket mondotta:

— Nem csoda, hogy Truman népszerűsége megcsappant a déli államokban. Túlságosan elnéző a négerekkel szemben, úgy, hogy a négerek kezdenek már elbizakodni. Amióta Truman az elnök, mindennapos dolog, hogy közönséges, piszkos négerekkel kell találkoznia az embernek útszéli fákon. Hát hogy jönnek ahhoz, azok a szegény útszéli fák? Ez az emberiesség félreértése és helytelen alkalmazása. Ha én leszek az elnök, gondoskodom róla, hogy ilyesmi többé ne fordulhasson elő. Külön fákat állíttatok majd fel, távol az országutaktól.

Róma árnyékában

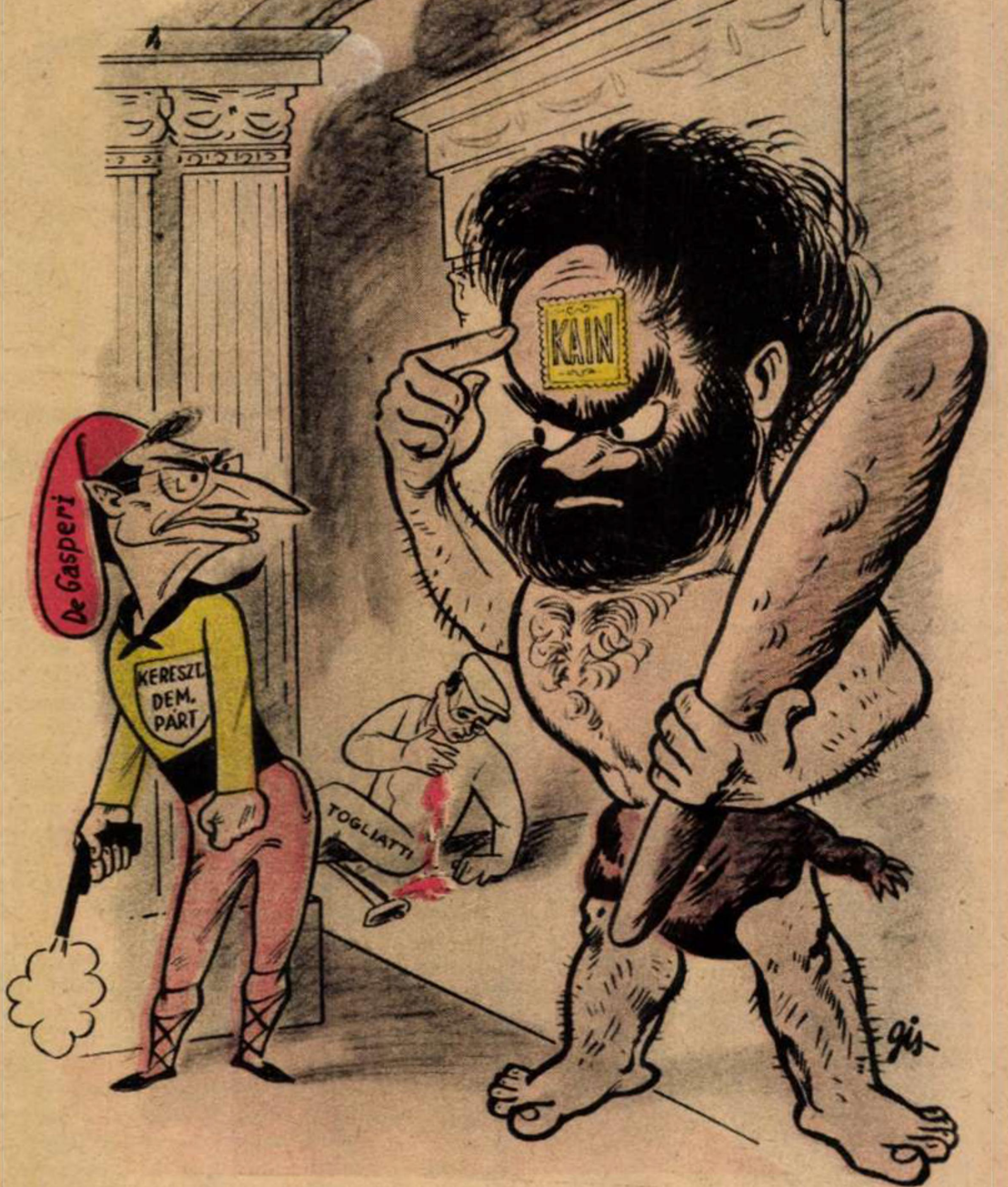

Kain: De Gasperi kolléga, ez a bélyeg inkább magát illeti, mert én még nem ismertem a Bibliát.

Hajón viszik az olimpiai tüzet Londonba a görögök, hogy kikerüljék a népi demokráciákat

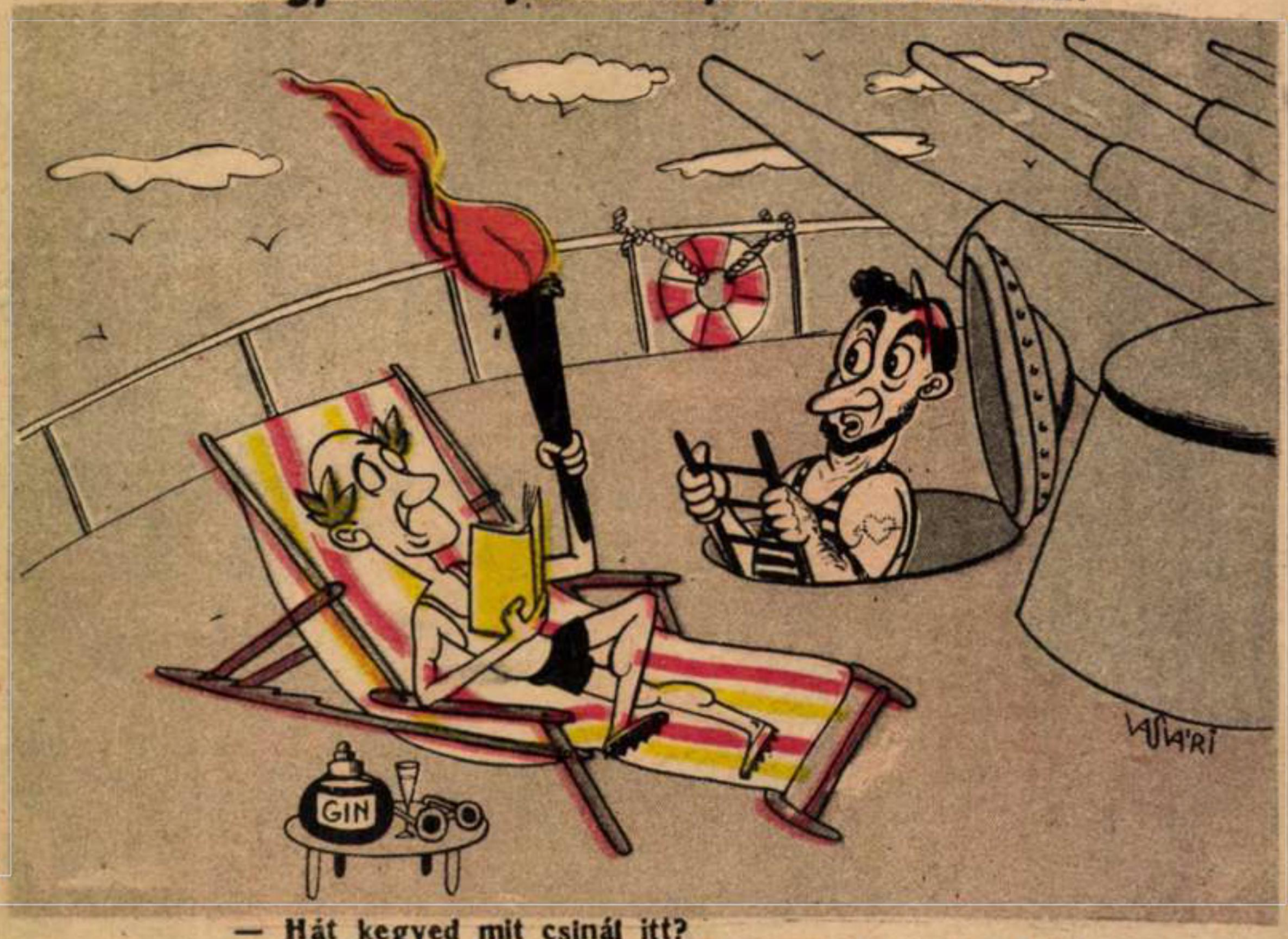

— Hát kegyed mit csinál itt?

— Nem látja? Én futok az olimpiai fáklyával Londonba.

Gergely Miklós:

Őszinte kritika

Bumeráng Benőnél voltunk vacsorán. Fekete után, amikor kifogytunk a szapulnivaló barátainkból, a rádióra terelődött a szó.

— Nehéz dolog az — mondtam. — Ott van például az én hangjátékom, az Éjjeli zene...

— A te hangjátékod — vágott közbe Bricsesz Jenő. — Nézd, tudod, hogy én jóbarátod vagyok, tőlem elfogadhatod az őszinte kritikát...

— Hagyd — vágott közbe Benzin Béla. — Az ilyen érzékeny emberekkel a laikusok nem tudnak bánni. Majd én megmondom őszintén, kertelés nélkül, de barátilag, hogy miért nem tetszett nekem az az Éjjeli zene. Egy ilyen ember, mint te, nem is írhat jó hangjátékot.

— Miért? — kérdeztem lesújtva.

— Hagyjuk ezt — rivallt rám. — Az őszinte véleményemet akarod hallani, vagy hízelegjek neked? Az a baj azzal a hangjátékkal, hogy úgy gördülnek az események, hogy az ember képtelen figyelemmel kísérni.

— Igen — mondta Bumerángné. — És az, hogy nincs semmi cselekmény. Cselekmény nélkül nem lehet.

— Eh — legyintett Babuska Brunó. — Én megmagyarázom neked a hangjáték technikáját, ha rám hallgatsz. Arra kell ügyelni, hogy mindig előre menjen a cselekmény és felfelé íveljen. Ha nem ível, megette a fene. Nem tudsz íveltetni, ez a te bajod.

— És a hangjáték nem tűri a szentimentalizmust — utasított rendre Bumerángné.

— Az még hagyján, — legyintett Szóda Tódor. — Csak ne lett volna olyan cinikus ez a hangjáték.

Bumerángné összefoglalta a dolgot:

— Nézze, tudja, hogy én barátja vagyok magának. Én megmondom őszintén, maga nem elveszett ember. Hagyjon fel az írással és meglátja, hogy boldogulni fog.

— Nem vagytok túlszigorúak? — dadogtam.

— Túlszigorúak? — kacagott fel sátánian Szóda Tódor. — Van ember Pesten, akinek tetszett az az Éjjeli zene?

— Mit tudom én? — nyögtem fel. — Jövő szerdán fogják csak előadni...

Mitológia a tengeren

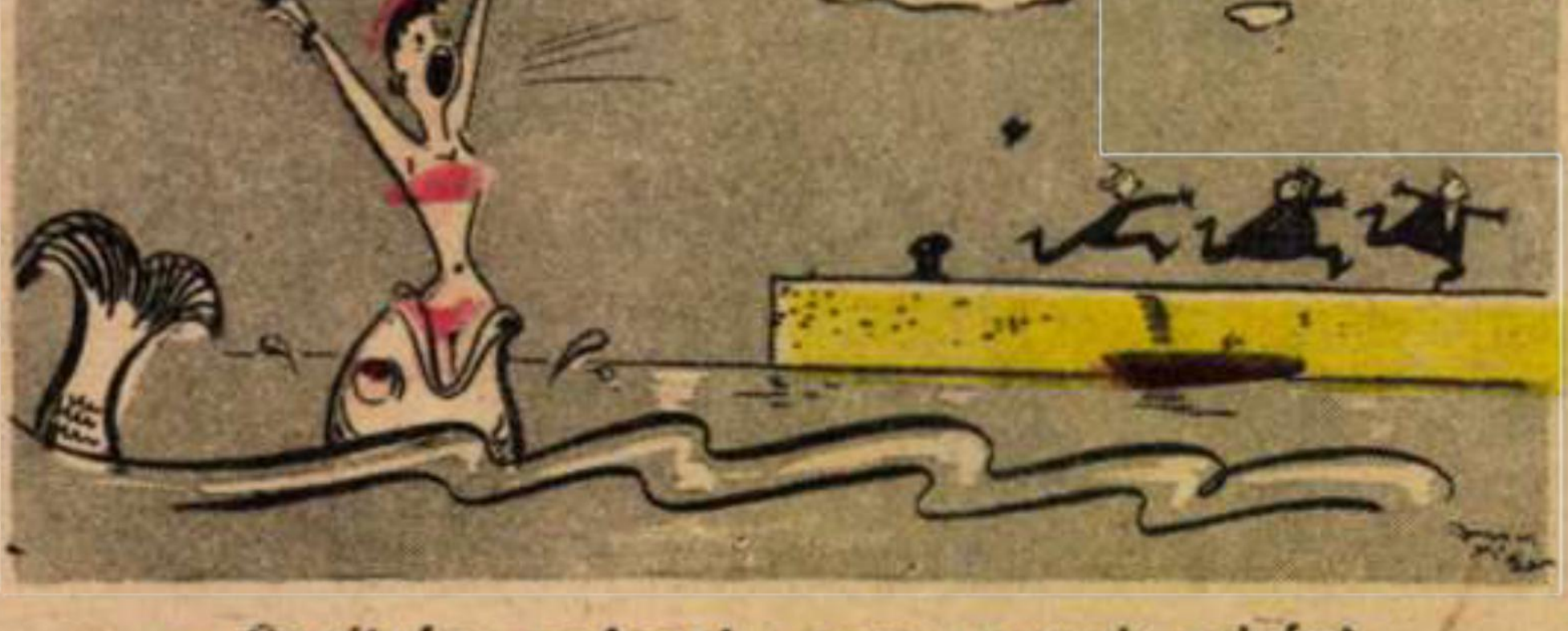

— Segítség, emberek, nem vagyok szirén!

Pepita Bendeguz, aki már három éve van a bolondok házában, jelentkezik az orvosnál azzal, hogy meggyógyult. Az orvos ellenőrző kérdéseket tesz fel:

— Mi történne, teszem fel, ha levágnák a jobb fülét?

— Nem hallanék — mondja értelmesen Pepita.

— És mi történne, ha levágnák a bal fülét.

— Nem látnék.

— Na barátom, — mondja az orvos — menjen csak nyugodtan vissza. De miből gondolja azt, hogy nem látna, ha levágnák a balfülét.

— Az egészen biztos doktor úr — feleli szilárdan Pepita. — Ugyanis akkor a kalapom lecsúszna a nyakamba.

New Yorkból jelentik:

Egy amerikai hetilap munkatársa cikket ír a babona ellen. A cikket így kezdi:

«Hogy az emberi ostobaság még ma sem halt ki, arról ékesen tanuskodnak az alábbi sorok...»

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Ludas Matyi azt üzeni

Rónai Sándor. Gratulálunk hároméves miniszteri jubileumához. Három esztendő alatt 73 országgal kötött kereskedelmi szerződést. Most bizonyára élénk figyelemmel kíséri az űrhajózás fejlődését, mert ha a következő hárómévben is ebben a tempóban kívánja folytatni a munkát, kifogyván a földi országokból, be kell kapcsolnia a szomszédos bolygókat is.

Logikus leányka

Kacsirek Dezső felviszi a menyasszonyát a Gellérthegyre.

— Miért hoztál engem ide fel? — kérdi a hegy tetején a leányka.

— Nézd meg drágám, milyen szép ott lent — mondja ábrándosan Kacsirek.

— Megőrültél? — döbben meg a kis menyasszony. — Azért hoztál ide fel, hogy lássam mi van ott lenn?

E HÉTEN *sarokba állítjuk*

Hewlett Johnson

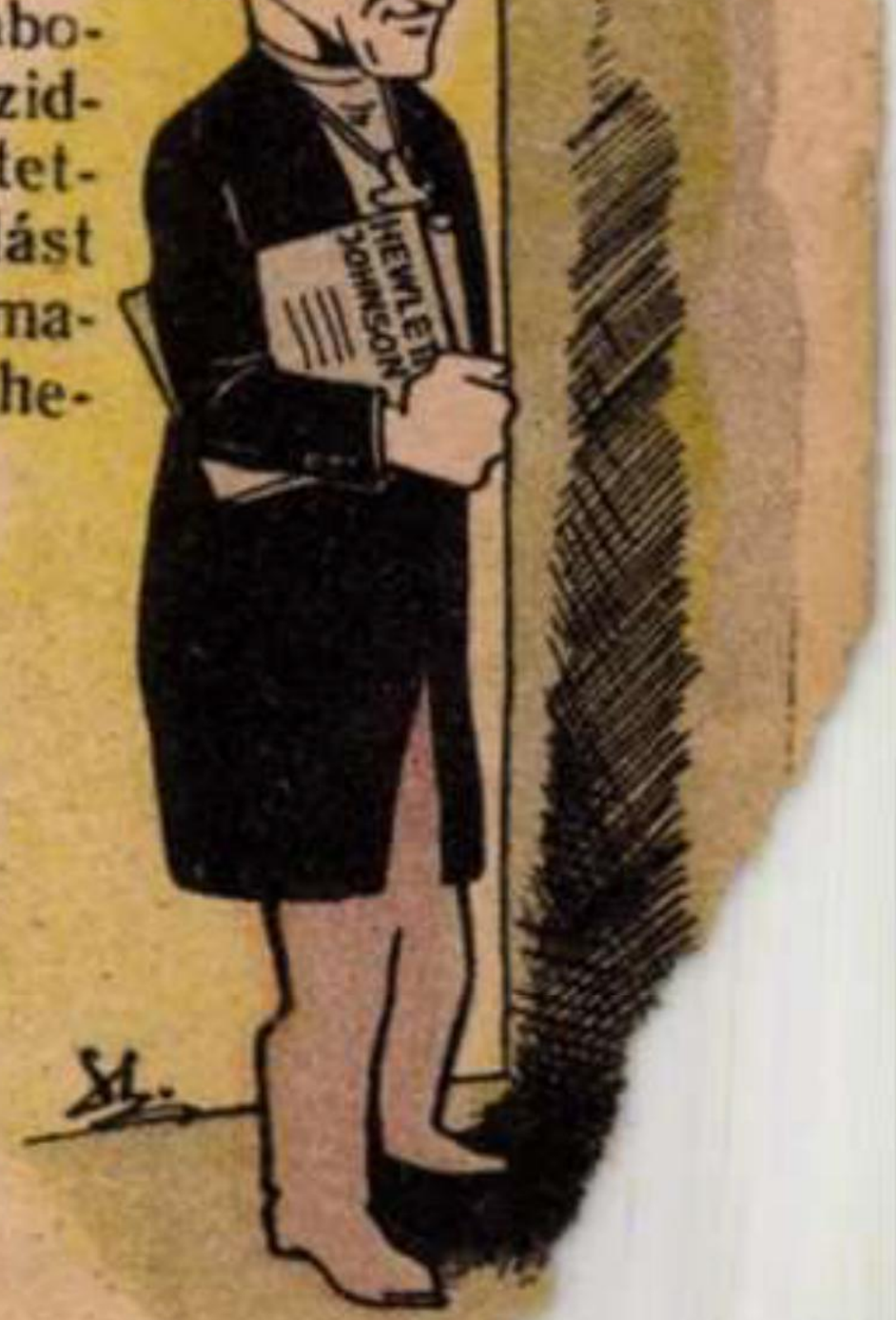

canterburyi érseket, mert londoni beszédében a békét magasztalta és a háborús uszítókat szidta, ezzel mérhetetlen felháborodást keltett illetékes magyar egyházi helyen.